

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

17. dubna 2010

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr		
2010/C 100/01	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 80, 27.3.2010	1
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
Soudní dvůr		
2010/C 100/02	Věc C-172/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Roma — Itálie) — Pontina Ambiente Srl v. Regione Lazio („Životní prostředí — Směrnice 1999/31/ES — Článek 10 — Zvláštní poplatek za ukládání pevných odpadů na skládku — Podrobení provozovatele skládky tomuto poplatku — Provozní náklady skládky — Směrnice 2000/35/ES — Úrok z prodlení“).....	2

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

2010/C 100/03	Věc C-310/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — London Borough of Harrow v. Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department („Volný pohyb osob — Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je manželem nebo manželkou státního příslušníka členského státu, a jeho dětí, které jsou státními příslušníky členského státu — Ukončení výdělečné činnosti státního příslušníka členského státu následované jeho odjezdem z hostitelského členského státu — Zápis dětí do vzdělávacího zařízení — Nedostatek prostředků na obživu — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Článek 12 — Směrnice 2004/38/ES“) 3	3
2010/C 100/04	Věc C-337/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — X Holding B.V. v. Staatssecretaris van Financiën („Články 43 ES a 48 ES — Daňové právní předpisy — Daň z příjmu právnických osob — Daňová jednotka tvořená mateřskou společností-rezidentem a jednou či několika dceřinými společnostmi-rezidenty — Zdanění zisků u mateřské společnosti — Vyloučení dceřiných společností-nerezidentů“) 3	3
2010/C 100/05	Věc C-381/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Car Trim GmbH v. KeySafety Systems Srl („Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 5 bod 1 písm. b) — Příslušnost ve smluvních věcech — Určení místa plnění závazku — Kritéria rozlišení mezi „prodejem zboží“ a „poskytováním služeb“) 4	4
2010/C 100/06	Věc C-386/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Brita GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen („Dohoda o přidružení ES-Izrael — Územní působnost — Dohoda o přidružení ES-OOP — Rozhodnutí nepřiznat preferenční celní režim poskytovaný produktům s původem v Izraeli, produktům pocházejícím ze Západního břehu Jordánu — Pochybnosti ohledně původu produktů — Schválený vývozce — Dodatečné ověřování prohlášení na faktuře celními orgány státu dovozu — Vídeňská úmluva o smluvním právu — Zásada relativního účinku smluv“) 4	4
2010/C 100/07	Věc C-408/08 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 — Lancôme parfums et beauté & Cie SNC v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), CMS Hasche Sigle („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 55 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. c) — Právní zájem na podání návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky založeného na důvodu absolutní neplatnosti — Advokátní kancelář — Slovní označení, COLOR EDITION — Popisný charakter slovní ochranné známky tvořené popisnými prvky“) 5	5
2010/C 100/08	Věc C-480/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — Maria Teixeira v. London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department („Volný pohyb osob — Právo pobytu — Státní příslušnice členského státu, která pracovala v jiném členském státě a po skončení své výdělečné činnosti v něm zůstala — Dítě získávající odborné vzdělání v hostitelském členském státě — Nedostatek vlastních prostředků na obživu — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Článek 12 — Směrnice 2004/38/ES“) 6	6

2010/C 100/09	Věc C-562/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Müller Fleisch GmbH v. Land Baden-Württemberg („Systém dohledu nad bovinní spongiformní encefalopatií — Nařízení (ES) č. 999/2001 — Skot starší 30 měsíců — Porážka za běžných podmínek — Maso určené pro lidskou spotřebu — Povinný test — Vnitrostátní právní úprava — Povinnost testování — Rozšíření — Skot starší 24 měsíců“)	7
2010/C 100/10	Věc C-25/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarská republika) — Sió-Eckes Kft. v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve („Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 2201/96 — Společná organizace trhů s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny — Nařízení (ES) č. 1535/2003 — Režim podpory pro produkty zpracované z ovoce a zeleniny — Zpracované produkty — Broskve v sirupu nebo ve vlastní šťávě — Hotové produkty“)	7
2010/C 100/11	Věc C-170/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 25. února 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2005/60/ES — Praní peněz a financování terorismu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)	8
2010/C 100/12	Věc C-209/09: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — řízení zahájené na návrh Lahti Energia Oy („Směrnice 2000/76/ES — Spalování odpadů — Spalovací zařízení — Spoluspalovací zařízení — Komplex zařízení tvořený plynovým generátorem a elektrárnou — Spalování nevyčištěného plynu vzešlého z tepelného zpracování odpadů v plynovém generátoru elektrárny“)	9
2010/C 100/13	Věc C-295/09: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. února 2010 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/43/ES — Právo společnosti — Povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)	9
2010/C 100/14	Věc C-330/09: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. února 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/43/ES — Právo společností — Povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek — Nepřijetí ve stanovené lhůtě“)	10
2010/C 100/15	Spojené věci C-403/08 a 429/08: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division), High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court — Spojené království) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA v. QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Karen Murphy v. Media Protection Services Ltd (C-429/08) („Řízení o předběžné otázce — Žádost o účast v řízení — Odmítnutí“).....	10

2010/C 100/16	Věc C-513/08 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 9. prosince 2009 — Luigi Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Úředníci — Sociální zabezpečení — Výslovné zamítnutí návrhu směřujícímu ke 100 % uhrazení určitých lékařských výdajů vynaložených úředníkem — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 11	11
2010/C 100/17	Věc C-528/08 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 9. prosince 2009 — Luigi Marcuccio v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Úředníci — Sociální zabezpečení — Konkludentní zamítnutí návrhu na uhrazení 100 % určitých lékařských výdajů vynaložených úředníkem — Usnesení o upuštění od projednání věci Soudu pro veřejnou službu — Kasační opravný prostředek částečně zjevně nepřipustný a částečně zjevně neopodstatněný“) 11	11
2010/C 100/18	Věc C-579/08 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. ledna 2010 — Messer Group GmbH v. Air Products and Chemicals Inc., Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Článek 119 jednacího řádu — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranné známky Ferromix, Inomix a Alumix — Starší ochranné známky FERROMAXX, INOMAXX a ALUMAXX — Námitky majitele — Relevantní veřejnost — Stupeň podobnosti — Nízká rozlišovací způsobilost starší ochranné známky — Nebezpečí záměny“) 12	12
2010/C 100/19	Věc C-69/09 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 22. ledna 2010 — Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl v. Evropská komise („Zrychlené řízení“) 12	12
2010/C 100/20	Spojené věci C-292/09 a C-293/09: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 13. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Parma — Itálie) — Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09) v. Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma („Řízení o předběžné otázce — Zjevná nepřipustnost“) 13	13
2010/C 100/21	Věc C-449/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski gradski sad (Bulharsko) dne 18. listopadu 2009 — Canon Kabushiki Kaisha v. IPN Bulgaria OOD 13	13
2010/C 100/22	Věc C-547/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko) dne 28. prosince 2009 — Pensionsversicherungsanstalt v. Andrea Schwab 14	14
2010/C 100/23	Věc C-17/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Brně (Česká republika) dne 11. ledna 2010 — Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA v. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže 14	14
2010/C 100/24	Věc C-23/10: Žaloba podaná dne 14. ledna 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika 15	15

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 100/25	Věc C-25/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 15. ledna 2010 — Missionswerk Werner Heukelbach E.v. v. Belgický stát — Service Public Fédéral Finances	17
2010/C 100/26	Věc C-30/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Linköpings tingsrätt (Švédsko) dne 19. ledna 2010 — Lotta Andersson v. Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten	17
2010/C 100/27	Věc C-31/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 20. ledna 2010 — Minerva Kulturreisen GmbH v. Finanzamt Freital	18
2010/C 100/28	Věc C-32/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven Kasatsionen sad (Bulharsko) dne 20. ledna 2010 — Toni Georgiev Semerdzhiev v. Del-Pi-Krasimira Mancheva	18
2010/C 100/29	Věc C-34/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. ledna 2010 — Prof. Dr. Oliver Brüstle V. Greenpeace e.V.	19
2010/C 100/30	Věc C-37/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 22. ledna 2010 — Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen v. BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	20
2010/C 100/31	Věc C-42/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 25. ledna 2010 — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, Marc Janssens v. Belgický stát, vedlejší účastník řízení: Luk Vangheluwe	20
2010/C 100/32	Věc C-43/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 25. ledna 2010 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias a další, Elliniki Etaireia gia tin Prostatia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias a další, Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas v. Ministr životního prostředí, územního plánování a veřejných prací a další	20
2010/C 100/33	Věc C-44/10: Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika	23
2010/C 100/34	Věc C-45/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 28. ledna 2010 — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens v. Belgický stát	23
2010/C 100/35	Věc C-48/10: Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — Evropská komise v. Španělské království	24
2010/C 100/36	Věc C-50/10: Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Evropská komise v. Italská republika	24

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 100/37	Věc C-52/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 1. února 2010 — Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel“) a Konstantinos Giannikos v. Ypourgos Tipou kai Meson Mazikis Enimerosis a Ethniko Symvoulio Radiotileorasis	25
2010/C 100/38	Věc C-57/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 28. ledna 2010 — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW v. Belgický stát	25
2010/C 100/39	Věc C-58/10, Věc C-59/10, Věc C-60/10, Věc C-61/10, Věc C-62/10, Věc C-63/10, Věc C-64/10, Věc C-65/10, Věc C-66/10, Věc C-67/10, Věc C-68/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 3. února 2010 — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Association générale des producteurs de maïs (AGPM) v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Pioneer Génétique, Pioneer Semences v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA) v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Caussade Semences SA v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Limagrain Verneuil Holding v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Maïsadour Semences v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Ragt Semences SA v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Euralis Semences SAS, Euralis Coop v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche ve věcech	26
2010/C 100/40	Věc C-69/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif (Lucembursko) dne 5. února 2010 — Brahim Samba Diouf v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration	27
2010/C 100/41	Věc C-72/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 9. února 2010 — trestní řízení vedené proti Marcellovi Costovi	27
2010/C 100/42	Věc C-77/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 9. února 2010 — Ugo Cifone v. Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani	28
2010/C 100/43	Věc C-80/10: Žaloba podaná dne 11. února 2010 — Evropská komise v. Řecká republika	28
2010/C 100/44	Věc C-84/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2010 Longevity Health Products, Inc. proti rozsudku Soudu (osmého senátu) vydanému dne 9. prosince 2009 ve věci T-484/08, Longevity Health Products, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Merck KGaA	29
2010/C 100/45	Věc C-87/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio — (Itálie) dne 15. února 2010 — Electrosteel Europe sa v. Edil Centro SpA	30

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 100/46	Věc C-88/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Palermo (Itálie) dne 15. února 2010 — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale v. Seasoftware Spa	30
2010/C 100/47	Věc C-94/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 17. února 2010 — Danfoss A/S a Sauer-Danfoss ApS v. Skatteministeriet	32
2010/C 100/48	Věc C-105/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 25. února 2010 — Virallinen syyttäjä v. Malik Gatajev, Chadižat Gatajeva	32
2010/C 100/49	Věc C-525/08: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 15. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Sylvia Bienek v. Condor Flugdienst GmbH	34
2010/C 100/50	Věc C-313/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. ledna 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika	34
2010/C 100/51	Věc C-328/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. ledna 2010 — Evropská komise v. Estonská republika	34

Tribunál

2010/C 100/52	Věc T-16/04: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. března 2010 — Arcelor v. Parlament a Rada („Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Návrh na neplatnost — Neexistence bezprostředního a osobního dotčení — Návrh na náhradu škody — Přípustnost — Dostatečně závažné porušení ustanovení vyšší právní síly, které přiznává práva jednotlivcům — Právo na vlastnictví — Svobodný výkon podnikatelské nebo jiné samostatně výdělečné činnosti — Proporcionalita — Rovné zacházení — Svoboda usazování — Právní jistota“)	35
2010/C 100/53	Věc T-70/05: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. března 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) („Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení EMSA — Poskytování služeb spojených s informačními systémy — Odmítnutí nabídky — Žaloba na neplatnost — Příslušnost Tribunálu — Neslučitelnost nabídky s podmínkami — Rovné zacházení — Dodržení kritérií pro zadání zakázky stanovených v zadávacích podmínkách nebo v oznámení o zakázce — Stanovení podkritérií pro kritéria pro zadání zakázky — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“)	35
2010/C 100/54	Věc T-163/05: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Bundesverband deutscher Banken v. Komise („Státní podpory — Převod veřejných aktiv na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Rozhodnutí prohlašující podporu za částečně neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Kritérium soukromého investora — Povinnost uvést odůvodnění“)	36

2010/C 100/55	Věc T-429/05: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Artogodan v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost — Humánní léčivé přípravky — Rozhodnutí, které ukládá povinnost zrušit registrace — Zrušení rozhodnutí rozsudkem Soudu prvního stupně — Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům“) 36	36
2010/C 100/56	Věc T-36/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Bundesverband deutscher Banken v. Komise („Státní podpory — Převod veřejných aktiv na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Rozhodnutí konstatující, že oznámené opatření není podporou — Kritérium soukromého investora — Povinnost uvést odůvodnění — Závažné obtíže“) 37	37
2010/C 100/57	Spojené věci T-102/07 a T-120/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Freistaat Sachsen a další v. Komise („Státní podpory — Podpora poskytnutá Německem ve formě nabytí podílu a ve formě záruk za půjčky — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem — Obecný režim podpor schválený Komisí — Pojem „podnik v nesnázích“ — Pokyny pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích — Částka podpory — Povinnost uvést odůvodnění“) 37	37
2010/C 100/58	Věc T-321/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten v. OHIM — Applus Servicios Tecnológicos (A+) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství A+ — Starší slovní ochranná známka Společenství AirPlus International — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5, články 73, 74 a 79 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5, články 75, 76 a 83 nařízení (ES) č. 207/2009“) 38	38
2010/C 100/59	Věc T-248/08 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. března 2010 — Doktor v. Rada („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Přijímání — Zkušební doba — Prodloužení zkušební doby — Zpráva o ukončení zkušební doby — Propuštění na konci zkušební doby — Článek 34 služebního řádu — Zkreslení skutečností a důkazů — Povinnost Soudu pro veřejnou službu uvést odůvodnění“) 38	38
2010/C 100/60	Věc T-11/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. února 2010 — Özdemir v. OHIM — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství James Jones — Starší slovní ochranná známka Společenství JACK & JONES — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)..... 39	39
2010/C 100/61	Věc T-408/07: Usnesení Tribunálu ze dne 4. února 2010 — Crunch Fitness International v. OHIM — ILG (CRUNCH) („Ochranná známka Společenství — Zrušení — Zpětvzetí návrhu na zrušení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 39	39

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 100/62	Věc T-456/07: Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2010 — Komise v. CdT („Žaloba na neplatnost — Důchodový systém Společenství — Povinnost CdT zaplatit příspěvek v rámci rozpočtových let 1998 až 2005 — Akt, který nelze napadnout žalobou — Akty, které nevyvolávají právně závazné účinky vůči třetím osobám — Zjevná nepřípustnost“)	40
2010/C 100/63	Věc T-481/08: Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2010 — Alisei v. Komise („Žaloba na neplatnost — Vnější vztahy a ERF — Dokončení auditu a přijetí závěrečné zprávy — Akt přijatý čistě v rámci smlouvy — Nedostatek příslušnosti — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost — Žaloba na náhradu škody — Zjevná nepřípustnost“)	40
2010/C 100/64	Věc T-18/10: Žaloba podaná dne 11. ledna 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada	41
2010/C 100/65	Věc T-21/10: Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Německo v. Komise	42
2010/C 100/66	Věc T-22/10: Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Esprit International v. OHIM — Marc O'Pollo International (Ztvárnění písmene „e“ umístěné na kapse kalhot)	42
2010/C 100/67	Věc T-24/10: Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — CECA v. Komise	43
2010/C 100/68	Věc T-25/10: Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — BASF Specialty Chemicals a BASF Lampertheim v. Komise	44
2010/C 100/69	Věc T-26/10: Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Alibaba Group v. OHIM — allpay.net (ALIPAY)	45
2010/C 100/70	Věc T-27/10: Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — AC-Treuhand v. Komise	45
2010/C 100/71	Věc T-34/10: Žaloba podaná dne 26. ledna 2010 — Hairdreams v. OHIM — Bartmann (MAGIC LIGHT)	46
2010/C 100/72	Věc T-35/10: Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Bank Melli Iran v. Rada	47
2010/C 100/73	Věc T-36/10: Žaloba podaná dne 1. února 2010 — Internationaler Hilfsfonds v. Komise	48
2010/C 100/74	Věc T-39/10: Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — El Corte Inglés v. OHIM — Pucci International (PUCCI)	49
2010/C 100/75	Věc T-40/10: Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Elf Aquitaine v. Komise	49

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 100/76	Věc T-41/10: Žaloba podaná dne 2. února 2010 — SIMS — Ecole de ski internationale v. OHIM (esf école du ski français)	50
2010/C 100/77	Věc T-43/10: Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Elementis a další v. Komise	51
2010/C 100/78	Věc T-45/10: Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — GEA Group v. Komise	52
2010/C 100/79	Věc T-46/10: Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — Faci v. Komise	53
2010/C 100/80	Věc T-47/10: Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — Akzo Nobel a další v. Komise	54
2010/C 100/81	Věc T-48/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2010 Herbertem Meisterem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. listopadu 2009 ve věci F-17/09, Meister v. OHIM	55
2010/C 100/82	Věc T-49/10: Žaloba podaná dne 5. února 2010 — Footwear v. OHIM — Reno Schuhcentrum (swiss cross FOOTWEAR)	56
2010/C 100/83	Věc T-53/10: Žaloba podaná dne 5. února 2010 — Reisetel v. OHIM — Dynamic Promotion (přepravky a koše)	56
2010/C 100/84	Věc T-59/10: Žaloba podaná dne 9. února 2010 — Geemarc Telecom v. OHIM — Audioline (AMPLIDECT)	57
2010/C 100/85	Věc T-60/10: Žaloba podaná dne 10. února 2010 — Jackson International v. OHIM — Royal Shakespeare (ROYAL SHAKESPEARE)	57
2010/C 100/86	Věc T-61/10: Žaloba podaná dne 8. února 2010 — Victoria Sánchez v. Parlament a Komise	58
2010/C 100/87	Věc T-65/10: Žaloba podaná dne 11. února 2010 — Španělsko v. Komise	59
2010/C 100/88	Věc T-67/10: Žaloba podaná dne 17. února 2010 — Španělsko v. Komise	60
2010/C 100/89	Věc T-68/10: Žaloba podaná dne 15. února 2010 — Sphere Time v. OHIM — Punch (hodinky) ...	60
2010/C 100/90	Věc T-69/10: Žaloba podaná dne 18. února 2010 — IRO v. Komise	61

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2010/C 100/01)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 80, 27.3.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 63, 13.3.2010

Úř. věst. C 51, 27.2.2010

Úř. věst. C 37, 13.2.2010

Úř. věst. C 24, 30.1.2010

Úř. věst. C 11, 16.1.2010

Úř. věst. C 312, 19.12.2009

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Roma — Itálie) — Pontina Ambiente Srl v. Regione Lazio

(Věc C-172/08) ⁽¹⁾

(„Životní prostředí — Směrnice 1999/31/ES — Článek 10 — Zvláštní poplatek za ukládání pevných odpadů na skládku — Podrobení provozovatele skládky tomuto poplatku — Provozní náklady skládky — Směrnice 2000/35/ES — Úrok z prodlení“)

(2010/C 100/02)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pontina Ambiente Srl

Žalovaný: Regione Lazio

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Commissione tributaria provinciale di Roma — Výklad čl. 10 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 200, s. 35; Zvl. vyd. 17/01, s. 226) a článků 12 ES, 14 ES, 43 ES a 46 ES — Vnitrostátní právní úprava, která zavádí zvláštní poplatek za ukládání pevných odpadů na skládku a která ukládá provozovateli skládky odvádět tento poplatek, jenž je stanoven v závislosti na množství ukládaných odpadů a hrazen subjektem ukládajícím takový odpad.

Výrok

1) Článek 10 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003, je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která podrobuje provozovatele skládky poplatku, jenž mu musí být uhrazen místním územně správním celkem, který uložil odpady na skládku, a která stanoví peněžité sankce dopadající na tohoto provozovatele v případě prodlení s úhradou tohoto poplatku, avšak pod podmínkou, že je tato právní úprava doprovázena opatřeními zajišťujícími, aby byl uvedený poplatek územně správními celky hrazen řádně a v krátké lhůtě a veškeré náklady spojené s jeho vymáháním — zejména pak náklady vyplývající z opožděné úhrady částek, které uvedený místní územně správní celek z tohoto titulu provozovateli dluží, včetně peněžitých sankcí případně uložených posledně uvedenému subjektu z důvodu tohoto prodlení — se odrážely v ceně, kterou platí tento územně správní celek uvedenému provozovateli. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda jsou tyto podmínky splněny.

2) Článek 1, čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích je třeba vykládat v tom smyslu, že částky, které dluží provozovateli skládky územně správní celek, který uložil odpad na skládku, jako jsou částky dlužné z titulu úhrady určitého poplatku, spadají do působnosti uvedené směrnice, takže členské státy musí v souladu s jejím článkem 3 zajistit, aby se úrok v případě prodlení s platbou uvedených částek, které lze přičíst tomuto místnímu územně správnímu celku, stal splatným ve prospěch tohoto provozovatele.

(¹) Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — London Borough of Harrow v. Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

(Věc C-310/08) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb osob — Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je manželem nebo manželkou státního příslušníka členského státu, a jeho dětí, které jsou státními příslušníky členského státu — Ukončení výdělečné činnosti státního příslušníka členského státu následované jeho odjezdem z hostitelského členského státu — Zápis dětí do vzdělávacího zařízení — Nedostatek prostředků na obživu — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Článek 12 — Směrnice 2004/38/ES“)

(2010/C 100/03)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobce: London Borough of Harrow

Žalovaní: Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38 ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) a článku 12 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) — Manželka, která je státním příslušníkem třetí země, a její děti, které jsou státními příslušníky členského státu, která doprovázela svého manžela, státního příslušníka takového členského státu, do Spojeného království, kde měl postavení pracovníka — Právo pobytu manželky a dětí poté, co manžel přestal mít postavení pracovníka a odjel ze Spojeného království

Výrok

Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, mohou děti státního příslušníka členského státu, který pracuje nebo pracoval v hostitelském členském státu a rodič, který o ně skutečně

pečuje, uplatňovat v posledně uvedeném členském státu právo pobytu toliko na základě článku 12 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2434/92 ze dne 27. července 1992, aniž by takové právo podléhalo podmínce, že v tomto státu mají dostatečné prostředky a komplexní zdravotní pojištění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — X Holding B.V. v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-337/08) ⁽¹⁾

(„Články 43 ES a 48 ES — Daňové právní předpisy — Daň z příjmu právnických osob — Daňová jednotka tvořená mateřskou společností-rezidentem a jednou či několika dceřinými společnostmi-rezidenty — Zdanění zisků u mateřské společnosti — Vyloučení dceřiných společností-nerezidentů“)

(2010/C 100/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X Holding B.V.

Žalovaní: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 43 ES a 48 ES — Právní úprava, která mateřským společnostem-rezidentům dovoluje vytvořit s jednou nebo několika z jejich dceřiných společností daňovou jednotku, přičemž zisky této jednotky jsou zdaněny u mateřské společnosti — Vyloučení dceřiných společností-nerezidentů z tohoto mechanismu.

Výrok

Články 43 ES a 48 ES nebrání právní úpravě členského státu, jež umožňuje mateřské společnosti vytvořit jednu daňovou jednotku se svou dceřinou společností, ale brání vytvoření takovéto jedné daňové jednotky s dceřinou společností usazenou v zahraničí, jestliže zisky této dceřiné společnosti nepodléhají daňovým zákonům tohoto členského státu.

(¹) Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Car Trim GmbH v. KeySafety Systems Srl

(Věc C-381/08) (¹)

(„Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 5 bod 1 písm. b) — Příslušnost ve smluvních věcech — Určení místa plnění závazku — Kritéria rozlišení mezi „prodejem zboží“ a „poskytováním služeb““)

(2010/C 100/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Car Trim GmbH

Žalovaná: KeySafety Systems Srl

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 5 bodu 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Smlouva o dodání zboží, které má být vyrobeno, jež obsahuje rovněž některé požadavky odběratele týkající se pořízení, zpracování nebo dodání předmětů, které mají být vyrobeny, včetně záruky kvality výroby, spolehlivosti dodání a administrativního vyřízení

zakázky — Rozlišovací kritéria mezi prodejem zboží a poskytováním služeb — Určení místa plnění závazku v případě zásilkového obchodu

Výrok

1) Článek 5 bod 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že smlouvy, jejichž předmětem je dodání zboží, které má být vyrobeno nebo zhotoveno, musí být kvalifikovány jako „prodej zboží“ ve smyslu čl. 5 bodu 1 písm. b) první odrážky tohoto nařízení, i když kupující stanovil určité požadavky ohledně pořízení, zpracování a dodání zboží, aniž by poskytl materiály pro jeho výrobu nebo zhotovení, a dodavatel je odpovědný za kvalitu a soulad zboží se smlouvou.

2) Článek 5 bod 1 písm. b) první odrážka nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě zásilkového prodeje musí být místo, kam podle smlouvy zboží bylo nebo mělo být dodáno, určeno na základě ustanovení této smlouvy. Pokud nelze místo dodání určit na tomto základě bez odkazu na hmotné právo použitelné na smlouvu, je tímto místem místo fyzického předání zboží, na základě něhož kupující nabyl nebo měl nabýt oprávnění skutečně s tímto zbožím nakládat v konečném místě určení prodeje.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Brita GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Věc C-386/08) (¹)

(„Dohoda o přidružení ES-Izrael — Územní působnost — Dohoda o přidružení ES-OOP — Rozhodnutí nepřiznat preferenční celní režim poskytovaný produktům s původem v Izraeli, produktům pocházejícím ze Západního břehu Jordánu — Pochybnosti ohledně původu produktů — Schválený vývozce — Dodatečné ověřování prohlášení na faktuře celními orgány státu dovozu — Vídeňská úmluva o smluvním právu — Zásada relativního účinku smluv“)

(2010/C 100/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Firma Brita GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé podepsané v Bruselu dne 20. listopadu 1995 (Úř. věst. 2000, L 147, s. 3; Zvl. vyd. 11/55, s. 167) a zejména článků 32 a 33 protokolu č. 4 k uvedené dohodě, jakož i Evropsko-středomořské prozatímní dohody o přidružení týkající se obchodu a spolupráce mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Organizací pro osvobození Palestiny (OOP) ve prospěch palestinské samosprávy na Západním břehu Jordánu a v pásmu Gazy na straně druhé podepsané v Bruselu dne 24. února 1997 (Úř. věst. L 187, s. 3; Zvl. vyd. 11/26, s. 124) — Odmítnutí uplatnit preferenční celní režim poskytovaný výrobkům pocházejícím z Izraele ve vztahu k výrobkům pocházejícím z území izraelských osad na Západním břehu Jordánu — Pravomoc orgánů státu dovozu provádět zpětnou kontrolu dokladů o původu zboží v případě, že není pochyb o původu dotčených výrobků, ale existují pochyby vyplývající z rozdílného výkladu pojmu „území státu Izrael“ stranami Dohody o přidružení EHS-Izrael, aniž by byl za účelem výkladu tohoto pojmu nejprve proveden postup pro řešení sporů stanovený v článku 33 protokolu č. 4 k uvedené dohodě

Výrok

- 1) Celní orgány členského státu dovozu mohou odmítnout přiznat preferenční zacházení zavedené Evropsko-středomořskou dohodou zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé, podepsanou v Bruselu dne 20. listopadu 1995, pokud dotčené zboží pochází ze Západního břehu Jordánu. Krom toho se celní orgány členského státu dovozu nemohou opírat o souběh kvalifikací a ponechat nerozhodnutou otázku, která z těchto dvou dohod, jež přicházejí v úvahu, tj. Evropsko-středomořská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé nebo Evropsko-středomořská prozatímní dohoda o přidružení týkající se obchodu a spolupráce mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Organizací pro osvobození Palestiny (OOP) ve prospěch palestinské samosprávy na Západním břehu Jordánu a v pásmu Gazy na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. února 1997, se použije v projednávaném případě a zda doklad o původu zboží musí vydat izraelské či palestinské orgány.
- 2) V rámci postupu upraveného v článku 32 protokolu č. 4 připojeného k Evropsko-středomořské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé nejsou celní orgány státu dovozu vázány předloženým dokladem o původu a odpovědí celních orgánů

státu vývozu, pokud uvedená odpověď neobsahuje dostatečné informace ve smyslu čl. 32 odst. 6 tohoto protokolu k určení skutečného původu produktů. Krom toho celní orgány státu dovozu nemají povinnost předložit spor týkající se výkladu územní působnosti uvedené dohody Výboru pro celní spolupráci, který byl zřízen článkem 39 uvedeného protokolu.

(¹) Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 — Lancôme parfums et beauté & Cie SNC v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), CMS Hasche Sigle

(Věc C-408/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 55 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. c) — Právní zájem na podání návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky založeného na důvodu absolutní neplatnosti — Advokátní kancelář — Slovní označení, COLOR EDITION — Popisný charakter slovní ochranné známky tvořené popisnými prvky“)

(2010/C 100/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (zástupce: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec), CMS Hasche Sigle

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 8. července 2008, Lancôme v. OHIM a CMS Hasche Sigle (T-160/07), kterým Soud zamítl žalobu podanou účastnicí řízení podávající kasační opravný prostředek proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 26. února 2007, jímž byl prohlášen za neplatný zápis ochranné známky COLOR EDITION pro kosmetické přípravky a léčidla — Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 55 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) — Právní zájem na podání

návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky — Advokátní kancelář — Neexistence vlastního hospodářského zájmu k podání návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky pro kosmetické přípravky — Vnímavý rozdíl mezi spojením vytvořeným výrazy navrženými k zápisu ochranné známky a běžným jazykem cílové veřejnosti pro označení dotčených výrobků nebo služeb či jejich základních vlastností

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Společnosti Lancôme parfums et beauté & Cie SNC se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 6, 10.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — Maria Teixeira v. London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

(Věc C-480/08) (¹)

(„Volný pohyb osob — Právo pobytu — Státní příslušnice členského státu, která pracovala v jiném členském státě a po skončení své výdělečné činnosti v něm zůstala — Dítě získávající odborné vzdělání v hostitelském členském státě — Nedostatek vlastních prostředků na obživu — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Článek 12 — Směrnice 2004/38/ES“)

(2010/C 100/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maria Teixeira

Žalovaní: London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (Spojené království) — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38 ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) a článku 12 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) — Právo pobytu ve Spojeném království občanky Unie, která již nemá postavení zaměstnané osoby a nemá již právo pobytu v souladu s ustanoveními o volném pohybu pracovníků — Právo dítěte takové občanky pobývat ve Spojeném království za účelem dokončení docházky do vzdělávacího zařízení — Právo matky jako osoby skutečně pečující o dítě pobývat v tomto státě spolu s dítětem

Výrok

- 1) Státní příslušník členského státu, který byl zaměstnán na území jiného členského státu, v němž jeho dítě získává vzdělání, se může za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, dovolávat ve svém postavení rodiče, který skutečně pečuje o toto dítě, práva pobytu v hostitelském členském státě pouze na základě článku 12 nařízení č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2434/92 ze dne 27. července 1992, aniž by musel splňovat podmínky stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.
- 2) Právo pobytu v hostitelském členském státě, jež svědčí rodiči, který skutečně pečuje o dítě, jež vykonává právo získávat vzdělání v souladu s článkem 12 nařízení č. 1612/68, nepodléhá podmínce, že tento rodič musí mít dostatečné prostředky k tomu, aby se po dobu svého pobytu nestal zátěží pro systém sociální pomoci tohoto členského státu a zdravotní pojištění, kterým jsou v tomto státě kryta všechna rizika.
- 3) Právo pobytu v hostitelském členském státě, jež svědčí rodiči, který skutečně pečuje o dítě migrujícího pracovníka, když toto dítě získává vzdělání v tomto státě, nepodléhá podmínce, aby jeden z rodičů dítěte vykonával v době, kdy toto dítě zahájilo školní docházku, výdělečnou činnost jakožto migrující pracovník v uvedeném členském státě.

4) Právo pobytu v hostitelském členském státě, jež svědčí rodiči, který skutečně pečuje o dítě migrujícího pracovníka, když toto dítě získává vzdělání v tomto státě, zaniká plnoletostí tohoto dítěte, ledaže dítě nadále potřebuje přítomnost a péči tohoto rodiče, aby mohlo pokračovat ve studiích a dokončit je.

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Müller Fleisch GmbH v. Land Baden-Württemberg

(Věc C-562/08) (¹)

(„Systém dohledu nad bovinní spongiformní encefalopatií — Nařízení (ES) č. 999/2001 — Skot starší 30 měsíců — Porážka za běžných podmínek — Maso určené pro lidskou spotřebu — Povinný test — Vnitrostátní právní úprava — Povinnost testování — Rozšíření — Skot starší 24 měsíců“)

(2010/C 100/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Müller Fleisch GmbH

Žalovaná: Land Baden-Württemberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 6 odst. 1 ve spojení s přílohou III kapitolou A částí I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, s. 1; Zvl. vyd. 03/23, s. 289), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1248/2001 ze dne 22. června 2001 (Úř. věst. L 173, s. 12; Zvl. vyd. 03/32, s. 450) — Testování veškerého skotu staršího 30 měsíců poráženého za

běžných podmínek a určeného pro lidskou spotřebu na BSE — Vnitrostátní právní úprava stanoví povinnost testování veškerého skotu staršího 24 měsíců.

Výrok

Článek 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií a příloha III kapitola A část I tohoto nařízení, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1248/2001 ze dne 22. června 2001, nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle níž se musí veškerý skot starší 24 měsíců testovat na bovinní spongiformní encefalopatii.

(¹) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarská republika) — Sió-Eckes Kft. v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Věc C-25/09) (¹)

(„Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 2201/96 — Společná organizace trhů s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny — Nařízení (ES) č. 1535/2003 — Režim podpory pro produkty zpracované z ovoce a zeleniny — Zpracované produkty — Broskve v sirupu nebo ve vlastní šťávě — Hotové produkty“)

(2010/C 100/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sió-Eckes Kft.

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Bíróság (Maďarsko) — Výklad čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhů s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 297, s. 29; Zvl. vyd. 03/20, s. 83), čl. 2 bodu 1 nařízení Komise (ES) č. 1535/2003 ze dne 29. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2201/96, pokud jde o režim podpory pro produkty zpracované z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 218, s. 14; Zvl. vyd. 03/39, s. 555), a článku 3 nařízení Komise (EHS) č. 2320/89 ze dne 28. července 1989 o minimálních požadavcích na jakost broskví v sirupu a broskví ve vlastní šťávě, na které se vztahuje režim podpory produkce (Úř. věst. L 220, s. 54; Zvl. vyd. 03/09, s. 136) — Broskvová dřevina produkovaná v rámci režimu podpor v odvětví hotových výrobků na bázi ovoce a zeleniny — Použitelnost uvedeného režimu podpor na výrobky z broskví ve formě neuvedené v nařízení (EHS) č. 2320/89, jakož i na polotovary, které vznikají v jednotlivých fázích zpracování broskví a jsou určeny k dalšímu zpracování

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhů s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny, ve znění nařízení Komise (ES) č. 386/2004 ze dne 1. března 2004, musí být vykládán v tom smyslu, že režim podpor uvedený v tomto ustanovení může být použit pro produkt, který jednak spadá pod jeden z kódů KN uvedených v příloze I tohoto nařízení, ve znění pozdějších předpisů, včetně kódu KN 2008 70 92, a dále odpovídá definici „broskví v sirupu a/nebo v přírodní ovocné [nebo ve vlastní] šťávě“ ve smyslu uvedeného nařízení, ve spojení s nařízením Komise (ES) č. 1535/2003 ze dne 29. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2201/96, pokud jde o režim podpory pro produkty zpracované z ovoce a zeleniny, ve znění nařízení č. 386/2004, a nařízením Komise (EHS) č. 2320/89 ze dne 28. července 1989 o minimálních požadavcích na jakost broskví v sirupu a/nebo ve vlastní šťávě, na které se vztahuje režim podpory produkce, ve znění nařízení Komise (ES) č. 996/2001 ze dne 22. května 2001.
- 2) Produkty, které vznikají v jednotlivých fázích zpracování broskví, mohou být považovány za hotové produkty ve smyslu nařízení č. 2201/96 a č. 1535/2003, ve znění pozdějších předpisů, odpovídají-li charakteristikám vymezeným v čl. 2 bodě 1 nařízení č. 1535/2003, ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 25. února 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-170/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2005/60/ES — Praní peněz a financování terorismu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 100/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Peere a P. Dejmeek, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a B. Messmer, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí všech právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, s. 15), nebo jejich neoznámení, ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — řízení zahájené na návrh Lahti Energia Oy

(Věc C-209/09) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2000/76/ES — Spalování odpadů — Spalovací zařízení — Spoluspalovací zařízení — Komplex zařízení tvořený plynovým generátorem a elektrárnou — Spalování nevyčištěného plynu vzešlého z tepelného zpracování odpadů v plynovém generátoru elektrárny“)

(2010/C 100/12)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastnice původního řízení

Lahti Energia Oy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů (Úř. věst. L 332, s. 91; Zvl. vyd. 15/05, s. 353) — Komplex, který je tvořen generátorem na výrobu plynu z odpadu, jakož i elektrárnou, jejíž parní kotel spaluje plyn vzniklý tepelným zpracováním odpadu v plynovém generátoru — Spalování nevyčištěného plynu v parním kotli elektrárny, namísto vyčištěného plynu

Výrok

Elektrárna, která k doplnění fosilních paliv převážně používaných při své výrobní činnosti používá jako přídavné palivo plyn získaný v generátoru z tepelného zpracování odpadů, musí být společně s tímto generátorem považována za „spoluspalovací zařízení“ ve smyslu čl. 3 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů, jestliže nebyl uvedený plyn uvnitř uvedeného generátoru vyčištěn.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. února 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-295/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/43/ES — Právo společnosti — Povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 100/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a E. Adsera Ribera, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí opatření nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS, ve stanovené lhůtě (Úř. věst. L 157, s. 87)

Výrok

- 1) Španělské království tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. února 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-330/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/43/ES — Právo společnosti — Povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek — Nepřijetí ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 100/14)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a M. Adam, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupce: C. Pesendorfer, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí nebo neinformování o předpisech nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, s. 87) ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Rakouská republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Rakouské republice se ukládá náhradu nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division), High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court — Spojené království) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA v. QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Karen Murphy v. Media Protection Services Ltd (C-429/08))

(Spojené věci C-403/08 a 429/08) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Žádost o účast v řízení — Odmítnutí“)

(2010/C 100/15)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division), High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA (C-403/08), Karen Murphy (C-429/08)

Žalovaní: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Media Protection Services Ltd (C-429/08)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice (Chancery Division), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Výklad článků 28 ES, 30 ES, 49 ES a 81 ES a čl. 2 písm. a) a e), čl. 4 písm. a) a článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/84/ES ze dne 20. listopadu 1998 o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem (Úř. věst. L 320, s. 54), článků 2, 3 a čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10), čl. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23) a směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a

kabelovém přenosu (Úř. věst. L 248, s. 15) — Poskytování výlučných práv souvisejících se satelitním vysíláním fotbalových zápasů za úplatu — Uvádění dekodérů, které byly legálně uvedeny na trh v jiném členském státě a které umožňují promítání takovýchto zápasů v rozporu s poskytnutými výlučnými právy, na trh ve Spojeném království

Výrok

1) *Žádosti Unie evropských fotbalových asociací (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd, Setanta Sports Sàrl a The Motion Picture Association o účast v řízení se odmítají.*

2) *Není třeba rozhodnout o nákladech řízení.*

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Usnesení Soudního dvora ze dne 9. prosince 2009 — Luigi Marcuccio v. Komise

(Věc C-513/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Úředníci — Sociální zabezpečení — Výslovné zamítnutí návrhu směřujícímu ke 100 % uhrazení určitých lékařských výdajů vynaložených úředníkem — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2010/C 100/16)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (zástupce: G. Cipressa, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall, C. Berardis-Kayser, zmocněnci, A. dal Ferro, avvocato)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 9. září 2008, Marcuccio v. Komise (T-143/08), kterým Soud zamítl jako nepřipustný návrh na zrušení rozhodnutí likvidačního oddělení společného systému nemocenského pojištění Evropských společenství, která odmítají jednak uhradit 100 % určitých lékařských výdajů, které účastník řízení podávajícímu kasační opravný prostředek vznikly, a jednak uhradit výdaje lékařského vyšetření

v souladu s pravidly použitelnými na konzultaci lékařských kapacit, jakož i návrh směřující k tomu, aby bylo Komisi uloženo vyplatit částky za určité lékařské výdaje

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *L. Marcucciovi se ukládá náhrada nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.*

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Usnesení Soudního dvora ze dne 9. prosince 2009 — Luigi Marcuccio v. Evropská komise

(Věc C-528/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Úředníci — Sociální zabezpečení — Konkludentní zamítnutí návrhu na uhrazení 100 % určitých lékařských výdajů vynaložených úředníkem — Usnesení o upuštění od projednání věci Soudu pro veřejnou službu — Kasační opravný prostředek částečně zjevně nepřipustný a částečně zjevně neopodstatněný“)

(2010/C 100/17)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, A. dal Ferro, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 9. září 2008, Marcuccio v. Komise (T 144/08), kterým Soud zamítl jako nepřipustný návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek směřující k uhrazení 100 % určitých lékařských výdajů, a jednak návrh směřující k tomu, aby bylo Komisi uloženo vyplatit účastníkovi řízení podávajícímu kasační opravný prostředek částku ve výši 89,56 eur jako doplněk úhrady jeho lékařských výdajů nebo jako náhradu škody

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcucciovi se ukládá náhrada nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. ledna 2010 — Messer Group GmbH v. Air Products and Chemicals Inc., Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-579/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Článek 119 jednacího řádu — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranné známky Ferromix, Inomix a Alumix — Starší ochranné známky FERROMAXX, INOMAXX a ALUMAXX — Námitky majitele — Relevantní veřejnost — Stupeň podobnosti — Nízká rozlišovací způsobilost starší ochranné známky — Nebezpečí záměny“)

(2010/C 100/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Messer Group GmbH (zástupci: W. Graf v. Schwerin a J. Schmidt, Rechtsanwältin)

Další účastníci řízení: Air Products and Chemicals Inc. (zástupce: S. Heurung, Rechtsanwältin), Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 15. října 2008, Air Products and Chemicals Inc. v. OHIM (T-305/06 až 307/06), kterým Soud zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 12. září 2006, kterým byla zamítnuta odvolání podaná držitelem slovních ochranných známek Společenství „FERROMAXX“, „INOMAXX“ a „ALUMAXX“ pro výrobky zařazené do třídy 1 proti rozhodnutím zrušovacího oddělení, kterými byla částečně

zrušena námitka podaná proti přihláškám slovních ochranných známek „FERROMAXX“, „INOMAXX“ a „ALUMAXX“ pro výrobky zařazené do tříd 1 a 4.

Výrok

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek a vzájemný kasační opravný prostředek se zamítají.
- 2) Společnosti Messer Group GmbH se ukládá, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené společností Air Products and Chemicals Inc.
- 3) Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Usnesení Soudního dvora ze dne 22. ledna 2010 — Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl v. Evropská komise

(Věc C-69/09 P) (¹)

(„Zrychlené řízení“)

(2010/C 100/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl a Magan Italia Srl (zástupci: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: N. B. Rasmussen a L. Parpala, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (šestého senátu) ze dne 26. listopadu 2008, Makhteshim-Agan Holding a další v. Komise (T 393/06), jímž Soud prohlásil za nepřijatelnou žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise nepředložit návrh na zápis účinné látky azinphosmethyl do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332), údajně obsaženého v dopise ze dne 12. října 2006 (D/531125) — Akt napadnutelný žalobou

Výrok

1) Žádost Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl a Magan Italia Srl o projednání věci C-69/09 P ve zrychleném řízení se zamítá.

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 13. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Parma — Itálie) — Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09) v. Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Spojené věci C-292/09 a C-293/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Zjevná nepřipustnost“)

(2010/C 100/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Parma

Účastníci původního řízení

Žalobci: Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09)

Žalovaná: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Commissione tributaria provinciale di Parma — Výklad čl. 13 bod B písm. c) směrnice 77/388/ES: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Osvobození dodávek zboží výlučně určeného k činnosti osvobozené od daně nebo vyloučené z práva na odpočet — Vnitrostátní právní předpisy vylučující osvobození od daně

Výrok

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané rozhodnutími Commissione tributaria provinciale di Parma (Itálie) ze dne 9. a 17. června 2009 jsou zjevně nepřipustné.

(¹) Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski gradski sad (Bulharsko) dne 18. listopadu 2009 — Canon Kabushiki Kaisha v. IPN Bulgaria OOD

(Věc C-449/09)

(2010/C 100/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski gradski sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Canon Kabushiki Kaisha

Žalovaná: IPN Bulgaria OOD

Předběžné otázky

Má být článek 5 první směrnice Rady 89/104/EHS (¹) v části, ve které majiteli ochranné známky poskytuje výlučná práva, zakázat třetím osobám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku označení totožné s ochrannou známkou, např. dovážet či vyvážet zboží pod tímto označením, vykládán v tom smyslu, že práva majitele ochranné známky zahrnují právo zakázat užívání ochranné známky bez jeho souhlasu dovozem originálního zboží, pokud práva majitele ochranné známky nejsou ve smyslu článku 7 směrnice vyčerpána?

(¹) První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko) dne 28. prosince 2009 — Pensionsversicherungsanstalt v. Andrea Schwab

(Věc C-547/09)

(2010/C 100/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Innsbruck

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pensionsversicherungsanstalt

Žalovaná: Andrea Schwab

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 2 odst. 2 první odrážky a čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 76/207/EHS ve znění směrnice 2002/73/ES⁽¹⁾, jakož i čl. 2 odst. 1 písm. a) a b), čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/54/ES⁽²⁾ vykládat tak, že přímá diskriminace na základě pohlaví (výpověď/propuštění zaměstnané lékařky) veřejnoprávní institucí důchodového pojištění může být odůvodněná?
- 2) Je třeba čl. 4 odst. 1 směrnice 97/80/EHS⁽³⁾ a čl. 19 odst. 1 směrnice 2006/54/ES — případně čl. 2 odst. 2 druhou odrážku směrnice 76/207/EHS ve znění směrnice 2002/73/ES a čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/54/ES nebo čl. 2 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 6 odst. 1 směrnice 2000/78/ES⁽⁴⁾ — vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která v případě žalob na neplatnost výpovědi/propuštění z důvodu diskriminace mimo jiné na základě pohlaví nepřipouští zvážení sociálních faktorů či zvážení zájmů, nýbrž připouští pouze hodnocení důkazů ohledně toho, zda byla diskriminace na základě pohlaví rozhodujícím důvodem výpovědi/propuštění, či zda převažoval jiný důvod, který zaměstnavatel uvedl jako zásadní?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187).

- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřevázané znění) (Úř. věst. L 204, s. 23).
- ⁽³⁾ Směrnice Rady 97/80/ES ze dne 15. prosince 1997 o důkazním břemenu v případech diskriminace na základě pohlaví (Úř. věst. 1998, L 14, s. 6; Zvl. vyd. 05/03, s. 264).
- ⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Brně (Česká republika) dne 11. ledna 2010 — Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA v. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Věc C-17/10)

(2010/C 100/23)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Brně

Účastníci původního řízení

Žalobce: Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Žalovaný: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat článek 81 Smlouvy o ES (nyní článek 101 Smlouvy o fungování Evropské unie) a nařízení Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy tak, že tyto předpisy je třeba aplikovat (v řízení zahájeném po 1.5.2004) na celou dobu trvání kartelu, který na území České republiky započal před jejím vstupem do

Evropské unie (tj. před 1.5.2004) a pokračoval a byl ukončen po vstupu České republiky do Evropské unie?

Žalovaná: Portugalská republika

2) Je třeba čl. 11 odst. 6 ve spojení s čl. 3 odst. 1 a bodem 17 odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 1/2003, s bodem 51 oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro ochranu hospodářské soutěže ⁽²⁾, se zásadou *ne bis in idem* vyplývající z článku 50 Listiny základních práv Evropské unie ⁽³⁾ a s obecnými zásadami evropského práva vykládat tak, že zahájí-li Komise po 1.5.2004 řízení pro porušení článku 81 Smlouvy o ES a ve věci samé rozhodne:

a) ztrácejí orgány pro hospodářskou soutěž členských států bez dalšího pravomoc zabývat se tímž jednáním jednou provždy?

b) ztrácejí orgány pro hospodářskou soutěž členských států pravomoc aplikovat na totéž jednání předpisy vnitrostátního práva obsahující obdobnou právní úpravu jako článek 81 Smlouvy o ES (nyní článek 101 Smlouvy o fungování Evropské unie)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 2003, s. 1; zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 08 Svazek 02, s. 205.

⁽²⁾ Úř. věst. C 101, s. 43.

⁽³⁾ Úř. věst. C 303, 2007, s. 1.

Žaloba podaná dne 14. ledna 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-23/10)

(2010/C 100/24)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: A. Caeiros, zmocněnec)

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že její celní orgány systematicky přijímaly celní prohlášení čerstvých banánů s návrhem k propuštění do volného oběhu, ačkoli věděly nebo rozumně musely vědět, že udávaná hmotnost neodpovídala skutečné hmotnosti banánů, a tím, že portugalské orgány odmítaly dát k dispozici vlastní zdroje ve výši uniklých příjmů a dlužných úroků z prodlení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 68 a násl. nařízení (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾, z článku 290a nařízení (EHS) č. 2454/93 ⁽²⁾ a jeho přílohy 38b, jakož i z článků 2, 6, 9, 10 a 11 naříze23/1n1 (EHS, Euratom) č. 1552/89 ⁽³⁾ a nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 ⁽⁴⁾,

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 290a nařízení č. 2454/93 stanoví: „Kontrola banánů kódu KN 08030019 pro účely kontroly čisté hmotnosti při dovozu se týká nejméně 10 % celních prohlášení za rok na jeden celní úřad. Kontrola banánů se provádí při propouštění do volného oběhu podle pravidel uvedených v příloze 38b“.

Příloha 38b stanoví: „1. Pro účely článku 290a určí celní orgány nadřízené celnímu úřadu, u kterého je celní prohlášení s návrhem na propuštění čerstvých banánů do oběhu podána, jejich čistou hmotnost na základě vzorku jednotek balení pro každý typ balení a pro každé místo původu.“

Komise je s ohledem na předpisy Společenství a zejména článek 290a a přílohu 38b nařízení č. 2454, které jako takové byly použitelné během dotčeného období, názoru, že argumenty, které předložily portugalské orgány pro to, aby neposkytly dlužné vlastní zdroje a úroky z prodlení dlužné podle článku 11 nařízení č. 1150/2000, nelze přijmout a že je zcela

nepochybné, že čl. 290a a příloha 38b nařízení č. 2454/93 byly, pokud jde o hmotnost, která měla sloužit jako základ pro uplatnění cel, zcela jednoznačné.

Článek 290a a příloha 38b nařízení č. 2454/93 jasně určují, že v celních prohlášeních týkajících se banánů s návrhem k propuštění do volného oběhu má být uváděna „čistá hmotnost“, to znamená „skutečná hmotnost“ banánů, a že tedy tato „skutečná hmotnost“ musí být základem pro uplatnění cel.

Komise údajně neměla právní povinnost zveřejnit v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* pokyn pro dovozce, aby při vyplnění celních prohlášení nepoužívali hmotnost 18,4 kg nebo paušální průměrnou hmotnost.

Jelikož článek 290a a příloha 38b nařízení č. 2454/93 jsou údajně, pokud jde o hmotnost, která má být zohledněna vypočtení cla, jednoznačné, mohou hospodářské subjekty, které jsou obvykle činné v oblasti dovozu banánů, a které proto jsou informovány o právních předpisech použitelných na tuto činnost, snadno vědět, že celní prohlášení, které mají předložit, musí uvádět „čistou hmotnost“, tedy skutečnou hmotnost banánů, a nikoli „obchodní hmotnost“, která, jak bylo prokázáno ve většině případů, představuje fiktivní hmotnost.

Portugalské orgány se nemohou dovolávat toho, že se Komise dopustila pochybení vyplývajících z neprovedení případné povinnosti upozornit členské státy v důsledku informací, které jí sdělily italské orgány. Portugalské celní orgány, které byly místně činné při celním odbavení dovážených banánů, bezpochyby měly možnost — bez informací ze strany Komise — zjistit, že celní prohlášení neodpovídala skutečnosti, jelikož skutečná hmotnost ve velké většině případů byla vyšší než uváděná „paušální“ hmotnost. Pouze portugalským orgánům tedy příslušelo přezkoumat v rámci své působnosti a kontroly správnost těchto prohlášení.

Článek 13 celního kodexu Společenství celní orgány zmocňuje „provádět veškeré kontroly, které považují za nezbytné pro zajištění řádného používání celních předpisů“.

Portugalské orgány věděly, že se mezi hospodářskými subjekty stalo běžnou praxí podávat celní prohlášení týkající se banánů s

návrhem k propuštění do volného oběhu, ve kterých byla základem obchodní hmotnost 18,14 kg za bednu.

Za těchto okolností tyto orgány nemohou tvrdit, že je uvedený článek 290a zavazoval pouze ke kontrole 10 % celních prohlášení týkajících se banánů s návrhem k propuštění do volného oběhu.

Možnost přiznaná celním orgánům provést dodatečné kontroly, pokud jde o hmotnost banánů, jdoucí nad minimum 10 % vyžadované článkem 290a, se stává — s ohledem na cíl účinné ochrany vlastních zdrojů Společenství — povinností provést dodatečné kontroly, pokud se v průběhu uskutečněných kontrol ukáže, že existuje nebezpečí přijetí nepřesných celních prohlášení.

Pokud celní orgány zjistí, že uváděná hmotnost neodpovídá skutečné hmotnosti a že existuje nebezpečí přijetí nepřesných celních prohlášení, nesmějí tyto orgány banány nikdy propustit do volného oběhu, aniž by nejdříve zkontrolovaly hmotnost, i kdyby již v průběhu referenčního roku byla na celním úřadě dosažena minimální procentní výše 10 % pro tyto kontroly.

Uvedení „paušální“ obchodní hmotnosti je samo o sobě dostačující k pochybám o správnosti uvedené hmotnosti, a odůvodňuje tak kontrolu ze strany celních orgánů za účelem zjištění skutečné hmotnosti.

Členské státy údajně musejí podle článku 8 rozhodnutí 94/728/ES, Euratom (5), a na základě jim příslušející odpovědnosti v odvětví vybírání vlastních zdrojů Společenství, vytvořit přiměřenou infrastrukturu k provádění kontrol, které jsou nezbytné k tomu, aby banány propuštěné do volného oběhu byly procleny správně, tedy na základě své skutečné hmotnosti.

Praxe portugalských orgánů, která spočívala v systematickém přijímání celních prohlášení — ačkoli tyto orgány věděly nebo rozumně vědět musely, že hmotnost uváděná v celním prohlášení neodpovídala skutečné hmotnosti dovážených banánů — a přitom neprovádění žádných kontrol, jakož i odmítání těchto orgánů převzít odpovědnost, pokud jde o

finanční důsledky pro rozpočet Společenství, nejsou slučitelné s účinnou ochranou vlastních zdrojů ani judikaturou Soudního dvora.

- (¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307)
- (²) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3)
- (³) Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1)
- (⁴) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169)
- (⁵) Rozhodnutí Rady ze dne 31. října 1994 o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 239, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 15. ledna 2010 — Missionswerk Werner Heukelbach E.v. v. Belgický stát — Service Public Fédéral Finances

(Věc C-25/10)

(2010/C 100/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Missionswerk Werner Heukelbach E.v.

Žalovaný: Belgický stát — Service Public Fédéral Finances

Předběžné otázky

Je třeba vykládat články 18 (dříve článek 12 Smlouvy o ES), 45 (dříve článek 39 Smlouvy o ES), 49 (dříve článek 43 Smlouvy o ES) a 54 (dříve článek 48 Smlouvy o ES) Lisabonské smlouvy ze dne 17. prosince 2007 tak, že zakazují, aby zákonodárce členského státu přijal nebo zachoval v platnosti pravidlo, jehož předmětem je vyhrazení příznání snížené sazby daně ve výši

7 % nevýdělečným sdružením, podpůrným sdružením nebo národním svazům podpůrných sdružení, profesním spolkům a mezinárodním nevýdělečným sdružením, soukromým nadacím a veřejně prospěšným nadacím, které mají sídlo v členském státě, ve kterém zůstavitel, obyvatel Valonska, v okamžiku svého úmrtí měl skutečně bydliště nebo v něm pracoval nebo ve kterém měl předtím skutečně bydliště nebo v něm pracoval?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Linköpings tingsrätt (Švédsko) dne 19. ledna 2010 — Lotta Andersson v. Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Věc C-30/10)

(2010/C 100/26)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Linköpings tingsrätt

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lotta Andersson

Žalovaný: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Předběžné otázky

Je právní úprava, která vylučuje, aby měl zaměstnanec přednostní právo, pokud v období kratším než šest měsíců přede dnem podání návrhu na prohlášení platební neschopnosti byl sám, nebo společně se svými blízkými příbuznými vlastníkem podstatné části podniku nebo provozovny zaměstnavatele a měl značný vliv na činnosti tohoto podniku nebo provozovny, slučitelná s čl. 10 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES ze dne 23. září 2002 (¹), kterou se mění směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případech platební neschopnosti zaměstnavatele? (²)

(¹) Úř. věst. L 270, s. 10; Zvl. vyd. 05/04, s. 261.

(²) Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 20. ledna 2010 — Minerva Kulturreisen GmbH v. Finanzamt Freital

(Věc C-31/10)

(2010/C 100/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Minerva Kulturreisen GmbH

Žalovaný: Finanzamt Freital

Předběžné otázky

1) Platí „zvláštní režim pro cestovní kanceláře“ uvedený v článku 26 směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾ i pro samostatný prodej lístků na operní představení cestovní kanceláří bez poskytnutí dalších služeb?

(¹) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven Kasatsionen sad (Bulharsko) dne 20. ledna 2010 — Toni Georgiev Semerdzhiev v. Del-Pi-Krasimira Mancheva

(Věc C-32/10)

(2010/C 100/28)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven Kasatsionen sad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Toni Georgiev Semerdzhiev Žalovaní: ET Del-Pi-Krasimira Mancheva

ZAD Bulstrad

Předběžné otázky

1) Jsou ustanovení směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990⁽¹⁾ použitelná v konkrétním případě, který je předmětem obchodní věci č. 222/2009, ohledně které je vedeno řízení u Varhoven Kasatsionen sad, senátu pro obchodní věci v tříčlenném složení, druhého senátu?

2) Jakým způsobem je třeba vykládat pojem „jiné služby cestovního ruchu“ v čl. 2 bodu 1 písm. c) směrnice 90/314/EHS a spadá pod něj povinnost organizátora pojištit spotřebitele?

— Jaká rizika musí pokrývat pojistná smlouva uzavřená mezi organizátorem a pojišťovnou ve prospěch spotřebitele?

— Jaký druh pojištění musí pojistná smlouva uzavřená mezi organizátorem a pojišťovnou ve prospěch spotřebitele upravovat, skupinové pojištění všech účastníků organizované cesty nebo pojištění každého konkrétního účastníka organizované cesty jednotlivě?

3) Je třeba vykládat povinnost organizátora stanovenou v čl. 4 odst. 1 písm. b) bodu iv) směrnice 90/314/EHS, poskytnout před začátkem cesty informace o možném uzavření pojistné smlouvy, pro případ, že spotřebiteli vzniknou náklady v souvislosti s návratem domů v případě nehody, tak, že zahrnuje povinnost organizátora uzavřít se spotřebitelem individuální pojištění pro případ nákladů vzniklých v souvislosti s návratem domů v případě nehody?

4) Je organizátor podle ustanovení směrnice 90/314/EHS povinen odevzdat spotřebiteli před cestou originál potvrzení o pojištění?

- 5) Jakým způsobem je třeba vykládat pojem „škody“, které pro spotřebitele vyplývají z nesplnění nebo vadného plnění smlouvy, obsažený v čl. 5 odst. 2 směrnice 90/314/EHS?
- 6) Zahrnuje pojem „škody“ vzniklé spotřebiteli na základě nesplnění nebo vadného plnění smlouvy, obsažený v čl. 5 odst. 2 směrnice 90/314/EHS, také odpovědnost za nemajetkovou újmu, kterou utrpěl spotřebitel?
- 7) Jak je třeba vykládat čl. 5 odst. 2 třetí a čtvrtý pododstavec směrnice 90/314/EHS v případě nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené ublížením na zdraví, která vznikla na základě nesplnění nebo vadného poskytnutí plnění povinných podle smlouvy, včetně opominutí předat spotřebiteli originál potvrzení o pojištění, jestliže smlouva nestanoví žádné omezení náhrady škody?
- a) Rozumí se tímto pojmem všechny vývojové fáze lidského života počínaje oplozením vajíčka nebo musí být splněny další podmínky, jako je například dosažení určité fáze vývoje?
- b) Zahrnuje tento pojem i následující organismy:
- 1) neoplozená lidská vajíčka, do kterých bylo transplantováno buněčné jádro z vyzrálé lidské buňky;
 - 2) neoplozená lidská vajíčka, která byla v průběhu partenogeneze podnícena k dělení a dalšímu vývoji?
- c) Zahrnuje také kmenové buňky, získané z lidských embryí ve stádiu blastocysty?
- (¹) Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Úř. věst. L 158, s. 59, Zvláštní vydání v bulharském jazyce, 2007, 13/9, s. 248)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. ledna 2010 — Prof. Dr. Oliver Brüstle V. Greenpeace e.V.

(Věc C-34/10)

(2010/C 100/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Prof. Dr. Oliver Brüstle

Odpůrce: Greenpeace e.V.

Předběžné otázky

- 1) Co je třeba rozumět pod pojmem „lidská embrya“, který je obsažen v článku 6 odst. 2 písm. c) směrnice 98/44/ES (¹)?

- 2) Co je třeba rozumět pod pojmem „Použití lidských embryí pro průmyslové nebo obchodní účely“? Spadá pod tento pojem každé obchodní využití ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice, zvláště použití pro účely vědeckého zkoumání?
- 3) Je podle čl. 6 odst. 2 písm. c) směrnice vyloučena technická informace z patentovatelnosti také tehdy, jestliže použití lidských embryí sice nepatří k technické informaci, která je součástí požadovaného patentu, ale je nezbytnou podmínkou pro využití této informace,
- a) neboť patent se týká výrobku, jehož výroba vyžaduje předchozí zničení lidských embryí,
- b) nebo proto, že patent se týká postupu, který vyžaduje takový výrobek jako výchozí materiál?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/44/ES ze dne 6. července 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů (Úř. věst. L 213, s. 13; Zvl. vyd. 13/20, s. 395).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 22. ledna 2010 — Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen v. BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Věc C-37/10)

(2010/C 100/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen

Žalovaná: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Předběžná otázka

Je § 5 odst. 1 druhá a třetí věta Verordnung über den Erwerb von landwirtschaftlichen Flächen (nařízení o nabytí zemědělských ploch), kterým se provádí § 4 odst. 3 bod 1 Ausgleichsleistungsgesetz (zákon o vyrovnání), v rozporu s článkem 87 Smlouvy o ES?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 25. ledna 2010 — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, Marc Janssens v. Belgický stát, vedlejší účastník řízení: Luk Vangheluwe

(Věc C-42/10)

(2010/C 100/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Žalovaný: Belgický stát

Vedlejší účastník řízení: Luk Vangheluwe

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 3 písm. b), čl. 4 odst. 2, článek 5 a čl. 17 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady 998/2003/ES ⁽¹⁾ ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS, jakož i články a přílohy rozhodnutí Komise 2003/803/ES ⁽²⁾ ze dne 26. listopadu 2003, kterým se stanoví vzorový pas pro přesuny psů, koček a fretkek uvnitř Společenství, vnitrostátní právní úpravě, která ohledně pasů pro kočky a fretky odkazuje na vzor a dodatečné podmínky upravené rozhodnutím Komise ze dne 26. listopadu 2003, kromě toho však stanoví, že každý pas musí být opatřen jednotným třináctimístným číslem, které se skládá z „BE“, kódu ISO pro Belgii, jakož i dvojmístného identifikačního čísla vydavatele a devítimístného následujícího čísla?
- 2) Brání čl. 3 písm. b), čl. 4 odst. 2 a 5 a čl. 17 odst. 2 nařízení 998/2003, jakož i články a přílohy rozhodnutí 2003/803 vnitrostátní právní úpravě, která upravuje používání Evropského pasu také jako identifikačního a registračního osvědčení pro psy, a přitom stanoví, že třetí osoby provádějí samolepicími identifikačními štítky změny identifikačních údajů vlastníka a zvířete v části I až III pasu, vystaveného úředním veterinárním lékařem, přelepením starých identifikačních údajů?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 146, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 25. ledna 2010 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias a další, Elliniki Etaireia gia tin Prostasia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias a další, Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas v. Ministr životního prostředí, územního plánování a veřejných prací a další

(Věc C-43/10)

(2010/C 100/32)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobci: Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias a další, Elliniki Etaireia gia tin Prostasia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias a další, Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas

Žalovaný: Ministr životního prostředí, územního plánování a veřejných prací a další

Předběžné otázky

- „1) Zavádí ustanovení čl. 13 odst. 6 směrnice 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327), jen nejzazší lhůtu (22. prosince 2009) pro zpracování plánů pro hospodaření s vodními zdroji, nebo je toto datum konkrétní lhůtou pro provedení příslušných ustanovení článků 3, 4, 5, 6, 9, 13 a 15 uvedené směrnice?

V případě, že Soudní dvůr Evropských společenství rozhodne, že přezkoumávané ustanovení směrnice zavádí pouze nejzazší lhůtu pro zpracování plánů pro hospodaření s vodními zdroji, bude třeba kromě toho položit následující předběžnou otázku:

- 2) Je vnitrostátní právní předpis, který umožňuje převádění vody z jednoho určitého povodí do jiného povodí, aniž by předtím byly vypracovány plány pro oblasti povodí, v nichž se nacházejí povodí, z nichž a do nichž se uskuteční převádění vody, v souladu s ustanoveními článků 2, 3, 4, 5, 6, 9, 13 a 15 směrnice 2000/60/ES, vezme-li se zejména v úvahu skutečnost, že podle čl. 2 odst. 15 uvedené směrnice hlavní jednotkou pro správu povodí je oblast povodí, do něhož patří?

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku bude třeba kromě toho položit následující předběžnou otázku:

- 3) Je podle článků 2, 3, 5, 6, 9, 13 a 15 směrnice 2000/60/ES povoleno převádění vody z jedné oblasti povodí do sousední oblasti povodí? V případě kladné odpovědi, může být účelem tohoto převádění výhradně uspokojování potřeby vody pro občany, nebo může být účelem i zavlažování a výroba energie? V každém případě je ve smyslu výše uvedených ustanovení směrnice potřeba odůvodněné rozhodnutí správního orgánu přijaté na

základě nezbytné odborné studie, která potvrzuje, že oblast povodí, do níž se voda převádí, nemůže svými vlastními vodními zdroji zabezpečit potřebu vody pro občany, na zavlažování a na další použití?

V případě, že Soudní dvůr Evropských společenství rozhodne o otázce 1) tak, že prohlásí, že ustanovení čl. 13 odst. 6 směrnice 2000/60/ES nezavádí jen nejzazší lhůtu (22. prosince 2009) pro vypracování plánů na hospodaření s vodními zdroji, ale určuje konkrétní lhůtu pro provedení relevantních ustanovení článků 3, 4, 5, 6, 9, 13 a 15 uvedené směrnice, bude třeba kromě toho položit následující předběžnou otázku:

- 4) Ohrožuje vnitrostátní právní předpis, přijatý ve výše uvedené lhůtě stanovené pro provedení, který umožňuje převádění vody z jednoho určitého povodí do jiného, aniž by byly předtím vypracovány plány pro oblasti povodí, v nichž se nacházejí povodí, z nichž a do nichž se převádí voda, užitečný účinek uvedené směrnice, nebo je při přezkumu, zda je ohrožen užitečný účinek směrnice, třeba brát v úvahu taková kritéria, jako jsou škála předpokládaných opatření a rozsah převádění vody?
- 5) Je právní úprava přijatá vnitrostátním parlamentem, jíž se schvalují plány povodí, v souladu s články 13, 14 a 15 směrnice 2000/60/ES, které se týkají informování veřejnosti, konzultací a účasti veřejnosti, jestliže příslušné vnitrostátní předpisy nestanoví fázi konzultací s veřejností v průběhu řízení před vnitrostátním parlamentem a jestliže ze skutečností ve spisu nevyplývá, že byl dodržen postup konzultací se správními orgány, který stanoví směrnice?

- 6) Splňuje studie o dopadu na životní prostředí, která se týká výstavby přehrad a převádění vody a která byla předložena ke schválení vnitrostátnímu parlamentu poté, co soud zrušil akt, jímž byla již schválena a zveřejněna, aniž by byl tento postup opakován, ve smyslu směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175), ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 (Úř. věst. 73), požadavky na informovanost a účast veřejnosti podle článků 1, 2, 5, 6, 8 a 9 výše uvedené směrnice?

7) Spadá plán na odklonění řeky, který: a) zahrnuje výstavbu přehrad a převádění vody z jedné oblasti povodí do druhé; b) spadá do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327); c) se týká děl stanovených ve směrnici Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175) a d) může mít vliv na životní prostředí v oblastech podle směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206), do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197)?

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku bude třeba kromě toho položit následující předběžnou otázku:

8) Mohou být akty, které se týkaly sporného díla a které byly se zpětnou platností zrušeny soudními rozhodnutími, považovány ve smyslu čl. 13 odst. 1 směrnice 2001/42/ES za formální přípravné akty přijaté před 21. červencem 2004 s tím, že neexistuje povinnost vypracovat strategickou studii o posouzení vlivu na životní prostředí?

Pokud bude odpověď na předchozí předběžnou otázku záporná, bude třeba kromě toho položit následující předběžnou otázku:

9) Jsou studie provedené na základě toho, co je stanoveno ve směrnici 2000/60/ES a 85/337/ES, postačující pro dodržení ustanovení směrnice 2001/42/ES ve smyslu čl. 11 odst. 2 směrnice 2001/42/ES v případě, kdy plán spadá zároveň do působnosti dotčené směrnice a směrnic 2000/60/ES a 85/337/ES, které rovněž stanoví posuzování vlivu díla na životní prostředí, nebo je nezbytné provést samostatnou strategickou studii o posuzování vlivu na životní prostředí?

10) Spadaly ve smyslu článků 3, 4 a 6 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206) oblasti, které byly zahrnuty do národních seznamů lokalit významných pro Společenství a které byly nově zahrnuty do seznamu Společenství

lokalit významných pro Společenství, pod ochranu směrnice 92/43/EHS před zveřejněním rozhodnutí Komise 2006/613/ES ze dne 19. července 2006, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství ve středomořské biogeografické oblasti?

11) Je ve smyslu článků 3, 4 a 6 směrnice 92/43/EHS možné, aby příslušné vnitrostátní orgány vydaly povolení k provádění plánu odklonu vod, který přímo nesouvisí se zachováním oblasti nebo není nezbytný pro péči o oblast, jež patří do zvláště chráněného území, pokud se ve všech studiích přiložených k dokumentaci k tomuto dílu zjistí, že chybí důvěryhodné a aktuální skutečnosti nebo údaje týkající se pŕactva v této oblasti?

12) Mohou ve smyslu článků 3, 4 a 6 směrnice 92/43/EHS důvody, na základě nichž se uskutečňuje plán odklonu vod, jež souvisí především se zavlažováním a až ve druhé řadě s potřebou vody pro domácnosti, představovat naléhavý veřejný zájem vyžadovaný směrnicí k tomu, aby byla realizace takového díla povolena, a to bez ohledu na jeho negativní vliv na oblasti chráněné výše uvedenou směrnicí?

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku bude třeba kromě toho položit následující předběžnou otázku:

13) Mají být ve smyslu článků 3, 4 a 6 směrnice 92/43/EHS vzata v úvahu kritéria, jako jsou rozsah odklonu a význam prací, které odklon vyžaduje, aby bylo možno určit, zda nezbytná vyrovnávací opatření mohou zaručit ochranu celkové soudržnosti lokality NATURA 2000, která je poškozena plánem na odklon vody?

14) Mohou příslušné vnitrostátní orgány ve smyslu článků 3, 4 a 6 směrnice 92/43/EHS, vykládaných ve světle zásady udržitelného rozvoje, jak je zakotvena v článku 6 Smlouvy o ES, vydat povolení k realizaci plánu na odklon vody v rámci lokality NATURA 2000, který s ní přímo nesouvisí nebo není nezbytný pro ochranu soudržnosti této lokality, pokud ze studie o vlivu dotčeného plánu na životní prostředí vyplývá, že by v jeho důsledku došlo ke změně přirozeného říčního ekosystému na antropizovaný říční a jezerní ekosystém?"

**Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — Evropská komise v.
Portugalská republika**

(Věc C-44/10)

(2010/C 100/33)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby vydáním povolení podle článků 6 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (směrnice IPOZ) ⁽¹⁾ nebo přezkoumáním a případně aktualizací povolení existujících zařízení zajistila, aby tato zařízení byla ode dne 30. října 2007 provozována v souladu s články 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Z článku 4 ve spojení s čl. 5 odst. 1 směrnice IPOZ vyplývá, že členské státy měly zajistit udělení povolení pro nová nebo existující zařízení v souladu s články 6 a 8 směrnice. Dále měly do 31. října 2007 přezkoumat podmínky povolení pro existující zařízení a případně je aktualizovat.

Podle údajů portugalských správních orgánů v roce 2008 jednak pro mnohá zařízení nebyla podána žádost o udělení odpovídajícího povolení. Zároveň bylo 280 z celkového počtu 632 zařízení provozováno bez udělení odpovídajícího povolení.

Podle aktualizovaných údajů bylo pro 481 zařízení z celkového počtu 577 vydáno povolení, 17 posuzovacích řízení stále probíhá.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 28. ledna 2010 — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens v. Belgický stát

(Věc C-45/10)

(2010/C 100/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Žalovaný: Belgický stát

Předběžné otázky

1) Brání čl. 3 písm. b), čl. 4 odst. 2, článek 5 a čl. 17 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003 ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS ⁽¹⁾, jakož i články a přílohy rozhodnutí Komise 2003/803/ES ⁽²⁾ ze dne 26. listopadu 2003, kterým se stanoví vzorový pas pro přesuny psů, koček a fretek uvnitř Společenství, vnitrostátní právní úpravě, která nařizuje používání evropského pasu také jako dokladu o identifikaci a registraci pro psy a přitom stanoví, že třetí osoby mohou prostřednictvím identifikačních etiket provádět změny v záznamech týkajících se označení vlastníka a zvířete v částech I až III takového pasu, který vydal veterinární lékař schválený příslušným orgánem, tím, že přelepí starší identifikační údaje?

2) Představují vnitrostátní ustanovení, která nařizují použití vzoru evropského pasu ve smyslu rozhodnutí č. 2003/803 také jako doklad o identifikaci a registraci pro psy a přitom stanoví, že třetí osoby mohou prostřednictvím identifikačních etiket provádět změny v záznamech týkajících se označení vlastníka a zvířete v částech I až III takového pasu, technické předpisy ve smyslu článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34⁽³⁾ ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů, které je podle článku 8 této směrnice třeba před jeho přijetím sdělit Komisi?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 146, s. 1; Zvl. vyd. 03/39, s. 75.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 03/41, s. 198.

⁽³⁾ Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-48/10)

(2010/C 100/35)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: A. Alcover San Pedro, zmocněnec)

Žalovaná: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království tím, že nepřijalo opatření nezbytná k tomu, aby příslušné orgány bděly nad vydáváním povolení podle článků 6 a 8 nebo vhodným přezkoumáním podmínek, a případně jejich aktualizací, na to, aby existující zařízení byla nejpozději ke dni 30. října 2007 provozována, aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, v souladu s články 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES⁽¹⁾ ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezení znečištění (směrnice IPOZ), nespĺnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta, ve které měla být existující zařízení vydáním integrovaných ekologických povolení přizpůsobena požadavkům směrnice IPOZ, uplynula podle čl. 5 odst. 1 směrnice 2008/1/ES dne 30. října 2007.

K tomuto okamžiku byla ve Španělsku dále v provozu mnohá existující zařízení nez tohoto povolení. Od zahájení řízení pro toto porušení se proces udělování ekologických povolení urychlil, aniž by však toto porušení bylo ukončeno jak ve lhůtě stanovené v odůvodněném stanovisku, tak podle informací, které má Komise k dispozici, do dnešního dne. Podle údajů vnitrostátních orgánů v odpověď na odůvodněné stanovisko bylo k okamžiku uplynutí lhůty poskytnuté v odůvodněném stanovisku pro splnění povinností vyplývajících z čl. 5 odst. 1 směrnice nadále v provozu 533 existujících zařízení bez předepsaného povolení IPOZ.

Za těchto okolností je zřejmé, že Španělské království nadále nespĺnilo povinnosti vyplývající z tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, s. 8.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-50/10)

(2010/C 100/36)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a C. Zadra, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postaraly, aby všechna stávající zařízení uvedená v čl. 2 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ⁽¹⁾ ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezení znečištění, byla provozována v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 této směrnice, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 5 odst. 1 této směrnice stanoví, že členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postarají, aby stávající zařízení uvedená v čl. 2 odst. 4 směrnice byla provozována v souladu s požadavky uvedené směrnice nejpozději do 30. října 2007.

V lednu 2010 a konkrétněji v době podání této žaloby však italská vláda stále nesplnila v plném rozsahu povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 1. února 2010 — Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel“) a Konstantinos Giannikos v. Ypourgos Tipou kai Meson Mazikis Enimerosis a Ethniko Symvoulio Radiotileorasis

(Věc C-52/10)

(2010/C 100/37)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobci: Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel“) a Konstantinos Giannikos

Žalovaný: Ypourgos Tipou kai Meson Mazikis Enimerosis a Ethniko Symvoulio Radiotileorasis

Předběžná otázka

Musí být čl. 1 písm. d) směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298), ve znění čl. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES (Úř. věst. L 202) vykládán tak, že v rámci „klamavé reklamy“ úplata nebo jiný druh protihodnoty zakládá nezbytný pojmový prvek reklamního cíle?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 28. ledna 2010 — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW v. Belgický stát

(Věc C-57/10)

(2010/C 100/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: VZW Vlaamse Dierenartsenvereniging

Žalovaný: Belgický stát

Předběžné otázky

1) Brání čl. 3 písm. b), čl. 4 odst. 2, článek 5 a čl. 17 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS ⁽¹⁾, jakož i články a přílohy rozhodnutí Komise 2003/803/ES ze dne 26. listopadu 2003, kterým se stanoví vzorový pas pro přesuny psů, koček a fretky uvnitř Společenství ⁽²⁾, vnitrostátní právní úpravě, která ohledně pasů pro kočky a fretky odkazuje na vzor a

dotatečné podmínky upravené rozhodnutím Komise ze dne 26. listopadu 2003, kromě toho však stanoví, že každý pas musí být opatřen jednotným třináctimístným číslem, které se skládá z „BE“, kódu ISO pro Belgie, jakož i dvojmístného identifikačního čísla vydavatele a devítimístného pořadového čísla?

(Věc C-60/10)

(Věc C-61/10)

(Věc C-62/10)

(Věc C-63/10)

(Věc C-64/10)

(Věc C-65/10)

(Věc C-66/10)

(Věc C-67/10)

(Věc C-68/10)

- 2) Představuje vnitrostátní ustanovení, které v souvislosti s pasem pro kočky a fretky odkazuje na vzor a na dodatečné podmínky stanovené výše uvedeným rozhodnutím Komise ze dne 26. listopadu 2003, kromě toho nicméně stanoví, že každý pas musí být opatřen jednotným třináctimístným číslem, které se skládá z „BE“, kódu ISO pro Belgie, jakož i dvojmístného identifikačního čísla vydavatele a devítimístného pořadového čísla technický předpis ve smyslu článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES⁽³⁾ ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů, který je podle článku 8 této směrnice třeba před jeho přijetím sdělit Komisi?

(2010/C 100/39)

*Jednací jazyk: francouzština***Předkládající soud**

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC (C-58/10), Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA (C-59/10), Association générale des producteurs de maïs (AGPM) (C-60/10), SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian (C-61/10), Pioneer Génétique, Pioneer Semences (C-62/10), Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA) (C-63/10), Caussade Semences SA (C-64/10), Société Limagrain Verneuil Holding (C-65/10), Société Maisadour Semences (C-66/10), Ragt Semences SA (C-67/10), Euralis Semences SAS, Euralis Coop (C-68/10)

Žalovaný: Ministre de l'Agriculture et de la Pêche**Předběžné otázky**

- 1) Pokud byl geneticky modifikovaný organismus, který je krmivem pro zvířata, uveden na trh před zveřejněním nařízení (ES) č. 1829/2003⁽¹⁾ a toto povolení zůstalo podle ustanovení článku 20 tohoto nařízení v platnosti, má být dotčený produkt považován do doby, než bude rozhodnuto o žádosti o nové povolení, která musí být podána podle tohoto nařízení, za produkt patřící mezi produkty uvedené v ustanoveních článku 12 směrnice 2001/18/ES⁽²⁾ citovaných v odůvodnění tohoto rozhodnutí a podléhá v takovém případě tento geneticky modifikovaný organismus, co se týče mimořádných opatření, která mohou být přijata po vydání povolení uvádět jej na trh, pouze článku 34 nařízení (ES) č. 1829/2003, nebo naopak taková opatření mohou být přijata členským státem na základě článku 23 směrnice a vnitrostátních ustanovení, která zajišťují jeho provedení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 146, s. 1; Zvl. vyd. 03/39, s. 75.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 03/41, s. 198.

⁽³⁾ Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 3. února 2010 — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Association générale des producteurs de maïs (AGPM) v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Pioneer Génétique, Pioneer Semences v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA) v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Caussade Semences SA v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Limagrain Verneuil Holding v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Maisadour Semences v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Ragt Semences SA v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Euralis Semences SAS, Euralis Coop v. Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Věc C-58/10)

(Věc C-59/10)

- 2) V případě, že by mimořádná opatření mohla být přijata pouze v rámci ustanovení článku 34 nařízení (ES) č. 1829/2003, může být — a za jakých podmínek — takové opatření, jako je opatření představované napadenou vyhláškou⁽³⁾ ze dne 5. prosince 2007 v platném znění, přijato orgány členského státu z důvodu vypořádávání se s rizikem ve smyslu článku 53 nařízení (ES) č. 178/2002⁽⁴⁾ nebo jakožto dočasné ochranné opatření ve smyslu článku 54 téhož nařízení?
- 3) V případě, že by orgány členského státu mohly zasáhnout na základě článku 23 směrnice 2001/18/ES nebo na základě článku 34 nařízení (ES) č. 1829/2003 nebo na základě obou právních základů, vyvolává žaloba otázku — zejména s ohledem na zásadu obezřetnosti — jak vysoké nároky stanoví článek 23 směrnice 2001/18/ES, který podmiňuje přijetí mimořádných opatření, jakým je pozastavení používání produktu, tím, že členský stát má „dostatečný podklad pro názor, že geneticky modifikovaný organismus [...] představuje riziko pro [...] životní prostředí“, a článek 34 nařízení (ES) č. 1829/2003, který podřizuje přijetí takového opatření tomu, aby bylo „zřejmé, že produkty [...] mohou představovat vážné riziko pro [...] životní prostředí“, a to pokud jde o zjištění rizika, hodnocení pravděpodobnosti jeho výskytu a posouzení povahy jeho účinků?

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, s. 1; Zvl. vyd. 13/32, s. 432).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77).

(3) Vyhláška ze dne 5. prosince 2007 ve věci C-58/10; vyhláška ze dne 7. února 2008, ve znění vyhlášky ze dne 13. února 2008, ve věcech C-59/10 až C-68/10.

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif (Lucembursko) dne 5. února 2010 — Brahim Samba Diouf v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Věc C-69/10)

(2010/C 100/40)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif

Účastníci původního řízení

Žalobce: Brahim Samba Diouf

Žalovaný: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat článek 39 směrnice 2005/85/ES⁽¹⁾ tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jakou Lucemburské velkověvodství zavedlo prostřednictvím čl. 20 odst. 5 zákona ze dne 5. května 2006 o právu azylu a o doplňkových formách ochrany, v platném znění, na jejímž základě nemá žadatel o azyl možnost podat k soudu žalobu proti rozhodnutí správního orgánu o projednání opodstatněnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany v rámci zrychleného řízení?
- 2) V případě záporné odpovědi, je z hlediska práva Společenství třeba obecnou zásadu účinného opravného prostředku, která je zakotvena v člancích 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ze dne 4. listopadu 1950, vykládat tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jakou zavedlo Lucemburské velkověvodství prostřednictvím čl. 20 odst. 5 zákona ze dne 5. května 2006 o právu azylu a o doplňkových formách ochrany, v platném znění, na jejímž základě nemá žadatel o azyl možnost podat k soudu žalobu proti rozhodnutí správního orgánu o projednání opodstatněnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany v rámci zrychleného řízení?

(1) Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 326, s. 13).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 9. února 2010 — testní řízení vedené proti Marcellovi Costovi

(Věc C-72/10)

(2010/C 100/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte Suprema di Cassazione

Účastník původního řízení

Marcello Costa

Předběžná otázka

Nechť Soudní dvůr Evropské unie stanoví, jaký je výklad článků 43 a 49 Smlouvy o založení Evropské unie vzhledem ke svobodě usazování a pohybu služeb v oblasti sázek na sportovní události, aby bylo možno určit, zda uvedená ustanovení této smlouvy povolují použití vnitrostátní právní úpravy, která stanoví monopolní postavení státu a systém koncesí a povolení, jenž v rámci určeného počtu koncesí stanoví: a) existenci všeobecné ochrany držitelů koncesí vydaných v předchozím období na základě postupu, který neoprávněně vyloučil část subjektů; b) existenci předpisů skutečně zaručujících zachování obchodních pozic získaných na základě postupu, který neoprávněně vyloučil část subjektů (jako například zákaz pro nové koncesionáře umísťovat svá sázková okénka do určité vzdálenosti od již existujících okének); c) případy zániku koncesí a propadnutí vysokých kaucí, kam zahrnuje případ, kdy koncesionář přímo či nepřímo provozuje přeshraniční herní činnosti obdobné těm, které jsou předmětem koncese.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 9. února 2010 — Ugo Cifone v. Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani

(Věc C-77/10)

(2010/C 100/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte Suprema di Cassazione

Účastník původního řízení

Žalobce: Ugo Cifone

Předběžná otázka

Nechť Soudní dvůr Evropské unie stanoví, jaký je výklad článků 43 a 49 Smlouvy o založení Evropské unie vzhledem ke svobodě usazování a pohybu služeb v oblasti sázek na spor-

ovní události, aby bylo možno určit, zda uvedená ustanovení této smlouvy povolují použití vnitrostátní právní úpravy, která stanoví monopolní postavení státu a systém koncesí a povolení, jenž v rámci určeného počtu koncesí stanoví: a) existenci všeobecné ochrany držitelů koncesí vydaných v předchozím období na základě postupu, který neoprávněně vyloučil část subjektů; b) existenci předpisů skutečně zaručujících zachování obchodních pozic získaných na základě postupu, který neoprávněně vyloučil část subjektů (jako například zákaz pro nové koncesionáře umísťovat svá sázková okénka do určité vzdálenosti od již existujících okének); c) případy zániku koncesí a propadnutí vysokých kaucí, kam zahrnuje případ, kdy koncesionář přímo či nepřímo provozuje přeshraniční herní činnosti obdobné těm, které jsou předmětem koncese.

Žaloba podaná dne 11. února 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-80/10)

(2010/C 100/43)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Jimeno Fernández a A. Markouli)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že ministerská vyhláška Řecké republiky č. 552 ze dne 25. srpna 2004, ve znění změn ze dne 8. září 2008, a zejména její čl. 4 odst. 2, 4, 5, a 7, čl. 5 odst. 4, 5, 6 a 7 a čl. 6 odst. 2, porušují ustanovení čl. 3 odst. 1 a 6, čl. 15 odst. 1, čl. 16 odst. 1 a 2, a článku 18 nařízení (ES) č. 882/2004;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že dotčená ministerská vyhláška týkající se úředních kontrol dovozu obilovin ze třetích států není v souladu s určitými ustanoveními nařízení (ES) č. 882/2004.

Řecká ministerská vyhláška stanoví zejména obecná pravidla týkající se četnosti fyzických kontrol zásilek krmiv a potravin jiného než živočišného původu dovážených ze třetích států, která nepřiznávají fyzickým kontrolám prováděným příslušným orgánem takovou úroveň pružnosti a rozlišení, která je nezbytná k provedení systému stanoveného čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 882/2004.

Výše uvedená vyhláška navíc stanoví obecná pravidla týkající se uchování takových zásilek pod úředním dohledem, která stanoví umístění pod úřední dohled zásilek i v případě běžných kontrol. Toto nerozlišující umístění zásilek pod úřední dohled v případě, že neexistuje podezření nebo pochybnosti o nesouladu, je v rozporu s článkem 18 nařízení (ES) č. 882/2004. Krom toho ministerská vyhláška povoluje uvolnění všech zásilek po uplynutí lhůty sedmi pracovních dnů i v případě podezření nebo pochybností o nesouladu, což je rovněž v rozporu s článkem 18 uvedeného nařízení.

Ministerská vyhláška stanoví zvláštní pravidla pro kontroly zásilek dovážených ze třetích států, které jsou určeny k odhalení přítomnosti nepovolených geneticky modifikovaných organismů. Četnost těchto kontrol musí odpovídat 50 % u zásilek pšenice a 100 % u zásilek kukuřice. Komise má za to, že tyto procentuální hodnoty jsou obzvláště vysoké a nejsou slučitelné se systémem zavedeným nařízením (ES) č. 882/2004, zejména jeho čl. 16 odst. 1 a 2, a spočívají na nesprávném posouzení rizik a neexistenci rozlišování.

Výše uvedená vyhláška stanoví, že četnost kontrol zásilek kukuřice dovážených z Bulharska a Rumunska, které jsou určeny ke zjištění přítomnosti nepovolených geneticky modifikovaných organismů, odpovídá 100 %. Komise má za to, že tak četné kontroly jsou v rozporu s ustanoveními nařízení (ES) č. 882/2004, která stanoví, že kontroly zásilek dovážených z jiných členských států musí být založeny na rizicích a nesmí být diskriminační a musí být přiměřené.

Řecká republika nepodalala dostatečná vysvětlení a údaje odůvodňující přijetí výše uvedených ustanovení ministerské vyhlášky o úředních kontrolách dovozu obilovin ze třetích států a jiných členských států Evropské unie.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2010 Longevity Health Products, Inc. proti rozsudku Soudu (osmého senátu) vydanému dne 9. prosince 2009 ve věci T-484/08, Longevity Health Products, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Merck KGaA

(Věc C-84/10 P)

(2010/C 100/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastice řízení podávající kasační opravný prostředek: Longevity Health Products, Inc. (zástupce: J. Korab, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Merck KGaA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- prohlásit kasační opravný prostředek společnosti Longevity Health Products, Inc. za přípustný,
- zrušit rozhodnutí Soudu ze dne 19. prosince 2009 ve věci T-484/08 a
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu, kterým zamítl žalobu účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek na zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 28. srpna 2008 o zamítnutí jejího návrhu na zápis slovního označení „Kids Vits“. Soud potvrdil rozhodnutí odvolacího senátu svým rozsudkem, podle kterého existuje nebezpečí záměny se starší ochrannou známkou Společenství „VITS4KIDS“.

Jako důvody kasačního opravného prostředku jsou uplatňovány vada řízení a porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (dále jen NOZ).

Soud se dopustil vady v řízení tím, že navzdory odůvodněným návrhům účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek jí neposkytl lhůtu k replice na tvrzení odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku v její žalobní odpovědi. Tím došlo v rozporu s předpisy práva Společenství, které se použijí na řízení před Soudem a Soudním dvorem, porušeno právo žalobkyně být vyslechnuta a ohrožena její právní ochrana.

Soud porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) NOZ tím, že při posuzování nebezpečí záměny nevzal celkově v úvahu všechny relevantní faktory. Soud měl mylně za to, že společné znaky navzájem kolidujících znění ochranných známek postačují k prokázání nebezpečí záměny ve smyslu právní úpravy ochranných známek.

Soud zejména nedostatečně zohlednil, že se v případě kolidujících ochranných známek jedná převážně o zboží a služby, které v širším slova smyslu souvisejí s lidským zdravím, a proto by mohla být od zúčastněných kruhů očekávána zvýšená pozornost. Spotřebitelům je známo, že v případě názvů ochranných známek, které jsou odvozeny od chemického názvosloví či se o něj opírají, mohou být směrodatné i nejmenší rozdíly. Kromě toho je pozornost spotřebitelů zvýšena tím, že se záměnou produktů mohou být spojeny velmi nepříjemné důsledky. Již sama tato okolnost poukazuje na zvláštní pozornost.

Soud rovněž nezohlednil, že se od sebe znění ochranných známek „Kids Vits“ a „VITS4KIDS“ podstatně liší, neboť z fonetického znění názvů ochranných známek vyplývají zřetelné rozdíly. Právě výslovnost jména ochranné známky je podstatná pro dojem, který má spotřebitel z ochranné známky, takže už z tohoto důvodu je nebezpečí záměny vyloučeno. Existuje zde sice vizuální podobnost, avšak slova „Kids“ a „Vits“ jsou v dotčených ochranných známkách řazena rozdílně a v případě ochranné známky odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku jsou doplněna ještě o další znak (a to o číslici „4“, která má být zřejmě vyslovována jako anglicismus „for“ ve smyslu „určeno pro“). Dále sledují obě ochranné známky jako celek dva různé systémy tvoření složených pojmů, což samo o sobě zabezpečuje jejich rozlišitelnost.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio — (Itálie) dne 15. února 2010 — Electrosteel Europe sa v. Edil Centro SpA

(Věc C-87/10)

(2010/C 100/45)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Vicenza

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Electrosteel Europe sa

Odpůrkyně: Edil Centro SpA

Předběžná otázka

Má být čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení ES č. 44/01⁽¹⁾ a obecné právní předpisy Společenství, v nichž se stanoví, že místem plnění závazku v případě prodeje zboží je místo, kam podle smlouvy zboží bylo nebo mělo být dodáno, vykládány v tom smyslu, že místem dodání, které je relevantní pro účely určení příslušného soudu, je místo konečného určení zboží, jež je předmětem smlouvy, nebo místo, na němž se prodávající zproští povinnosti dodání na základě hmotněprávních předpisů použitelných v jednotlivém případě, nebo je zmíněné ustanovení možné vykládat ještě jiným způsobem?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Palermo (Itálie) dne 15. února 2010 — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale v. Seasoft Spa

(Věc C-88/10)

(2010/C 100/46)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale di Palermo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'emigrazione della Regione Sicilia

Odpůrkyně: Seasoft Spa

Předběžné otázky

1) Vzhledem k tomu, že režim podpor (stanovený v dokumentu NN 91/A/95) zavedený regionem Sicílie prostřednictvím článku 10 regionálního zákona č. 27 ze dne 15. května 1991 stanovil mechanismus příspěvků od 2 do 5 let (2 roky při přijetí do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, plus maximálně 3 roky v případě změny pracovního poměru na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, na smlouvu na dobu neurčitou), měla Evropská komise rozhodnutím č. 95/C 343/11 ze dne 14. listopadu 1995, kterým bylo schváleno jeho používání, v úmyslu

— umožnit takovou komplexní dočasnou a hospodářskou úpravu podpor (2 roky + 3 roky), nebo naopak,

— měla za to, že je možné schválit, výhradně a alternativně, poskytování příspěvků při přijímání do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání (na dva roky jejího trvání) nebo poskytování příspěvků v případě změn smlouvy zaměstnanců, kteří byli předtím přijati do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, na smlouvu na dobu neurčitou (po stanovenou dobu tří let od změny smlouvy)?

2) Má být lhůta pro uplatnění státní podpory, rozpočtový rok 1997, stanovená rozhodnutím Evropské komise č. 95/C 343/11 ze dne 14. listopadu 1995 v rámci schválení režimu zavedeného článkem 10 regionálního zákona 27/91 vykládána:

— jako počáteční odhad výdajů pro podpory, které jsou však určeny k poskytnutí v následujících letech (v závislosti na různých možných výkladech výše uvedených priznaných podpor), nebo spíše

— jako konečná lhůta pro skutečné poskytnutí samotných příspěvků ze strany příslušných regionálních orgánů?

3) Mohl (a měl) region Sicílie konkrétně uplatnit režim dotyčných podpor na všechny schválené roky (to znamená 2+3) při přijímání do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, ve smyslu článku 10 regionálního zákona 27/91, k němuž došlo například dne 1. ledna 1996, tedy ve lhůtě pro uplatnění podpory stanovené rozhodnutím č. 95/C 343/11 ze dne 14. listopadu 1995, a to i tehdy, když stejně jako v uvedeném příkladu znamenalo uplatnění schváleného režimu skutečné poskytování příspěvku až do 31. prosince 2001 (tj. 1996 + 5 let = 2001)?

4) Měla Evropská komise rozhodnutím č. 2003/195/ES (¹) ze dne 16. října 2002, v jehož článku 1 uvádí: „režim podpor stanovený čl. 11 odst. 1 regionálního zákona regionu Sicílie č. 16 ze dne 27. května 1997, jež má Itálie v úmyslu provádět, je neslučitelný se společným trhem. Tento režim proto nelze provést“, v úmyslu

— zrušit vlastní schválení „nového“ režimu podpor stanoveného článkem 11 regionálního zákona 16/97, protože jej považovala za „samostatný“ systém určený k prodloužení lhůty pro uplatňování podpory zavedené článkem 10 regionálního zákona 27/91 i po termínu 31. prosince 1996 a zahrnout do ní i výdaje v souvislosti s přijímáním do zaměstnání nebo změnami smluv uskutečněnými v letech 1997 a 1998, nebo

— naopak mělo uvedené rozhodnutí v úmyslu skutečně regionu znemožnit získávat hospodářské zdroje, a to za účelem zabránit konkrétnímu poskytování státních podpor zavedených článkem 10 regionálního zákona 27/91 i pro přijetí do zaměstnání nebo změny smluv uskutečněné do 31. prosince 1996?

5) Pokud výklad rozhodnutí Komise odpovídá výkladu uvedenému v prvním předpokladu bodu 4), je toto rozhodnutí slučitelné s výkladem článku 87 Smlouvy, který Komise považuje za základ podobných případů týkajících se zproštění povinnosti přispívat a podílet se na pracovních smlouvách, v rámci nichž je poskytováno odborné vzdělávání, na základě rozhodnutí 2000/128/ES (²) ze dne 11. května 1999 (jehož předmětem jsou zákony italského státu a jež se výslovně připomíná v odůvodnění záporného rozhodnutí z roku 2002) a 2003/739/ES (³) ze dne 13. května 2003 (jehož předmětem jsou zákony regionu Sicílie)?

6) Pokud výklad rozhodnutí Komise odpovídá výkladu uvedenému ve druhém předpokladu bodu 4), jaký výklad by bylo třeba použít pro předchozí rozhodnutí o schválení podpor, a to s ohledem na dvojí možný význam přidavného jména „další“: „další ve vztahu k rozpočtu stanovenému rozhodnutím Komise“ nebo „další ve vztahu k financování stanovenému regionem jen do rozpočtu na rok 1996“?

- 7) Konečně které podpory mají být podle Komise považovány za oprávněné a které za neoprávněné?
- 8) Který z účastníků tohoto řízení (podnik nebo úřad) má povinnost prokázat, že rozpočet stanovený Komisí nebyl překročen?
- 9) Má případné přiznání zákonných úroků za zpožděné vyplácení příspěvků považovaných za oprávněné a přípustné podnikům-příjemcům vliv na možné překročení rozpočtu původně schváleného rozhodnutím č. 95/C 343/11 ze dne 14. října 1995?
- 10) V případě, že má vliv na překročení rozpočtu, jakou úrokovou sazbu je třeba uplatnit?

(¹) Úř. věst. L 077, s. 57.

(²) Úř. věst. L 42, s. 1.

(³) Úř. věst. L 267, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 17. února 2010 — Danfoss A/S a Sauer-Danfoss ApS v. Skatteministeriet

(Věc C-94/10)

(2010/C 100/47)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Danfoss A/S a Sauer-Danfoss ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Předběžné otázky

- 1) Brání právo Společenství tomu, aby členský stát zamítl žalobu na vrácení daně podanou podnikem, na něhož

byla přenesena spotřební daň vybraná v rozporu se směrnicí, je-li toto zamítnutí — za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci — založeno na tom, že spotřební daň nebyla státu zaplacená tímto podnikem?

- 2) Brání právo Společenství tomu, aby členský stát zamítl žalobu na náhradu škody podanou podnikem, na něhož byla přenesena spotřební daň vybraná v rozporu se směrnicí, je-li toto zamítnutí — za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci — založeno na důvodech uvedených tímto členským státem (konkrétně, že podnik není přímým poškozeným a že neexistuje přímá příčinná souvislost mezi škodou a jednáním zakládajícím odpovědnost)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 25. února 2010 — Virallinen syyttäjät v. Malik Gatajev, Chadižat Gatajeva

(Věc C-105/10)

(2010/C 100/48)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus (Finsko)

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Virallinen syyttäjät

Odpůrce v odvolacím řízení: Malik Gatajev, Chadižat Gatajeva

Předběžné otázky

- 1) Jak má být vykládán vztah mezi směrnicí Rady 2005/85/ES (¹) (směrnice o azylovém řízení) a rámcovým rozhodnutím 2002/584/SVV (²) v případě, kdy osoba z třetí země, o jejíž předání je žádáno na základě evropského zatýkacího rozkazu, podala žádost o azyl v členském státě výkonu zatýkacího rozkazu a azylové řízení probíhá současně s řízením o výkonu zatýkacího rozkazu?

- a) Má mít přednost oprávnění podle čl. 7 odst. 1 směrnice spočívající v možnosti setrvat po dobu vyřizování žádosti v členském státě, anebo se má čl. 7 odst. 2 směrnice vykládat v tom smyslu, že výkon zatýkacího rozkazu představuje důvod pro zánik oprávnění podle čl. 7 odst. 1? Lze odmítnout předání podle rámcového rozhodnutí z důvodu zahájeného azylového řízení, přestože články 3 a 4 rámcového rozhodnutí neuvádějí žádný důvod odmítnutí vztahující se na tento případ?
- b) Má se čl. 7 odst. 2 směrnice vykládat v tom smyslu, že členským státům poskytuje prostor pro uvážení při rozhodování o tom, jak chtějí ve svém vnitrostátním právu upravit otázku uvedenou v písm. a)?
- c) Jak se má článek 7 směrnice vykládat ohledně shora uvedených otázek především v případě, kdy osoba, o jejíž předání je žádáno zatýkacím rozkazem, požádala o azyl s odůvodněním, které je v podstatě totožné s důvody, na základě kterých odporovala předání?
- d) Pokud dojde k udělení azylu, vyplývá z toho, že členský stát výkonu zatýkacího rozkazu musí předání odepřít? Pro tento případ se navíc odkazuje na čtvrtou předběžnou otázku [písm. a) až c)].
- 2) Má být rámcové rozhodnutí s ohledem na zásadu, která vyplývá z jeho čl. 1 odst. 2, a na ustanovení čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii a na ustanovení obsažená v Listině základních práv Evropské unie vykládáno v tom smyslu, že předání lze s ohledem na body 12 a 13 odůvodnění rámcového rozhodnutí odmítnout i z jiných důvodů, než jsou důvody pro odmítnutí předání uvedené v člancích 3 a 4 rámcového rozhodnutí, které se zakládají na okolnostech uvedených v citovaných bodech odůvodnění?
- a) Pokud má být rámcové rozhodnutí vykládáno v tomto smyslu, o jaké důvody se členský stát výkonu zatýkacího rozkazu může nebo má opírat? Může se opírat o výkladové zásady, které byly rozvinuty v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva, pokud jde o otázku vydávání s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech? Může se členský stát opírat také o důvody, které rozšiřují důvody pro odmítnutí ve srovnání s výkladovými zásadami rozvinutými v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva?
- b) Pokud má být rámcové rozhodnutí vykládáno v tom smyslu, že výkon zatýkacího rozkazu lze odmítnout i z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v člancích 3 a 4, vyplývá z toho i to, že rámcové rozhodnutí členskému státu dovoluje odmítnout výkon zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu i z důvodů, které se týkají obsahu nebo odůvodnění rozsudku vydaného ve státě vydání anebo řádného průběhu soudního řízení, které vedlo k vydání předmětného rozsudku, a jejichž předpokladem je přezkum příslušných námitek v členském státě výkonu zatýkacího rozkazu. Za jakých přesnějších podmínek a z jakých přesnějších důvodů může takový přezkum („révision au fond“) přicházet v úvahu?
- c) Má být rámcové rozhodnutí vykládáno v tom smyslu, že členskému státu umožňuje mimo jiné odmítnout předání na základě zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu, pokud existuje důvodné podezření, že soudní řízení, v rámci kterého byl trest uložen, nebylo spravedlivé, neboť odsouzený byl vystaven pronásledování ze strany orgánů státu, ve kterém se konalo soudní řízení, které se projevilo v diskriminační obžalobě?
- 3) Lze ustanovení rámcového rozhodnutí vykládat v tom smyslu, že předání lze v případě, kdy ho lze odložit ze závažných humanitárních, např. zdravotních, důvodů ve smyslu čl. 23 odst. 4 rámcového rozhodnutí, zcela odmítnout, když nepřiměřenost takového předání nelze zhojit odkladem výkonu?
- 4) Pokud má být rámcové rozhodnutí vykládáno v tom smyslu, že výkon zatýkacího rozkazu lze odmítnout z důvodu, který rámcové rozhodnutí výslovně neupravuje, jaké podmínky je třeba stanovit pro takové odmítnutí zejména v případě, že zatýkací rozkaz byl vydán za účelem výkonu trestu?
- a) Mají se v takovém případě přiměřeně použít ustanovení čl. 4 odst. 6 rámcového rozhodnutí? Jinými slovy, lze výkon zatýkacího rozkazu odmítnout pouze tehdy, když je osoba, o jejíž předání je žádáno, příslušníkem členského státu výkonu zatýkacího rozkazu nebo tam má bydliště a tento stát se zaváže vykonat trest nebo ochranné opatření podle svého vnitrostátního práva?
- b) Má být minimálním požadavkem pro odmítnutí to, aby se stát, který je žádán o předání, zavázal vykonat trest nebo ochranné opatření podle svého vnitrostátního práva?

- c) Pokud má být rámcové rozhodnutí vykládáno v tom smyslu, že v určitých případech dovoluje odmítnout výkon zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu z důvodů, které se týkají obsahu nebo odůvodnění rozsudku vydaného ve státě vydání anebo řádného průběhu soudního řízení, které vedlo k vydání předmětného rozsudku, je pak odmítnutí přípustné, i když nejsou splněny podmínky uvedené v písm. a) nebo písm. b)?
- 5) Pokud jde o výkon zatýkacího rozkazu, jaký význam je nebo může být připisován okolnosti, že zatčená osoba, která je státním příslušníkem třetí země, se předání brání tvrzením, že ve státě vydání jí hrozí odsunutí do třetí země?
- a) Jaký význam má takový důvod pro odmítnutí s ohledem na ustanovení rámcového rozhodnutí a povinností, které státu vydání vyplývají z práva Unie, mimo jiné ze směrnice 2004/83/ES⁽²⁾ a 2005/85/ES, vůči příslušníkům třetích zemí?
- b) Může mít v této souvislosti význam čl. 28 odst. 4 rámcového rozhodnutí, podle kterého nesmí být osoba, která byla předána na základě evropského zatýkacího rozkazu, vydána do třetí země bez souhlasu příslušného orgánu členského státu, který tuto osobu předal? Může se tento zákaz kromě vydání v důsledku spáchání trestného činu vztahovat i na jiné druhy ukončení pobytu, jako je například odsunutí, a za jakých podmínek?
- 6) Existuje povinnost vnitrostátního soudu spočívající ve výkladu vnitrostátního práva v souladu s rámcovým rozhodnutím, tak jak ji uložil Soudní dvůr Evropských společenství v rozsudku ze dne 16. června 2005, Pupino, C-105/03, body 34 a 42 až 44, nezávisle na tom, zda požadovaný výklad v souladu s rámcovým rozhodnutím bude mít na dotčenou osobu příznivý či nepříznivý dopad, pokud se nebude jednat o některou ze situací uvedených v bodech 44 až 45 citovaného rozsudku?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 326, s. 13).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

⁽³⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96).

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 15. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Sylvia Bienek v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-525/08)⁽¹⁾

(2010/C 100/49)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. ledna 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-313/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/50)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. ledna 2010 — Evropská komise v. Estonská republika

(Věc C-328/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/51)

Jednací jazyk: estonština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 5.12.2009.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. března 2010 — Arcelor v. Parlament a Rada

(Věc T-16/04) ⁽¹⁾

(„Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Návrh na neplatnost — Neexistence bezprostředního a osobního dotčení — Návrh na náhradu škody — Přípustnost — Dostatečně závažné porušení ustanovení vyšší právní síly, které přiznává práva jednotlivcům — Právo na vlastnictví — Svobodný výkon podnikatelské nebo jiné samostatně výdělečné činnosti — Proporcionalita — Rovné zacházení — Svoboda usazování — Právní jistota“)

(2010/C 100/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arcelor SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: původně W. Deselaers, B. Meyring a B. Schmitt-Rady, poté W. Deselaers a B. Meyring, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: původně K. Bradley a M. Moore, poté L. Visaggio a I. Anagnostopoulou, zmocněnci); a Rada Evropské unie (zástupci: původně B. Hoff-Nielsen a M. Bishop, poté E. Karlsson a A. Westerhof Löfflerova a nakonec A. Westerhof Löfflerova a K. Michoel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupce: U. Wölker, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003, o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631) na jedné straně a návrh na náhradu škody, která žalobkyni vznikla v důsledku přijetí uvedené směrnice, na straně druhé.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnost Arcelor SA ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. března 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA)

(Věc T-70/05) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení EMSA — Poskytování služeb spojených s informačními systémy — Odmítnutí nabídky — Žaloba na neplatnost — Příslušnost Tribunálu — Neslučitelnost nabídky s podmínkami — Rovné zacházení — Dodržení kritérií pro zadání zakázky stanovených v zadávacích podmínkách nebo v oznámení o zakázce — Stanovení podkritérií pro kritéria pro zadání zakázky — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2010/C 100/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupce: N. Korogiannakis)

Žalovaná: Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) (zástupci: W. de Ruyter a J. Menze, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí EMSA o nepřijetí nabídek předložených žalobkyní v rámci zadávacího řízení EMSA C-1/01/04 týkajícího se zakázky nazvané „Validace a další vývoj systému SafeSeaNet“ a řízení EMSA C-2/06/04 týkajícího se zakázky nazvané „Specifikace a vývoj databáze, sítě a řídicího systému v oblasti námořních nehod“ a o přidělení uvedených zakázek jiným uchazečům

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA) o zadání zakázky uchazeči vybranému v rámci zadávacího řízení „EMSA C 2/06/04“ se zrušuje.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2005.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 —
Bundesverband deutscher Banken v. Komise**

(Věc T-163/05) (¹)

(„Státní podpory — Převod veřejných aktiv na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Rozhodnutí prohlašující podporu za částečně neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Kritérium soukromého investora — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2010/C 100/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Bundesverband deutscher Banken eV (Berlín, Německo) (zástupci: H.-J. Niemeyer, K.-S. Scholz a J.-O. Lenschow, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: N. Khan a T. Scharf, zmocněnci)

Vedlejší účastnice na podporu žalované: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a C. Schulze-Bahr, zmocněnci, ve spolupráci s J. Wittingem, advokát); Land Hessen (Německo) (zástupci: původně H.-J. Freund a M. Holzhäuser, poté H. J. Freund a S. Lehr, advokáti); a Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: H.-J. Freund, advokát)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise 2006/742/ES, ze dne 20. října 2004, o podpoře poskytnuté Německem ve prospěch společnosti Landesbank Hessen-Thüringen — Girozentrale (Úř. věst. L 307, s. 159).

Výrok rozsudku

- 1) Dokumenty předložené Bundesverband deutscher Banken eV v přílohách 9 a 10 repliky se vyjmou ze spisu.
- 2) Žaloba se zamítá.
- 3) Bundesverband deutscher Banken ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise, spolkové země Hesensko a společnosti Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale.
- 4) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 155, 25.6.2005.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Artegodan
v. Komise**

(Věc T-429/05) (¹)

(„Mimosmluvní odpovědnost — Humánní léčivé přípravky — Rozhodnutí, které ukládá povinnost zrušit registrace — Zrušení rozhodnutí rozsudkem Soudu prvního stupně — Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům“)

(2010/C 100/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Artegodan GmbH (Lüchow, Německo) (zástupci: původně U. Doepner, poté A. Lensing-Kramer, a konečně U. Reese a A. Sandrock, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci B. Stromsky a M. Keller, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a U. Forsthoff, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody podle článku 235 ES a čl. 288 druhého pododstavce ES směřující k získání náhrady škody, která údajně vznikla žalobkyni z důvodu přijetí rozhodnutí Komise K(2000) 453 ze dne 9. března 2000 o zrušení registrací humánních léčivých přípravků obsahujících amfepramon.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Artegodan GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 48, 25.2.2006.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 —
Bundesverband deutscher Banken v. Komise**

(Věc T-36/06) (¹)

(„Státní podpory — Převod veřejných aktiv na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Rozhodnutí konstatující, že oznámené opatření není podporou — Kritérium soukromého investora — Povinnost uvést odůvodnění — Závažné obtíže“)

(2010/C 100/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Bundesverband deutscher Banken (Berlín, Německo) (zástupci: H.-J. Niemeyer a K.-S. Scholz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: N. Khan a T. Scharf, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení na podporu žalované: Land Hessen (Německo) (zástupci: původně H.-J. Freund a M. Holzhäuser, poté H.-J. Freund a S. Lehr, advokáti); a Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: H.-J. Freund, advokát)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise K(2005) 3232 v konečném znění ze dne 6. září 2005, týkající se převodu Hessischer Investitionsfonds na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale formou vkladu tichého společníka.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Bundesverband deutscher Banken eV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise, spolkové země Hesensko a společnosti Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale.

(¹) Úř. věst. C 96, 22.4.2006.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Freistaat Sachsen a další v. Komise

(Spojené věci T-102/07 a T-120/07) (¹)

(„Státní podpory — Podpora poskytnutá Německem ve formě nabytí podílu a ve formě záruk za půjčky — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem — Obecný režim podpor schválený Komisí — Pojem „podnik v nesnázích“ — Pokyny pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích — Částka podpory — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2010/C 100/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Freistaat Sachsen (Německo) (zástupci: C. von Donat a G. Quardt, advokáti) (věc T-102/07); MB Immobilien Verwaltungs GmbH (Neukirch, Německo) (zástupci: původně G. Brügggen, poté A. Seidl, K. Lengert a W. Sommer, advokáti); a MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Německo) (zástupci: G. Brügggen, advokát) (věc T-120/07)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Gross a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Návrhy na zrušení rozhodnutí Komise 2007/492/ES ze dne 24. ledna 2007 o státní podpoře č. C 38/2005 (ex NN 52/2004) poskytnuté Německem skupině Biria (Úř. věst. L 183, s. 27).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise 2007/492/ES ze dne 24. ledna 2007 o státní podpoře č. C 38/2005 (ex NN 52/2004) poskytnuté Německem skupině Biria se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření ve věci T120/07.

(¹) Úř. věst. C 129, 9.6.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten v. OHIM — Applus Servicios Tecnológicos (A+)

(Věc T-321/07) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství A+ — Starší slovní ochranná známka Společenství AirPlus International — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5, články 73, 74 a 79 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5, články 75, 76 a 83 nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 100/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu-Isenburg, Německo) (zástupci: G. Würtenberger, R. Kunze a T. Wittmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Applus Servicios Tecnológicos, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: E. Torner Lasalle, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. června 2007 (věc R 310/2006-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH a Applus Servicios Tecnológicos, SL.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.11.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. března 2010 — Doktor v. Rada

(Věc T-248/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Přijímání — Zkušební doba — Prodloužení zkušební doby — Zpráva o ukončení zkušební doby — Propuštění na konci zkušební doby — Článek 34 služebního řádu — Zkreslení skutečností a důkazů — Povinnost Soudu pro veřejnou službu uvést odůvodnění“)

(2010/C 100/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Frantisek Doktor (Bratislava, Slovensko) (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M. Vitsentzatos a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 16. dubna 2008, Doktor v. Rada (F-37/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) a směřující jednak ke zrušení tohoto rozsudku, a jednak ke získání náhrady škody.

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Frantisek Doktor a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení v rámci tohoto řízení.

(¹) Úř. věst. C 223,30.8. 2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. února 2010 — Özdemir v. OHIM — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Věc T-11/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství James Jones — Starší slovní ochranná známka Společenství JACK & JONES — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 100/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Rahmi Özdemir (Dreieich, Německo) (zástupci: I. Hoes, M. Heinrich, C. Schröder, K. von Werder a J. Wittenberg, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Dánsko) (zástupce: C. Barrett Christiansen, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. listopadu 2008 (věc R 858/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Aktieselskabet af 21. november 2001 a Rahmim Özdemirem.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2.) Rahmimu Özdemirovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 4. února 2010 — Crunch Fitness International v. OHIM — ILG (CRUNCH)

(Věc T-408/07) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Zrušení — Zpětvzetí návrhu na zrušení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2010/C 100/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Crunch Fitness International, Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: původně J. Barry, solicitor, poté H. Johnson, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: S. Laitinen a D. Botis, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: ILG Ltd (Dun Laoghaire, Irsko) (zástupce: A. von Mühlendahl, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. srpna 2007 (věc R 1168/2005-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi ILG Ltd a Crunch Fitness International, Inc.

Výrok

1) O žalobě již není třeba rozhodovat.

2) Žalobkyně a vedlejší účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich uhradí polovinu nákladů vynaložených žalovanou.

(¹) Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2010 — Komise v. CdT(Věc T-456/07) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Důchodový systém Společenství — Povinnost CdT zaplatit příspěvek v rámci rozpočtových let 1998 až 2005 — Akt, který nelze napadnout žalobou — Akty, které nevyvolávají právně závazné účinky vůči třetím osobám — Zjevná nepřipustnost“)

(2010/C 100/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Pasquier a D. Martin, zmocněnci)

Žalovaná: Centre de traduction des organes de l'Union européenne (Překladačské středisko pro instituce Evropské unie) (CdT) (zástupci: původně G. Vandersanden, poté L. Levi, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení údajného rozhodnutí, kterým CdT odmítlo převést do souhrnného rozpočtu v rámci rozpočtových let 1998 až 2005 příspěvek představující část financování důchodového systému Společenství připadající na zaměstnavatele

Výrok

1) Žaloba se zamítá jako zjevně nepřipustná.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 12.8.2006 (původně věc C-269/06).

Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2010 — Alisei v. Komise(Věc T-481/08) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Vnější vztahy a ERF — Dokončení auditu a přijetí závěrečné zprávy — Akt přijatý čistě v rámci smlouvy — Nedostatek příslušnosti — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřipustnost — Žaloba na náhradu škody — Zjevná nepřipustnost“)

(2010/C 100/63)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alisei (Řím, Itálie) (zástupci: F. Sciaudone, R. Sciaudone, S. Gobbato, R. Rio a A. Neri, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. van Nuffel a L. Prete, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopise Komise ze dne 19. srpna 2008 o navrácení části záloh vyplacených žalobkyni v rámci určitých projektů rozvojové spolupráce a humanitární pomoci financovaných z rozpočtu Společenství nebo z Evropského rozvojového fondu (ERF), a jednak návrh na náhradu škody, která údajně vznikla žalobkyni v důsledku jednání Komise.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Alisei se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 10.1.2009.

Žaloba podaná dne 11. ledna 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada

(Věc T-18/10)

(2010/C 100/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada), Nattivak Hunters & Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada) Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation (Pangnirtung, Kanada), Jaypootie Moesesie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Kanada), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada), Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada), Efstathios Andreas Agathos (Atény, Řecko), Canadian Seal Marketing Group (Quebec, Kanada), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Kanada), Fur Institute of Canada (Ottawa, Kanada), NuTan Furs, Inc (Catalina, Kanada), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Kanada), Johannes Egede (Nuuk, Kanada), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Kanada) (zástupci: J. Bouckaert, M. van der Woude a H. Viaene, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobců

- prohlásit žalobu za přípustnou;
- zrušit rozhodnutí č. 1007/2009 podle článku 263 SFEU;
- uložit žalovaným náhradu nákladů řízení vynaložených žalobci;
- rozhodnout, že žalovaní ponесou vlastní náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobci, což jsou inuitští lovci tuleňů, fyzické osoby, které jsou nějak zapojeny do jiných činností souvisejících s produkty z tuleňů, organizace zastupující zájmy Inuitů, jakož i jiné fyzické osoby a společnosti činné ve zpracování produktů z tuleňů, domáhají zrušení nařízení

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 ze dne 16. září 2009 o obchodování s produkty z tuleňů⁽¹⁾, které omezuje uvádění produktů z tuleňů na trh Evropské unie.

Žalobci na podporu své žaloby předkládají tři žalobní důvody.

Zprvč žalobci tvrdí, že se Evropský parlament a Rada dopustily nesprávného právního posouzení tím, že použily článek 95 ES (nyní článek 114 SFEU) jako právní základ pro přijetí napadeného nařízení. V tomto ohledu žalobci tvrdí, že ustálená judikatura Soudního dvora Evropské unie potvrzuje, že účelem opatření, na která odkazuje článek 95 ES, musí být skutečné zlepšení podmínek pro vytvoření a fungování vnitřního trhu a že pouhá skutečnost, že mají vliv na jeho vytvoření, nepostačuje k tomu, aby se článek 95 ES uplatnil. Podle žalobců nevede napadené nařízení k takovému zlepšení, jaké je požadováno judikaturou Soudního dvora Evropské unie, ale naopak vylučuje jakoukoliv možnost, aby vnitřní trh s produkty z tuleňů spadl do rozsahu působnosti nařízení.

Zadruhé žalobci tvrdí, že se žalovaní dopustili nesprávného právního posouzení tím, že porušili zásady subsidiarity a proporcionality zakotvené v článku 5 SEU a podrobně rozpracované v Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality. Tvrdí, že žalovaní neprokázali, proč je zásah na úrovni Evropské unie nutný. Žalobci poukazují na to, že pouze dva členské státy Unie dosud zavedly zákaz produktů z tuleňů. Mimoto tvrdí, že k tomu, aby byly splněny cíle stanovené nařízením, by stačila méně omezující opatření. Žalobci napadají skutečnost, že se žalovaní rozhodli pro téměř úplný zákaz produktů z tuleňů než pro přijetí méně omezujících alternativ, jako jsou požadavky na označování výrobků.

Zatřetí žalobci tvrdí, že nařízení nadměrně omezuje jejich existenční možnosti tím, že omezuje jejich hospodářskou činnost na tradiční metody lovu a zdroje živobytí. Tvrdí, že i přes tento přímý zásah do jejich každodenního života, nikdy nebyli Radou ani Parlamentem vyslechnuti. Mimoto tvrdí, že žalovaní neporovnali zájmy inuitské komunity na přežití v Arktidě s morálním přesvědčením některých občanů Unie, a tudíž porušili článek I Evropské úmluvy o ochraně lidských práv (dále jen „EÚLP“) a článek 8 EÚLP, ve spojení s články 9 a 10 EÚLP, jak je vykládá judikatura Soudního dvora, jakož i jejich základní právo být vyslechnut.

(1) Úř. věst. 2009 L 286, s. 36.

Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Německo v. Komise

(Věc T-21/10)

(2010/C 100/65)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller a C. von Donat, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2009) 9049 ze dne 13. listopadu 2009, oznámené žalobkyni dopisem ze dne 16. listopadu 2009, o snížení podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) pro jednotný programový dokument (JPD) v rámci cíle 2 (1997-1999) pro region Sársko ve Spolkové republice Německo, která byla poskytnuta rozhodnutími Komise K(1997) 1123 ze dne 7. května 1997 a K(1999) 4928 ze dne 28. prosince 1999;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise snížila finanční podporu z EFRR pro jednotný programový dokument (1997-1999) v rámci cíle 2 pro region Sársko ve Spolkové republice Německo.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje pět žalobních důvodů.

Na prvním místě žalobkyně vytýká skutečnost, že pro paušalizaci a extrapolaci finančních korektur v období poskytování podpory 1994-1999, do jehož doby platnosti tento jednotný programový dokument spadá, neexistuje žádný právní základ.

Zadruhé žalobkyně uplatňuje porušení čl. 24 odst. 2 nařízení (EHS) č. 4253/88⁽¹⁾, protože nebyly splněny podmínky pro snížení příspěvku. V této souvislosti uplatňuje zejména to, že Komise opominula pojem „nesrovnalost“. Krom toho Komise sice vycházela ze systematických pochybení, nezjistila ale, že by vnitrostátní orgány, které byly pověřeny správou strukturálních fondů, porušily své povinnosti vyplývající z článku 23 nařízení č. 4253/88. Domněnky systematických pochybení při

správě a kontrole jsou podle názoru žalobkyně dále založeny na nesprávných skutkových zjištěních. Žalobkyně rovněž uvádí, že důležité prvky skutkového stavu byly nesprávně zjištěny a posouzeny.

Žalobkyně podpůrně jako třetí žalobní důvod uvádí, že snížení provedená v napadeném rozhodnutí jsou nepřiměřená. V této souvislosti uplatňuje, že Komise nevyužila svoji pravomoc, která jí podle čl. 24 odst. 2 nařízení č. 4253/88 přísluší. Krom toho použité paušální korektury šly nad rámec (potenciální) škody pro rozpočet Společenství. Žalobkyně rovněž zastává názor, že provedená extrapolace chyb je nepřiměřená, protože specifické chyby není možné přenést na nesourodý celek.

Jako čtvrtý žalobní důvod žalobkyně uplatňuje porušení podstatných formálních náležitostí. V této souvislosti je vytýkáno nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí a postup žalované v řízení týkajícím se uzavření období poskytování podpory. Žalobkyně uplatňuje, že vyvození použité paušalizace a odůvodnění pro výši použité paušalizace, nelze z napadeného rozhodnutí vyvodit. Komise dále bez další kontroly změnila kontrolní závěry pověřeného kontrolora provedené na místě a vylíčení skutkového stavu německými orgány nezohlednila nebo ho zohlednila jen nedostatečně.

Žalobkyně konečně jako pátý žalobní důvod uplatňuje, že žalovaná porušila zásadu partnerství, protože funkčnost systémů správy a kontroly nejprve potvrdila, napadené rozhodnutí ale opírá o systematické nedostatky v systémech správy a kontroly.

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 374, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Esprit International v. OHIM — Marc O'Polo International (Ztvárnění písmene „e“ umístěné na kapse kalhot)

(Věc T-22/10)

(2010/C 100/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Esprit International LP (New York, Spojené státy) (zástupce: M. Treis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. listopadu 2009 ve věci R 1666/2008-4;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka zapsaná pro výrobky tříd 18 a 25, která ztvárňuje písmeno „e“ umístěné na kapse kalhot.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Marc O'Polo International GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zejména německá obrazová ochranná známka č. 30 303 672 zapsaná pro výrobky tříd 18 a 25, která ztvárňuje písmeno „e“.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — CECA v. Komise

(Věc T-24/10)

(2010/C 100/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: CECA SA (La Garenne Colombes, Francie) (zástupci: J. Joshua, barrister, E. Aliende Rodríguez, advokát)

Žalovaná: Evropská Komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit čl. 1 odst. 1 a 2 rozhodnutí Komise K(2009) 8682 ze dne 11. listopadu 2009 v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně, a v každém případě zrušit čl. 1 odst. 1 v rozsahu, v jakém shledává, že se žalobkyně podílela na protiprávním jednání v oblasti cínových stabilizátorů v období od 16. března 1994 do 31. března 1996;

— zrušit pokuty uložené žalobkyni v článku 2;

— v případě, že Tribunál nezruší pokuty v plném rozsahu, pak je značně snížit v rozsahu, v jakém uzná za vhodné;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na základě této žaloby je požadováno zrušení rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2009 ve věci COMP/38.589 — Termostabilizátory, kterým bylo shledáno, že se žalobkyně podílela na dvou oddělených protiprávních jednáních v rozporu s článkem 81 ES (nyní článek 101 SFEU), jednom v oblasti cínových stabilizátorů a jednou v oblasti ESBO, a ukládá se pokuta za každý výrobek.

Žalobkyně na podporu své žaloby předkládá následující žalobní důvody:

Zprvce tvrdí, že pokud se článek 25 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ správně uplatní, žaloba podaná ve věci Akzo⁽²⁾ nepozastavila lhůty a pravomoc Komise ukládat pokuty byla ve vztahu k

oběma protiprávním jednáním po desetileté promlčecí lhůtě promlčena podle pravidla „dvojnásobku promlčecí lhůty“. Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že shledala, že po dobu řízení před Soudem ve věci AKZO došlo k pozastavení lhůt, a nesprávně došla k závěru, že desetiletá lhůta uvedená v čl. 25 odst. 5 výše uvedeného nařízení mohla být v projednávané věci prodloužena.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že měla oprávněný zájem na tom, aby deklaratorně konstatovala, že došlo k protiprávním jednáním, ve vztahu ke kterým nemá pravomoc ukládat pokuty. Žalobkyně totiž tvrdí, že článek 7 nařízení (ES) č. 1/2003 Komisi umožňuje, aby deklaratorně konstatovala, že došlo k protiprávnímu jednání, pokud neukládá pokutu, a to za podmínky, že je prokázáno, že na tom Komise má legitimní zájem.

Zatřetí, a nezávisle na prvních dvou žalobních důvodech, žalobkyně požaduje, aby Tribunál zrušil deklaratorní konstatování uvedené v čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí, podle kterého se podílela na protiprávním jednání v oblasti cínových stabilizátorů v období od 16. března 1994 do 31. března 1996, a tvrdí, že Komise neprokázala žádný legitimní zájem na takových konstatováních.

Začtvrté, pokud Tribunál nezruší pokuty v plném rozsahu, žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že protiprávní jednání trvala po 23. únoru 1999, a že tudíž pokuta uložená za druhé kartelové období by měla být snížena, aby odrážela kratší dobu trvání těchto protiprávních jednání.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003 I 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

(²) Rozsudek Soudu ze dne 17. září 2007 ve spojených věcech T-125/03 a T-253/03, Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals v. Komise, Sb. rozh. s. II-3523.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — BASF Specialty Chemicals a BASF Lampertheim v. Komise

(Věc T-25/10)

(2010/C 100/68)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BASF Specialty Chemicals Holding GmbH (Basel, Švýcarsko), BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Německo) (zástupci: F. Montag a T. Wilson, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit čl. 1 odst. 1 písm. q) a čl. 1 odst. 2 písm. q) rozhodnutí Komise K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 (věc COMP/38.589 — Tepelné stabilizátory) v rozsahu, v němž se týká společnosti BASF Specialty Chemicals Holding GmbH; čl. 1 odst. 1 písm. r) a čl. 1 odst. 2 písm. r) rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká společnosti BASF Lampertheim GmbH, jakož i čl. 2, body 15 a 36, pokud jde o žalobkyně;

— podpůrně snížit na rozumnou výši pokutu uloženou žalobkyním v čl. 2, bodech 15 a 36 rozhodnutí;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňují rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2009 K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 ve věci COMP/38.589 — Tepelné stabilizátory. Napadené rozhodnutí jim a dalším podnikům uložilo pokuty pro porušení článku 81 ES a od 1. ledna 1994 též článku 53 EHP. Podle Komise se žalobkyně podílely na řadě kartelových dohod nebo jednání ve vzájemné shodě v oblasti cínových stabilizátorů a stabilizátorů ESBO/esters uvnitř Evropského hospodářského prostoru, které spočívaly ve stanovení cen, rozdělení trhů přidělení prodejních kvót, rozdělení zákazníků a výměně citlivých informací především o zákaznících, produkci a prodejích.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňují tři žalobní důvody:

Zprvce, uplatňují porušení článku 25 nařízení (ES) č. 1/2003 (¹), jelikož pravomoc žalované ukládat žalobkyním pokuty byla promlčena. Na rozdíl od názoru Komise žalobkyně soudí, že se na ně ustanovení čl. 25 odst. 6 nařízení č. 1/2003 nevztahuje.

Zadruhé, žalobkyně uplatňují, že napadené rozhodnutí porušilo čl. 101 odst. 1 SFEU ve spojení s čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, jelikož protiprávní jednání společnosti BASF Specialty Chemicals Holding GmbH nemohlo být posledně uvedené společnosti přičteno, a že v důsledku toho nebyl důvod uložit jí pokutu. V tomto ohledu žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise tak porušila čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 tím, že stanovila výši pokuty uložené společnosti BASF Lampertheim GmbH, jelikož výpočet maximální výše pokuty nemohl přesáhnout 10 % celkového obrátu za období, ve kterých nevznikla odpovědnost společnosti BASF Specialty Chemicals GmbH, měla brát v úvahu pouze celkový obrát společnosti BASF Lampertheim GmbH.

Konečně, zatřetí žalobkyně uplatňuje porušení čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003 ve spojení s pokyny pro výpočet pokut⁽²⁾, protože Komise dostatečně nesnížila výše jejich pokut. Tvrdí, že Komise byla nadto povinna vzít v úvahu nepřiměřenou délku řízení a jejich spolupráci v rámci sdělení o shovívavosti⁽³⁾. Krom toho soudí, že snížení pokut mělo zohlednit jejich aktivní spolupráci mimo rámec sdělení o shovívavosti.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).
- (²) Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).
- (³) Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002 C 45, s. 3; Zvl. vyd. 08/02, s. 155).

Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Alibaba Group v. OHIM — allpay.net (ALIPAY)

(Věc T-26/10)

(2010/C 100/69)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alibaba Group Holding Limited (Grand Cayman, Kajmanské ostrovy) (zástupce: M. Graf, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: allpay.net.Limited (Hereford, Spojené království)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. listopadu 2009 ve věci R 1790/2008-1 v rozsahu, v němž byla stížnost zamítnuta; a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „ALIPAY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 36, 38 a 42

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis slovní ochranné známky Společenství „ALLPAY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 36, 40 a 42; zápis slovní ochranné známky Spojeného království „ALLPAY.NET“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 36, 38 a 42; zápis série slovních ochranných známek Spojeného království obsahujících slovo „ALLPAY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 36, 40 a 42; nezapsané starší ochranné známky nebo označení obsahující slovo „ALLPAY“ používané v obchodní styku ve Spojeném království.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce ohledně všech sporných výrobků a služeb

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009) v rozsahu, v němž odvolací senát nesprávně rozhodl, že mezi dotčenými ochrannými známkami existovalo nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — AC-Treuhand v. Komise

(Věc T-27/10)

(2010/C 100/70)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: AC-Treuhand AG (Curych, Švýcarsko) (zástupci: C. Steinle a I. Hermeneit, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.589 — Tepelné stabilizátory), v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podpůrně snížit pokutu uloženou žalobkyni čl. 2 body 17 a 38 uvedeného rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 ve věci COPM/38589 — Tepelné stabilizátory. Napadeným rozhodnutím byla žalobkyni a dalším podnikům uložena pokuta za porušení článku 81 ES a od 1. ledna 1994 i článku 53 Dohody o EHP. Žalobkyně se podle Komise podílela na řadě kartelových dohod nebo jednání ve vzájemné shodě v odvětví cínových stabilizátorů a stabilizátorů ESBO/Ester v EHP, které spočívaly ve stanovení cen, rozdělení trhů vymezením dodacích kvót, v rozdělení a přidělení zákazníkům, jakož i výměně obchodně citlivých informací především o zákaznících a objemu produkce a dodávek.

Pro odůvodnění své žaloby žalobkyně uplatňuje devět žalobních důvodů.

Zaprvé, žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně vychází z toho, že kartelová dohoda v odvětví cínových stabilizátorů existovala až do 21. března 2000 a u stabilizátorů ESBO/Ester až do 26. září 2000. Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že kartelová dohoda skončila již v polovině roku 1999.

Zadruhé, žalobkyně uplatňuje, že právo Komise uložit pokutu bylo promlčeno. Uvádí, že absolutní lhůta promlčení uplynula po deseti letech počínaje polovinou roku 1999. Dále uvádí, že běh promlčení nebyl v průběhu řízení ve spojených věcech T-125/03 a T-253/03, Azko Nobel Chemicals a AKCros Chemicals v. Komise, zastaven.

Zatřetí, je uplatňováno porušení čl. 81 ES a zásady legality, jelikož žalobkyně nemůže být — jako společnost poskytující poradenské služby — potrestána na základě článku 81 ES. Žalobkyně v této souvislosti uplatňuje, že se jeho znění nevztahuje na její jednání a že takový výklad nemohl být v rozhodné době předvídatelný.

Žalobkyně v rámci čtvrtého, pátého a šestého žalobního důvodu podpůrně uplatňuje pochybení Komise při vyměření výše pokuty. Konkrétně tvrdí, že žalobkyni měla být uložena pouze symbolická pokuta, protože výklad, podle kterého se článek 81 ES týkal i poradenských společností, nebyl v rozhodné době předvídatelný. Dále byly porušeny pokyny pro výpočet pokut⁽¹⁾, protože pokuta neměla být stanovena paušálně, ale měla být vypočtena v závislosti na honoráři, který žalobkyně obdržela za poskytnuté služby. Krom toho Komise údajně z důvodu existence pouze jediného protiprávního jednání porušila desetiprocentní hranici stanovenou v čl. 23 odst. 2 věty druhé nařízení č. 1/2003⁽²⁾. Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že uložené pokuty ohrožují její existenci a nejsou slučitelné se smyslem a účelem takové horní hranice.

V rámci tří posledních žalobních důvodů žalobkyně uplatňuje procesní vady řízení. Domáhá se porušení základní zásady přiměřené délky řízení (sedmý žalobní důvod), opožděné informace o tom, že je proti ní vedeno řízení a skutečnosti, že napadené rozhodnutí nebylo žalobkyni oznámeno předepsaným způsobem (devátý žalobní důvod).

⁽¹⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 26. ledna 2010 — Hairdreams v. OHIM — Bartmann (MAGIC LIGHT)**(Věc T-34/10)**

(2010/C 100/71)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: „Hairdreams“ HaarhandelsgmbH (Graz, Rakousko)
(zástupce: G. Kresbach, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— změnit napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. listopadu 2009 ve věci R 656/2008-4 tak, že stížnosti žalobkyně ze dne 22. dubna 2008 bude vyhověno v plném rozsahu a odpůrci bude uložena povinnost nést náklady námitkového řízení, odvolacího řízení a řízení o této žalobě;

— podpůrně, vrátit rozhodnutí Úřadu k dalšímu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „MAGIC LIGHT“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 8, 10, 21, 22, 26 a 44 (příhláška č. 5 196 597).

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Rüdiger Bartmann

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá slovní ochranná známka „MAGIC LIFE“ č. 30 415 611 pro výrobky zařazené do třídy 3.

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, neboť odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Bank Melli Iran v. Rada

(Věc T-35/10)

(2010/C 100/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bank Melli Iran (Teherán, Írán) (zástupce: L. Defalque, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit bod 4 část B nařízení Rady (ES) č. 1100/2009 o omezujících opatřeních vůči Íránu, jakož i rozhodnutí Rady ze dne 18. listopadu 2009;

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobkyně domáhá částečného zrušení nařízení Rady (ES) č. 1100/2009 ze dne 17. listopadu 2009⁽¹⁾, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu⁽²⁾ a zrušuje rozhodnutí 2008/475/ES⁽³⁾ v rozsahu, v němž zahrnuje žalobkyni do seznamu fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, jejichž prostředky a finanční zdroje jsou zmraženy v souladu s uvedenými ustanoveními.

Žalobkyně usiluje o zrušení bodu 4 části B přílohy v rozsahu, v němž se jí týká a na podporu své žaloby uplatňuje čtyři žalobní důvody:

Zprvce, žalobkyně tvrdí, že přijetím napadeného nařízení a rozhodnutí bylo porušeno její právo na obranu a konkrétně její právo na nestranné vyslechnutí, jelikož neobdržela žádné důkazy nebo dokumenty na podporu tvrzení Rady. Dále uvádí, že dodatečná tvrzení týkající se rozhodnutí z roku 2008 jsou vágní, nejasná a není možné, aby na ně žalobkyně odpověděla, protože jí bylo upřeno právo na to, aby byla vyslechnuta.

Žalobkyně rovněž tvrdí, že žalovaná porušila svou povinnost poskytnout dostatečné odůvodnění.

Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že Rada neuvedla individuální a specifické důvody pro napadené akty, čímž porušila čl. 15 odst. 3 nařízení č. 423/2007.

Zatřetí, žalobkyně tvrdí, že se žalobkyně dopustila chyby ve výkladu čl. 7 odst. 2 písm. a), b) a c) nařízení č. 423/2007, jelikož Rada podle názoru žalobkyně nevysvětlila, jak běžné bankovní aktivity žalobkyně prokazují její účast nebo přímé spojení s činnostmi citlivými z hlediska šíření jaderných zbraní.

Žalobkyně nadto zpochybňuje legalitu rozsudku Tribunálu ze dne 14. října 2009⁽⁴⁾, proti kterému se žalobkyně odvolala k Soudnímu dvoru⁽⁵⁾, kterým Tribunál zamítl její žalobu na zrušení rozhodnutí Rady 2008/475/ES⁽⁶⁾ ze dne 23. června 2008. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v tom, že rozhodl, že nařízení č. 423/2007 a rozhodnutí 2008/475/ES byly legálně přijaty kvalifikovanou většinou a nikoliv jednomyslně všemi členy. Podle názoru žalobkyně, vzhledem k tomu, že nařízení č. 423/2007 představuje právní základ pro přijetí nařízení a rozhodnutí napadených touto žalobou, je výše uvedené odůvodnění použitelné na tuto žalobu. Žalobkyně tudíž tvrdí, že Rada porušila podstatné procesní náležitosti stanovené Smlouvou, právními pravidly k jejímu provedení a čl. 7 odst. 2 společného postoj 2007/140/SZBP⁽⁷⁾.

Žalobkyně dále zpochybňuje rozsudek Tribunálu v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že posuzovací pravomoc Rady, založená na čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007 je autonomní a tudíž odmítla relevantnost rozhodnutí Rady Bezpečnosti OSB, čímž porušila zásady proporcionality a ochrany vlastnického práva. Žalobkyně tvrdí, že se stejné odůvodnění použije na nařízení a rozhodnutí napadená touto žalobou, jelikož Rada nevzala v úvahu rozhodnutí RB OSN a tudíž porušila zásady proporcionality a ochrany vlastnického práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 31.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 23. června 2008, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 163, s. 29).

⁽⁴⁾ Věc T-390/08, Bank Melli Iran, v. rada, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

⁽⁵⁾ C-548/09 P, Bank Melli Iran v. Rada.

⁽⁶⁾ Úř. věst. 2008 L 163, s. 29.

⁽⁷⁾ Společný postoj Rady 2007/140/CFSP ze dne 27. února 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu, Úř. věst. 2007 L 61, s. 49.

Žaloba podaná dne 1. února 2010 — Internationaler Hilfsfonds v. Komise

(Věc T-36/10)

(2010/C 100/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Německo)
(zástupce: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 9. října 2009 a 1. prosince 2009 v rozsahu, v němž odepírají žalobci přístup k nepřístupným dokumentům;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení a nákladů žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí Komise ze dne 9. října 2009, kterým byla částečně zamítnuta jeho žádost o přístup k nepřístupným dokumentům ze spisu týkajícího se smlouvy LIEN 97-2011, jakož i dopis Komise ze dne 1. prosince 2009, ve kterém bylo žalobci sděleno, že rozhodnutí o jeho potvrzující žádosti o přístup k dokumentům ve spise smlouvy LIEN 97-2011 nemůže být vydáno v odpovídající lhůtě.

K odůvodnění své žaloby uplatňuje žalobce v podstatě argument, že Komise nebyla při uplatnění výjimek podle čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ oprávněna odepřít mu přístup k požadovaným dokumentům. V této souvislosti je rovněž uváděno, že existuje převažující veřejný zájem na poskytnutí dosud nepřístupných dokumentů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 3).

Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — El Corte Inglés v. OHIM — Pucci International (PUCCI)

(Věc T-39/10)

(2010/C 100/74)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, S.A. (Madrid, Španělsko) (zástupci: M. López Camba, J. Rivas Zurdo a E. Seijo Veiguela, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Emilio Pucci International B.V. (Baarn, Nizozemsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. října 2009 ve věci R 173/2009-1;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní;
- uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „PUCCI“ pro výrobky ve třídách 3, 9, 14, 18, 25 a 28

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápisy španělské obrazové ochranné známky „Emidio Tucci“, pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 14, 25 a 28; zápis španělské slovní ochranné známky „E. Tucci“, pro výrobky zařazené do třídy 25; zápis obrazové ochranné známky Společenství „Emidio Tucci“, vztahující se mimo jiné na výrobky zařazené do tříd 3, 9, 14, 25 a 28.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát nesprávně posoudil, že mezi dotyčnými ochrannými známkami neexistuje nezbezpečí záměny; porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009 tím, že měl odvolací senát nesprávně za to, že podmínky pro použití tohoto ustanovení nejsou splněny, vzhledem k tomu, že starší ochranná známka má ve Španělsku ve vztahu k výrobkům souvisejícím s módou dobré jméno a užívání podobného označení třetí stranou by bylo tomuto dobrému jménu na újmu nebo z něj neoprávněně těžilo.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Elf Aquitaine v. Komise

(Věc T-40/10)

(2010/C 100/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Elf Aquitaine SA (Courbevoie, Francie) (zástupci: É. Morgan de Rivery, S. Thibault-Liger a A. Noël-Baron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) v plném rozsahu rozhodnutí Evropské komise č. K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 ve věci COMP/38.589 — Termostabilizátor v rozsahu, v němž se týká společnosti Elf Aquitaine;
- podpůrně, zrušit na základě článku 263 SFEU:

— článek 2 odst. 11, 13, 28 a 30 rozhodnutí Evropské komise č. K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 v rozsahu, ve kterém ukládá i) dvě pokuty ve výši 3 864 000 eur a 7 154 000 eur společně a nerozdílně společnostem Arkema France, CECA a Elf Aquitaine, a ii) dvě pokuty ve výši 2 704 800 eur a 5 007 800 eur společnosti Elf Aquitaine a

- článek 1 odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. h) rozhodnutí Evropské komise č. K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 v rozsahu, ve kterém tyto dva odstavce konstatují, že společnost Elf Aquitaine porušila článek 81 ES a článek 53 EHP i) v odvětví cínových stabilizátorů v období od 16. března 1994 do 31. března 1996 a v období od 9. září 1997 do 21. března 2000, a ii) v odvětví ESBO/esterů v období od 11. září 1991 do 26. září 2000;
- **podpůrněji:**
 - zrušit na základě článku 263 SFEU čl. 1 odst. 1 písm. h) rozhodnutí Evropské komise č. K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 v rozsahu, v němž konstatuje, že společnost Elf Aquitaine porušila článek 81 ES a článek 53 EHP v odvětví cínových stabilizátorů v období od 16. března 1994 do 31. března 1996;
 - a snížit na základě článku 261 SFEU:
 - pokuty ve výši 3 864 000 eur a 7 154 000 eur uložené společně a nerozdílně společností Arkema France, CECA a Elf Aquitaine na základě čl. 2 odst. 11 a 28 rozhodnutí Evropské komise č. K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 a
 - pokuty ve výši 2 704 800 eur a 5 007 800 eur uložené společnosti Elf Aquitaine na základě čl. 2 odst. 13 a 30 rozhodnutí č. K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009;
- v každém případě uložit Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávané věci se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.589 — Termostabilizátory), které se týká kartelových dohod na trzích cínových stabilizátorů a stabilizátorů ESBO/estery na celém území EHP, jež se týkaly stanovení cen, rozdělení trhů a výměny citlivých obchodních informací, nebo podpůrně zrušení nebo snížení pokuty, která byla uložena žalobkyni.

Žaloba spočívá na dvou žalobních důvodech směřujících ke zrušení rozhodnutí v plném rozsahu. První žalobní důvod vychází z porušení práv obhajoby žalobkyně. Na základě druhého žalobního důvodu má žalobkyně za to, že rozhodnutí je stíženo několika právními vadami spočívajícími v přičtení protiprávních jednání, kterých se dopustila její dceřiná společnost Arkema a její dceřiná společnost CECA.

Žaloba je rovněž podpůrně založena na dvou žalobních důvodech a podpůrněji na dalších dvou žalobních důvodech. Ve třetím (podpůrném) žalobním důvodu se žalobkyně dovolává několika nesprávných právních posouzení, která by měla přinejmenším vést ke zrušení čtyř pokut, které jí byly uloženy podle článku 2 rozhodnutí. Na základě čtvrtého (podpůrného) žalobního důvodu má žalobkyně za to, že pokud Tribunál vyhověl třetímu žalobnímu důvodu, měl by rovněž zrušit článek 1 rozhodnutí. V pátém (podpůrnějším) žalobním důvodu má žalobkyně za to, že pokud Tribunál zamítne první část třetího žalobního důvodu týkající se porušení pravidel o promlčení, čl. 1 odst. 1 písm. h) rozhodnutí by měl být přinejmenším zrušen v rozsahu, v němž konstatuje, že žalobkyně porušila článek 81 ES a článek 53 EHP v odvětví cínových stabilizátorů v období od 16. března 1994 do 31. března 1996. V šestém (podpůrnějším) žalobním důvodu má žalobkyně za to, že pokud Tribunál zamítne dva hlavní žalobní důvody a třetí podpůrný žalobní důvod, porušení jejich práv obhajoby by mělo přinejmenším vést ke snížení čtyř pokut, které jí byly uloženy.

Žaloba podaná dne 2. února 2010 — SIMS — Ecole de ski internationale v. OHIM (esf école du ski français)

(Věc T-41/10)

(2010/C 100/76)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Syndicat international des moniteurs de ski — Ecole de ski internationale (SIMS — Ecole de ski internationale) (Albertville, Francie) (zástupce: L. Raison-Rebufat, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Syndicat national des moniteurs du ski français (SNMSF) (Meylan, Francie)

Návrhová žádání žalobkyně

- změnit a v plném rozsahu zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM č. R 235/2009-1 ze dne 11. listopadu 2009 týkající se odvolání žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení OHIM č. 2557 C, kterým byl zamítnut její návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství č. 4 624 987 z důvodu porušení ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. h) a g) nařízení (ES) č. 207/2009;
- prohlásit zmíněnou ochrannou známku č. 4 624 987 za neplatnou z těchto dvou důvodů:
 - porušení čl. 6 ter odst. 1 písm. a) a c) Pařížské úmluvy, na který výslovně odkazuje čl. 7 písm. h) nařízení Rady č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství;
 - porušení článku 52 nařízení, na nějž odkazuje čl. 7 odst. 1 písm. h) nařízení Rady č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství;
- prohlásit za neplatnou zmíněnou ochrannou známku č. 4 624 987 z důvodu porušení čl. 51 odst. 1 písm. c) nařízení Rady č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství.
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „esf école du ski français“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 25, 28 a 41 (ochranná známka Společenství č. 4 624 987)

Majitel ochranné známky Společenství: Syndicat national des moniteurs du ski français

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání žalobkyně

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. h) a g), jakož i čl. 51 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Elementis a další v. Komise

(Věc T-43/10)

(2010/C 100/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Elementis plc, Elementis Holdings Ltd, Elementis UK Ltd a Elementis Services Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: T. Wessely, A. de Brousse, E. Spinelli, advokáti, a A. Woods, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí Evropské komise č. K(2009) 8682 ze dne 11. listopadu 2009 ve věci COMP/38589 — Termostabilizátory v rozsahu, v jakém se týká žalobkyň;
- podpůrně, zrušit nebo podstatně snížit částky pokut uložených žalobkyním na základě rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobkyněmi v souvislosti s platbou celé pokuty nebo její části;
- přijmout jakákoliv opatření, která Tribunál uzná za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím své žaloby se žalobkyně domáhají v souladu s článkem 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise č. K(2009) 8682 ze dne 11. listopadu 2009 ve věci COMP/38589 — Termostabilizátory, kterým bylo několik podniků, včetně žalobkyň, prohlášeno odpovědnými za porušení článku 81 ES (nyní 101 SFEU) a článku 53 EHP na základě toho, že byly účastníky dvou kartelových dohod, které ovlivňovaly odvětví cínových stabilizátorů a stabilizátorů ESBO/estery v celém EHP.

Žalobní důvody a hlavní argumenty, které žalobkyně předložily, jsou následující:

Zprvée žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila porušení práva tím, že přijala sankcionující rozhodnutí vůči žalobkyním v rozporu s pravidly týkajícími se promlčení obsaženými v čl. 25 odst. 5 a čl. 25 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (dále jen „nařízení č. 1/2003“) o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 ES (nyní články 101 a 102 SFEU) ⁽¹⁾. Podle čl. 25 odst. 5 nařízení č. 1/2003 je absolutní promlčecí lhůta, po jejímž uplynutí Komise nesmí uložit sankce za protikartelová jednání, 10 let od okamžiku, kdy protiprávní jednání skončilo. Žalobkyně tedy tvrdí, že rozhodnutí přijaté po více než 11 letech po skončení protiprávního jednání žalobkyň (2. října 1998) bylo přijato v rozporu s výše uvedeným ustanovením. Dále žalobkyně tvrdí, že názor Komise, že pokuta je i přes uplynutí desetileté promlčecí lhůty legitimní, vychází z jejího *erga omnes* výkladu stavění promlčecí lhůty v čl. 26 odst. 6 nařízení č. 1/2003, který je podle žalobkyň vadný.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise porušila práva obhajoby žalobkyň, jelikož přílišná délka zjišťovací fáze vyšetřování negativně ovlivnila schopnost žalobkyň účinně vykonat jejich práva obhajoby v tomto řízení.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení, když pokutu uloženou žalobkyním nesprávně stanovila na základě pokut uložených i) ve vztahu k období před spojením podniků; a ii) za účelem odrazení, z obratu dosaženého společným podnikem Akcros namísto obratu dosaženého žalobkyněmi. Podle žalobkyň by měly být pokuty sníženy o 50 %.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávných právních posouzení a porušila zásady právní jistoty, osobní odpovědnosti a proporcionality tím, že nespécifikovala částku pokuty (uloženou společně a nerozdílně žalobkyním), která měla být žalobkyněmi uhrazena.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003 L 1 s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — GEA Group v. Komise

(Věc T-45/10)

(2010/C 100/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: GEA Group AG (Bochum, Německo) (zástupci: A. Kallmayer, I. du Mont a G. Schiffers, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit čl. 1 odst. 2 rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje porušení čl. 101 odst. 1 SFEU (dříve čl. 81 odst. 1 ES) a článku 53 Dohody o EHP žalobkyní;
- zrušit článek 2 rozhodnutí v rozsahu, v němž žalobkyně ukládá pokutu;
- podpůrně snížit délku trvání údajného protiprávního jednání žalobkyň a snížit pokutu uloženou žalobkyni v článku 2 rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2009) 8682 v konečném znění ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP ve věci COMP/38.589 — Tepelné stabilizátory. Napadeným rozhodnutím byla žalobkyni a dalším podnikům uložena pokuta za porušení článku 81 ES a od 1. ledna 1994 také článku 53 Dohody o EHP. Žalobkyně se podle Komise měla podílet na řadě kartelových dohod nebo jednání ve vzájemné shodě v odvětví ESBO/Ester v EHP, které spočívaly zejména ve stanovení cen, rozdělení trhů vymezením dodacích kvót, rozdělení a přidělení zákazníků, jakož i ve výměně obchodně citlivých informací, zejména o zákaznících a objemech produkce a dodávek. Žalobkyně je činěna společně odpovědnou spolu s dalšími dvěma podniky, které jsou právními nástupci podniku, jenž se měl podílet na protisoutěžních dohodách.

K odůvodnění své žaloby žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody:

Jako první žalobní důvod žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně došla k závěru, že právní předchůdkyně žalobkyně měla významný vliv na jednající podniky. Žalobkyně v této souvislosti uplatňuje, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávných skutkových zjištěních a chybném použití právních předpokladů přičitatelnosti, zejména předpokladů týkajících se domněnky o uplatnění rozhodujícího vlivu.

Jako druhý žalobní důvod žalobkyně uplatňuje, že oprávnění Komise uložit pokutu podle čl. 25 odst. 1 a 5 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾ bylo promlčeno. V této souvislosti tvrdí, že Komise pro období 1996/97 a každopádně pro roky 1999 a 2000 neprokázala jednajícím podnikům žádné protiprávní jednání. Dále uplatňuje, že přerušení řízení Komisí z důvodu soudního řízení ve spojených věcech T-125/03 a T-253/03, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise nemělo vést k přerušení běhu promlčení ve vztahu k žalobkyni.

Nakonec se žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu domáhá porušení jejích práv na obranu. V této souvislosti uvádí, že Komise bezdůvodně přerušila vyšetřování na dobu více než čtyř let, což mělo za důsledek, že od začátku šetření uplynulo přibližně pět let, než-li byly žalobkyně informovány a přibližně šest let, kdy jim byly sděleny výtky. Komise mimoto neprovedla vyšetřování u jednajících osob a dotčeného obchodního subjektu k plnému objasnění skutkového stavu. Žalobkyně je toho názoru, že Komise jí takovými pochybeními zbavila možnosti zajistit si důkazy ve svůj prospěch a možnosti účinně se bránit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — *Faci v. Komise*

(Věc T-46/10)

(2010/C 100/79)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Faci SpA* (Milán, Itálie) (zástupci: S. Piccardo, S. Crosby a S. Santoro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém shledává, že žalobkyně jednala ve shodě, pokud jde o stanovení cen, rozdělení trhů prostřednictvím prodejních kvót a rozdělení zákazníků;
- zrušit nebo podstatně snížit pokutu uloženou žalobkyni;
- zrušit rozhodnutí v rozsahu, ve kterém přiznává snížení pokuty původně stanovené společnosti *Bärlocher*, nebo podstatně snížit přiznané snížení;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2009 (věc č. COMP/38.589 — *Termostabilizátory*) v rozsahu, ve kterém Komise shledala žalobkyni odpovědnou za porušení článku 81 ES (nyní článek 101 SFEU) a článku 53 EHP na základě toho, že jednala ve shodě, pokud jde o stanovení cen, rozdělení trhů prostřednictvím prodejních kvót a rozdělení zákazníků v odvětví ESBO/esterů. Podpůrně se žalobkyně domáhá podstatného snížení pokuty, která ji byla uložena.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že Komise porušila obecné zásady práva, dopustila se zjevně nesprávných posouzení, porušila zásady řádné správy a rovného zacházení, jednala, aniž by k tomu měla pravomoc nebo porušila zásadu nenarušené hospodářské soutěže, porušila povinnost uvést odůvodnění a nesprávně uplatnila Pokyny pro stanovení pokut z roku 2006. Žalobkyně předkládá pět následujících žalobních důvodů:

- Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že přiložila příliš malou váhu důkazům pocházejícím z období před účastí žalobkyně v kartelu, zatímco přiložila příliš velkou váhu ostatním důkazům. Výsledkem čehož bylo, že důležitá skutečnost, že zcela operativní hlavní kartelová dohoda spočívající ve stanovování cen, rozdělování trhů, rozdělování zákazníků, poškozujících cenách a dokonce smluveném podplácení byla ukončena před tím, než se této dohody žalobkyně účastnila, nebyla správně vyhodnocena při stanovení závažnosti protiprávního jednání, kterého se žalobkyně měla dopustit.

- Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že pohlížela na žalobkyni podobně jako na ostatní podniky, přičemž závažnost úměrná jejímu protiprávnímu jednání ji zajišťovala zcela odlišné zacházení. Komise při stanovení pokuty použila jako základ hodnoty prodejů na trhu o pouhé 1 % nižší i přes skutečnost, že se žalobkyně dopustila méně protiprávních jednání a žádné z nich nebylo svou povahou velmi závažné a i přes zjištění, že se žalobkyně kartelových dohod nezúčastnila. Mimoto Komise porušila zákaz diskriminace tím, že informovala žalobkyni o tom, že byla vyšetřována, až mnohem později než ostatní podniky, čímž jí byla způsobena újma.
- Komise porušila zásadu řádné správy, pokud jde o neodůvodnitelnou délku správního řízení a jeho pozastavení za účelem projednání předběžných opatření. Došlo rovněž k porušení zásady rovného zacházení, jelikož se Komise chovala předpojatě k žalobkyni, které by z tohoto důvodu mělo být přiznáno snížení pokuty podstatně vyšší než získané 1 %.
- Žalobkyně napadá snížení pokuty (více než 95 %) přiznané společnosti Bärlocher, která je skutečným i potenciálním konkurentem žalobkyně, z důvodu nedostatku pravomoci, porušení zásady rovného zacházení v obecném smyslu a povinnosti uvést odůvodnění. Podle žalobkyně se snížení částek pokut rovná podpoře, která může vést k narušení hospodářské soutěže. Kromě toho, nebo podpůrně, důvody pro snížení nebyly Komisi sděleny ve verzi rozhodnutí oznámeného žalobkyni, což se rovná porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- Pokuta uložená žalobkyni porušuje Pokyny pro stanovení pokut z roku 2006 a související zásady. Při stanovení pokuty Komise řádně nezohlednila skutečnost, že se žalobkyně na rozdíl od ostatních podniků nedopustila velmi závažných protikartelových jednání a že prokázala soutěžní jednání na celém relevantním trhu. Závažnost protiprávního jednání žalobkyně byla chybně posouzena tím, že jí bylo nesprávně přičteno antisoutěžní jednání. Kromě toho Komise neodhadla skutečnou roli společnosti Faci, nezohlednila omezenou velikost žalobkyně, omezenou tržní sílu a neschopnost narušit hospodářskou soutěž ve srovnání s ostatními podniky a nenapravila to odkazem na bod 37 Pokynů pro stanovení pokut z roku 2006 tak, aby je použila v souladu s právem.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — Akzo Nobel a další v. Komise

(Věc T-47/10)

(2010/C 100/80)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nizozemsko) Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Německo), Akzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfoort, Nizozemsko), Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Spojené království) (zástupci: C. Swaak a Marc van der Woude, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

- zcela nebo částečně zrušit čl. 1 odst. 1 a 2 napadeného rozhodnutí nebo
- snížit pokuty uložené čl. 2 odst. 1 a 2 napadeného rozhodnutí nebo
- určit, že Akzo Nobel Chemicals GmbH a Akzo Nobel Chemicals B.V. nemůže být přičítána odpovědnost za porušení právních předpisů před rokem 1993, že Akzo Nobel N.V. nemůže být přičítána odpovědnost za porušení právních předpisů v období let 1987 až 1998, ani samotné, ani společně s podniky přínaležejícími ke skupině Elementis;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají zrušení rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2009 (věc COMP/38.589-Tepelné stabilizátory) v rozsahu, v němž Komise přičítá žalobkyním odpovědnost za porušení článku 81 ES (nyní článek 101 Smlouvy o fungování Evropské unie) a článku 53 EHP tím, že se tajně dohodli na stanovení cen, rozdělení trhů prostřednictvím kvót dodávek, přidělování zákazníkům a výměně hospodářsky citlivých informací zejména o zákaznících, výrobních množstvích a objemu prodeje v odvětví cínových stabilizátorů. Podpůrně se žalobkyně domáhají podstatného snížení pokuty, která jim byla uložena.

Žalobkyně tvrdí, že Komise tím, že jim přičetla odpovědnost, se dopustila několika nesprávných právních a skutkových posouzení, a na podporu svých tvrzení uvádějí tři žalobní důvody.

V prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise při svém šetření údajných porušení právních předpisů ohledně cínových stabilizátorů a epoxidovaného oleje ze sojových bobů (ESBO)/esterů porušila zásady správní péče, přijatelného prodlení a práva na obhajobu. Prodlení při šetření Komise nezakládá pozastavení promlčecí lhůty podle čl. 25 odst. 6 nařízení 1/2003⁽¹⁾. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise neumožněním přístupu ke všem dokumentům svědčícím v jejich prospěch i neprospěch, jež byly založeny v jejich spisu, porušila právo žalobkyně na obhajobu.

Ve druhém žalobním důvodu žalobkyně uplatňuje, že Komise neprokázala existenci porušení právních předpisů a odpovědnost žalobkyně za tato porušení po celou dobu jejich trvání. Podpůrně žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala existenci porušení právních předpisů během části tvrzené doby, což mělo vést k vyměření nižší pokuty. Komise porušila pravidlo promlčení po deseti letech stanovené v článku 25 nařízení 1/2003, a z důvodů uplynutí času nemůže ukládat žalobkyním pokuty.

Třetí důvod žalobkyně má podpůrnou povahu a je relevantní pouze v případě, pokud Soud rozhodne, že Komisi není z důvodu promlčení bráněno v postupu proti žalobkyním, anebo pokud by porušení právních předpisů, o které se jedná v prvním žalobním důvodu, nevedlo ke zrušení celého rozhodnutí. Zaprvé Komise neprávem přičetla společností Pure Chemicals Ltd a Akzo Nobel N.V. odpovědnost za jednání Akcros joint ventures, jelikož odpovědnost za protisoutěžní jednání nese pouze Akcros joint ventures. Zadruhé Komise nemůže z důvodu promlčení postupovat proti Akzo Nobel Chemicals GmbH a Akzo Nobel Chemicals B.V. ohledně období před joint ventures. Žalobkyně uvádějí, že Komise měla žalobkyním a (společností) skupiny Elementis přičíst odpovědnost ohledně období joint ventures odděleně. Navíc Komise při svém výpočtu výše pokuty nesprávně započítala obrat joint ventures dvojmo.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2010
Herbertem Meisterem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. listopadu 2009 ve věci
F-17/09, Meister v. OHIM**

(Věc T-48/10 P)

(2010/C 100/81)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Herbert Meister (Muchamiel, Španělsko) (zástupce: H.-J. Zimmermann, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. listopadu 2009 ve věci F-17/09, Meister v. OHIM;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. listopadu 2009 ve věci F-17/09, Meister v. OHIM, kterým byla žaloba účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek zamítnuta jako zjevně nepřipustná.

Za účelem odůvodnění svého kasačního opravného prostředku účastník řízení, který jej podal, uplatňuje, že žaloba v prvním stupni byla nezbytná, protože skutkový stav má přímou věcnou souvislost s předměty řízení v dřívějších spojených věcech F-138/06 a F-37/08, o kterých v okamžiku podání žaloby ještě nebylo rozhodnuto. Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek uplatňuje, že zamítnutí věci F-17/09 *a limine* jako nepřipustné, bez ústního projednání, porušuje právo být vyslechnut, které je zaručeno v článku 6 EÚLP. Dále je vytýkána skutečnost, že Soud pro veřejnou službu nevyhověl návrhu účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek na přerušování řízení z důvodu podání kasačního opravného prostředku ve věci F-37/08. Konečně je vytýkána neúplná a právně chybná analýza skutkového stavu prvostupňovým soudem.

**Žaloba podaná dne 5. února 2010 — Footwear v. OHIM —
Reno Schuhcentrum (swiss cross FOOTWEAR)**

(Věc T-49/10)

(2010/C 100/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Footwear Co. Ltd (Chai Wan, Hong Kong, Čína)
(zástupci: G. Griss a C. Loidl, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Reno Schuhcentrum GmbH (Thaleischweiler-Fröschen, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. prosince 2009 ve věci R 1705/2008-4;

— zamítnout námitky proti zápisu přihlašované známky pro zboží zařazené do tříd 25 a 28 v plném rozsahu;

— nařídít Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu, aby zapsal přihlášenou ochrannou známku;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených v řízení před námitkovým oddělením a odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „swiss cross FOOTWEAR“ pro výrobky zařazené do tříd 25 a 28 (příhláška č. 4 686 549)

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Reno Schuhcentrum GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: německá slovní ochranná známka „criss cross“ č. 30 229 875 pro výrobky zařazené do tříd 14, 18, 25 a 28

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí zápisu ochranné známky Společenství

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 207/2009⁽¹⁾ z důvodu, že neexistuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

**Žaloba podaná dne 5. února 2010 — Reisensthal v. OHIM —
Dynamic Promotion (přepravky a koše)**

(Věc T-53/10)

(2010/C 100/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Peter Reisensthal (Gilching, Německo) (zástupce: E. Alike Busse, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dynamic Promotion Co. Ltd (Bangkok, Thajsko)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí číslo R 621/2009-3 třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 6. listopadu 2009 a ze dne 10. prosince 2009,

— podpůrně, přiznat žalobci navrácení do původního stavu;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: (průmyslový) vzor Společenství č. 21955-0001 pro přepravky a koše.

Majitelka (průmyslového) vzoru Společenství: Dynamic Promotion Co. Ltd.

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství: Žalobce.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání z důvodu nepřipustnosti.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení práva být vyslechnut a nesprávný výkon posuzovací pravomoci odvolacím senátem.

Žaloba podaná dne 9. února 2010 — Geemarc Telecom v. OHIM — Audioline (AMPLIDECT)

(Věc T-59/10)

(2010/C 100/84)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Geemarc Telecom International Ltd (Wanchai, Hong Kong) (zástupce: G. Farrington, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Audioline GmbH (Neuss, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 20. listopadu 2009 ve věci R 913/2009-2; a

— uložit žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem, aby nesli své vlastní náklady řízení a nahradili náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „AMPLIDECT“ pro výrobky ve třídách 9 a 16

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání, a v důsledku toho zrušení zapsané ochranné známky Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát (i) nevezl v úvahu skutečnost, že další účastnice řízení před odvolacím senátem nepředložila důkazy o nedostatku rozlišovací způsobilosti zapsané ochranné známky Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti; a (ii) nezohlednil skutečnost, že zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti, získala svým užíváním zvýšenou rozlišovací způsobilost; odvolací senát se neomezil na přezkum důkazů a argumentů předložených stranami v jím určených lhůtách.

Žaloba podaná dne 10. února 2010 — Jackson International v. OHIM — Royal Shakespeare (ROYAL SHAKESPEARE)

(Věc T-60/10)

(2010/C 100/85)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jackson International Trading Company Kurt D. Brühl Gesellschaft m.b.H. & Co. KG (Graz, Rakousko) (zástupci: S. Di Natale a H. G. Zeiner, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The Royal Shakespeare Company (Stratford upon Avon, Spojené království)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. listopadu 2009 ve věci R 317/2009-1; a

— uložit žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „ROYAL SHAKESPEARE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 32, 33 a 42

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka Společenství „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY“ zapsaná pro služby zařazené do třídy 41; britská obrazová ochranná známka „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY“, nezapsaná ochranná známka „ROYAL SHAKESPEARE COMPANY“ používaná v obchodním styku ve Spojeném království pro různé služby.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení, a tudíž zrušení zápisu ochranné známky Společenství, která byla předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009 v rozsahu, v němž odvolací senát nesprávně dospěl k závěru, že podmínky uplatnění uvedeného ustanovení nebyly splněny.

Žaloba podaná dne 8. února 2010 — Victoria Sánchez v. Parlament a Komise

(Věc T-61/10)

(2010/C 100/86)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkce: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Španělsko) (zástupce: N. Domínguez Varela, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament a Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— určit, že neposkytnutí odpovědi na žádost podanou dopisem ze dne 6. října 2009 ze strany Evropského parlamentu a Komise je porušením práva Společenství, a uložit těmto orgánům odstranění tohoto porušení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce zaslal dne 28. srpna 2008 petičnímu výboru Parlamentu petici týkající se údajné korupční sítě ve Španělsku v oblasti sociálního zabezpečení a veřejného zdraví. Dne 3. května 2009 mu předseda tohoto výboru sdělil, že tato petice byla odložena.

Dne 6. prosince žalobce zaslal výzvu dopisem ve smyslu čl. 265 SFEU Evropskému parlamentu a Evropské komisi. V tomto dopise žádal

— Evropský parlament, aby zrušil rozhodnutí předsedy petičního výboru doručené dne 3. května 2009 a nařídil prošetření podmínek, za kterých toto rozhodnutí bylo přijato;

— Evropskou komisi, aby zahájila šetření také o soudní správě ve Španělsku.

Jelikož žalobce během lhůty stanovené k tomuto účelu neobdržel žádnou odpověď, podal tuto žalobu pro nečinnost.

Jako žalobní důvod žalobce uvádí porušení svého základního petičního práva a svého základního práva na rovnost před zákonem a porušení zákazu diskriminace. Dále má za to, že jsou v tomto případě splněny podmínky nezbytné pro konstatování nečinnosti žalovaných orgánů.

Žaloba podaná dne 11. února 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-65/10)

(2010/C 100/87)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: J. Rodríguez Cárcomo)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit konečné rozhodnutí Komise č. K(2009) 9270 ze dne 30. listopadu 2009, kterým byla omezena podpora Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v operačním programu Andalusie cíl 1 (1994–1999) ve Španělsku podle rozhodnutí K(1994) 3456 ze dne 9. prosince 1994, EFRR č. 94.11.09.001, a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou Španělské království napadá výše uvedené rozhodnutí. Žalující stát uplatňuje na podporu své žaloby tyto žalobní důvody:

— porušení čl. 24 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988 ⁽¹⁾ z důvodu použití metody generalizace v napadeném rozhodnutí, ačkoli tento článek nestanoví možnost generalizace nesprávností zjištěných v konkrétních akcích na všechny akce obsažené v operačních programech financovaných EFRR. Oprava použitá Komisí v napadeném rozhodnutí nemá právní základ, jelikož pokyny Komise ze dne 15. října 2007 k čistým finančním opravám v rámci použití článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 nemohou podle rozsudku ze dne 6. dubna 2000, Španělsko v. Komise, C-443/97 ⁽²⁾, způsobit právní účinky v členských státech a jelikož se článek 24 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988 týká pouze omezení

podpor, jejichž přezkoumání byla potvrzena existence nesprávnosti; tato zásada je porušena použitím oprav metodou generalizace;

— podpůrně porušení článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988 ve spojení se současným čl. 4 odst. 3 SEU (zásada loajální spolupráce) z důvodu použití opravy generalizací, ačkoli nebyl konstatován žádný nedostatek v systémech řízení, kontroly nebo auditu, pokud jde o upravené smlouvy, jelikož řídicí orgány uplatnily španělské právní předpisy, které Soudní dvůr neprohlásil za předpisy odporující právu Společenství. Španělské království má za to, že dodržování vnitrostátního práva řídicími orgány, ačkoli může přivodit konstatování, ze strany Komise, nesprávností nebo konkrétních porušení práva Evropské unie, nemůže být základem generalizace kvůli nedostatkům systému řízení, jelikož zákon, který tyto orgány uplatňují, nebyl Soudním dvorem prohlášen za předpis, který porušuje právo Evropské unie a jelikož Komise proti členskému státu k Soudnímu dvoru nepodala žalobu pro nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU;

— podpůrně porušení článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988 nereprezentativnost vzorku použitého pro uplatnění finanční opravy generalizací. Komise vytvořila vzorek pro uplatnění generalizace s velmi omezeným počtem projektů (37 z 5 319), aniž by zohlednila všechny oblasti operačního programu, přičemž však zahrнула náklady, které byly předtím odečteny španělskými orgány, vyšla z deklarovaných výdajů, a nikoli z poskytnuté podpory a použila software, který poskytoval spolehlivost nižší než 85 %. Španělské království se tudíž domnívá, že vzorek nespĺňuje nezbytné podmínky reprezentativnosti pro to, aby mohl sloužit za základ generalizace;

— promlčení žalobního návrhu podle článku 3 nařízení Rady č. 2988 ze dne 18. prosince 1995 ⁽³⁾. Španělské království se konečně domnívá, že sdělení existence nesprávností španělským orgánům (ke kterému došlo v říjnu 2004, přičemž se ve většině případů jednalo o nesprávnosti způsobené v letech 1997, 1998 a 1999) musí představovat výchozí okamžik jejich promlčecí lhůty, při použití čtyřleté lhůty stanovené v článku 3 nařízení č. 2988/95.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 374, s. 1).

⁽²⁾ Recueil, s. I-2415.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. února 2010 — Španělsko v. Komise**(Věc T-67/10)**

(2010/C 100/88)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise K(2009) 9827 v konečném znění ze dne 10. prosince 2009 o uplatnění finančních oprav na podporu EZOZF, orientační část, poskytnutou na operační program CCI 2000.ES.16.1.PO.007 (Španělsko, Castilla a León) pro opatření Zlepšení zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle názoru Španělského království by rozhodnutí mělo být zrušeno ze dvou důvodů.

Zprvė nesprávné použití článku 39 nařízení (ES) č. 1260/1999 ⁽¹⁾, neboť nesrovnalosti, které byly základem pro finanční opravu schválenou Komisí neexistovaly, jelikož španělské orgány prováděly systematicky příslušné kontroly za účelem splnění požadavků pro podporu stanovených v člancích 26 a 28 nařízení (ES) č. 1257/1999 ⁽²⁾, a činily tak i před poskytnutím podpory. Krom toho, na rozdíl od toho, co uvedla Komise v napadeném rozhodnutí, nebylo účelem Kontrolního plánu přijatého španělskými orgány po inspekci napravit *a posteriori* skutečnost, že kontroly nebyly prováděny, ale jeho účelem bylo výlučně ověřit účinnost těchto kontrol.

Zadruhé porušení zásady proporcionality stanovené v čl. 39 odst. 3 nařízení (ES) č. 1260/1999, ve spojení s Pokyny k zásadám, kritériím a orientačním měřítkům uplatňovaným odbory Komise při určování finančních oprav podle čl. 39 odst. 3 nařízení (ES) č. 1260/1999 ⁽³⁾, neboť nesrovnalosti identifikované Komisí, pokud by existovaly, což Španělské království

popírá, by odůvodňovaly pouze provedení finanční opravy přiměřené škodě, kterou způsobily finančním prostředkům Evropské unie, a tedy ve výši menší než 5 %, o které bylo rozhodnuto.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80; Zvl. vyd. 03/25, s. 391).

⁽³⁾ Dokument C(2001) 476, ze dne 2. března 2001.

Žaloba podaná dne 15. února 2010 — Sphere Time v. OHIM — Punch (hodinky)**(Věc T-68/10)**

(2010/C 100/89)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sphere Time société anonyme (Windhof, Lucembursko) (zástupkyně: C. Jäger, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Punch, société par actions simplifiée (Nice, Francie)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 2. prosince 2009 ve věci R 1130/2008-3 a uložit žalovanému, aby potvrdil platnost zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství; a

— uložit žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení a další účastníci řízení před odvolacím senátem uložit náhradu nákladů žalobkyně v řízení o neplatnosti a v odvolacím řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jenž je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: (Průmyslový) vzor zapsaný pro „hodinky“;

Majitel (průmyslového) vzoru Společenství: Žalobkyně;

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru: další účastnice řízení před odvolacím

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článků 4, 5, a 6 nařízení Rady č. 6/2002, jelikož odvolací senát měl nesprávně za to, že napadený vzor nemá individuální povahu a není nový; porušení čl. 61 odst. 2 nařízení Rady č. 6/2002, jelikož odvolací senát nesprávně posoudil argumenty žalobkyně a důkazy předložené v průběhu řízení, nesprávně vyložil volnost původce vzoru a ve svém rozhodnutí vycházel z nesprávného posouzení, čímž zneužil svou pravomoc.

Žaloba podaná dne 18. února 2010 — IRO v. Komise

(Věc T-69/10)

(2010/C 100/90)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Industrie Riunite Odolesi SpA (IRO) (Via Brescia, Itálie) (zástupci: A. Giardina, advokát, P. Tomassi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí;

— podpůrně zrušit nebo snížit pokutu uloženou v napadeném rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou obdobné těm uplatněným ve věci T-55/10, SP v. Komise.

Žalobkyně se zejména dovolává:

— porušení právních předpisů a zneužití pravomoci, neboť Komise napadené rozhodnutí, ve kterém byla žalobkyně potrestána za to, že se účastnila údajné kartelové dohody o cenách, aniž by přezkoumala veškerý důkazní materiál, protože nebyly do rozhodnutí zahrnuty přílohy týkající se cenových tabulek;

— porušení procesních norem stanovených v nařízení ES č. 1/2003⁽¹⁾, jelikož Komise v návaznosti na zrušení rozhodnutí K(2002) 5087 v konečném znění, ze dne 17. prosince 2002 ze strany Tribunálu přijala napadené rozhodnutí, aniž by dodržela procesní náležitosti, jako je zaslání oznámení námitek účastníkům řízení nebo vyslechnutí účastníků řízení nebo zahrnutí vnitrostátních orgánů, a v důsledku toho bylo celé řízení vedené Komisí neúplné, nesoudržné a protiprávní, a byla porušena práva potrestaných společností na obhajobu;

— nedostatečné šetření a odůvodnění, neboť Komise správně neposoudila informace, které vyšly najevo během vyšetřovacího řízení, související s velikostí relevantního trhu a účinky údajné dohody.

Podpůrně se žalobkyně domáhá zrušení nebo snížení pokuty uložené v napadeném rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L, 4.1.2003, s. 1).

Žaloba podaná dne 19. února 2010 — Feralpi v. Komise

(Věc T-70/10)

(2010/C 100/91)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Feralpi Holding SpA (Brescia, Itálie) (zástupci: G. Roberti, advokát, I. Perego, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

— v poslední řadě žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila pochybení při stanovení výše pokuty.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí;
- zrušit nebo snížit pokutu uloženou napadeným rozhodnutím;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Feralpi Holding uplatňuje následující žalobní důvody:

- porušení zásady kolegiality tím, že Komise nepředložila kolegiu komisářů text napadeného rozhodnutí obsahující veškeré potřebné skutkové a právní okolnosti;
- použití nesprávného právního základu. Žalobkyně má v tomto ohledu za to, že Komise nemohla založit napadené rozhodnutí, kterým se určuje porušení článku 65 Smlouvy o ESUO, na nařízení č. 1/2003 (¹), poté, co uvedená Smlouva pozbyla platnosti;
- porušení práv na obhajobu. Žalobkyně k tomuto bodu uvádí, že Komise jí nezaslala oznámení námitek a neumožnila jí vykonat její právo na obhajobu. Komise mimoto stanovila společnosti Feralpi Holding nepřiměřené lhůty a bránila jí ve výkonu práva na přístup do spisu;
- porušení kritérií pro přičtení protiprávního jednání. Podle žalobkyně Komise neprávem přičetla protiprávní jednání společnosti Feralpi Holding, aniž by zohlednila změny struktury společnosti, k nimž v mezidobí došlo;
- žalobkyně krom toho tvrdí, že Komise tím, že nezohlednila skutečnost, že kruhová ocel pro výztuž do betonu je zastupitelná jinými výrobky produkovanými v ocelářství, jako jsou trámy a mříže, dopustila se pochybení při vymezení relevantního trhu a bezdůvodně popřela komunitární rozměr relevantního zeměpisného trhu;
- žalobkyně rovněž uvádí, že Komise kvalifikovala jednání analyzované v rozhodnutí jako jediné, komplexní a trvající porušení norem Společenství v oblasti hospodářské soutěže a tvrdila, že se společnost Feralpi Holding podílela na tomto porušení; Komise tímto porušila článek 65 ESUO a nesprávně posoudila skutkový stav;

Žaloba podaná dne 18. února 2010 — Xeda International a Pace International v. Komise

(Věc T-71/10)

(2010/C 100/92)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Xeda International (Saint Andiol, Francie) a Pace International LLC (Seattle, Spojené státy americké) (zástupci: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

- prohlásit žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušit napadené rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení;
- přijmout veškerá další nezbytná opatření.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhají zrušení rozhodnutí Komise č. 2009/859/ES ze dne 30. listopadu 2009 o nezařazení difenylaminu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a o odnětí povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto látku [oznámení pod číslem K(2009) 9262] (Úř. věst. L 314, s. 79).

Žalobkyně tvrdí, že v důsledku napadeného rozhodnutí již nebude moci první žalobkyně prodávat v Evropské unii difenylamin a látky na jeho bázi a s účinností od 30. května 2010 ztratí registraci těchto látek v členských státech.

Podle jejich názoru je napadené rozhodnutí protiprávní, protože spočívá na posouzení difenylaminu, které je vědecky a právně chybné. Žalobkyně se domnívají, že napadené rozhodnutí porušuje Smlouvu o fungování Evropské unie a sekundární právní předpisy EU.

Společně se žalobkyně domnívají, že napadené rozhodnutí zakazuje používání difenylaminu v přípravcích na ochranu rostlin na základě tří vědecky podložených problematických otázek, které jsou uvedeny v pátém bodě odůvodnění rozhodnutí, které buď jednotlivě byly žalobkyněmi dostatečně odůvodněny, nebo nebyly významné pro odůvodnění nezařazení.

Dále mají žalobkyně za to, že Komise porušila práva žalobkyně na obhajobu, neboť jim zabránila, aby při zpětvzetí nebo novém podání žádosti využily delší přechodné doby, tak jako tomu bylo u jiných látek v rámci stejného regulačního postupu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2010 S. Apostolovem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. prosince 2009 ve věci F-8/09, Apostolov v. Komise

(Věc T-73/10 P)

(2010/C 100/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Svetoslav Apostolov (Saarwellingen, Německo) (zástupce: D. Schneider-Addae-Mensah, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 15. prosince 2009 ve věci F-8/09;

— zrušit rozhodnutí Evropské komise obsažené v dopise ze dne 23. října 2008;

— uložit Evropské komisi a jejím specializovaným útvarům, zejména Evropskému úřadu pro výběr pracovníků (EPSO), aby uznaly za správné odpovědi podané žalobcem na otázky 9, 30 a 32 zkoušky způsobilosti ze dne 14. prosince 2007;

— podpůrně, aby žalobci umožnily znovu skládat zkoušku způsobilosti;

— podpůrně k druhému, třetímu a čtvrtému návrhovému žádání vrátit tuto věc Soudu pro veřejnou službu Evropské unie; a

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů vzniklých v rámci tohoto řízení a v řízení před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tímto kasačním opravným prostředkem se navrhovatel domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (SVSEU) ze dne 15. prosince 2009 v věci F-8/09 Apostolov v. Komise, kterým SVSEU zamítl jako nepřijatelnou žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Komise ze dne 21. října 2008, kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí, kterým Evropský úřad pro výběr pracovníků (EPSO) zamítl jeho stížnost proti rozhodnutí ze dne 25. dubna 2008, jímž mu bylo sděleno, že známky, které obdržel v rámci otevřeného výběrového řízení EPSO/CAST27/4/07, nebyly dostatečné k tomu, aby byl zařazen na seznam způsobilých kandidátů.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel především uvádí, že došlo k nejasnostem ohledně lhůty pro jeho podání, a že se tudíž jedná o omluvitelný omyl, který činí podání opravného prostředku k SPVSEU navrhovatelem dne 9. července 2009 přípustným.

Navrhovatel rovněž uvádí, že se EPSO dopustil zjevně nesprávného posouzení některých odpovědí podaných navrhovatelem v rámci výběrových zkoušek v souvislosti s otevřeným výběrovým řízením EPSO/CAST27/4/07. Dále navrhovatel uvádí, že EPSO zvolil k zajištění řádného výběrového postupu zcela nesprávný postup zkoušení kandidátů.

Žaloba podaná dne 16. února 2010 — Flaco Geräte v. OHIM — Delgado Sánchez (FLACO)

(Věc T-74/10)

(2010/C 100/94)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Flaco Geräte GmbH (Gütersloh, Německo) (zástupce: M. Wirtz, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Jesús Delgado Sánchez (Socuellamos, Španělsko)**Návrhová žádání žalobkyně**

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. listopadu 2009 ve věci R 86/2009-2 a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatel ochranné známky Společenství:* Žalobce*Dotčená ochranná známka Společenství:* Slovní ochranná známka „FLACO“ pro výrobky zařazené do tříd 7, 8, 9 a 11*Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* Další účastník řízení před odvolacím senátem*Namítaná ochranná známka nebo označení:* zápis španělské ochranné známky „FLACO“ pro výrobky zařazené do třídy 7*Rozhodnutí námitkového oddělení:* částečné zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* Porušení čl. 8 odst. 1 nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně zohlednil chybný překlad výrobků, na které se vztahuje ochranná známka namítaná v námitkovém řízení; porušení čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nezohlednil námitku žalobkyně, týkající se neuzívání ochranné známky**Žaloba podaná dne 24. února 2010 — Tempus Vade v. OHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE)**

(Věc T-81/10)

(2010/C 100/95)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Tempus Vade, S.L. (Madrid, Španělsko) (zástupce: A. Gómez López, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Palacios Serrano (Alcobendas, Španělsko)**Návrhová žádání žalobkyně**

— prohlásit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. ledna 2010 ve věci R 944/2006-1 za odporující nařízení (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství v rozsahu, ve kterém zrušuje rozhodnutí námitkového oddělení OHIM ze dne 28. května 2008 o námitkách č. B 1009607 a provádí zápis ochranné známky Společenství č. 5 016 704 AIR FORCE pro výrobky zařazené do třídy 14;

— prohlásit, že zápis ochranné známky Společenství č. 5 016 704 AIR FORCE se zamítá na základě zákazu zápisu stanoveného v čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009;

— uložit žalovanému a popřípadě též vedlejšímu účastníku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Juan Palacios Serrano

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „AIR FORCE“ (příhláška č. 5 016 704) pro výrobky zařazené do třídy 14.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Tempus Vade, S.L.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství „TIME FORCE“ (příhláška č. 395 657) pro výrobky zařazené do tříd 14, 18 a 25; a čtyři další obrazové ochranné známky Společenství, které obsahují slovní prvek „TIME FORCE“: příhláška č. 398 776 pro výrobky zařazené do tříd 14, 18 a 25; příhláška č. 3 112 133 pro výrobky zařazené do tříd 3, 8, 9, 14, 18, 25, 34, 35 a 37, a příhlášky č. 1 998 375 a 2 553 667 pro výrobky zařazené do třídy 14.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí a odmítnutí námitek

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. B) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 19. února 2010 — Riva Fire v. Komise

(Věc T-83/10)

(2010/C 100/96)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Riva Fire (Milán, Itálie) (zástupci: M. Merola, advokát, M. Pappalardo, advokát, T. Ubaldi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí v plném rozsahu, pokud z vyšetřování vyplyne, že všechny skutkové a právní okolnosti, na nichž se zakládá uvedené rozhodnutí, nebyly předloženy kolegiu komisařů při přijetí tohoto rozhodnutí;

— v každém případě zrušit článek 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž uvádí, že se žalobkyně účastnila trvajících kartelových dohod nebo jednání ve vzájemné shodě v souvislosti s kruhovou ocelí pro výztuž do betonu ve formě tyčí nebo svítků, jejichž účelem nebo účinkem bylo stanovení cen a omezení nebo kontrola výroby nebo prodeje na společném trhu;

— v důsledku toho zrušit článek 2 rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž ukládá žalobkyni pokutu ve výši 26,9 milionů eur;

Podpůrně:

— snížit výši pokuty 26,9 milionů eur uložené žalobkyni v článku 2 napadeného rozhodnutí prostřednictvím nového stanovení výše této pokuty.

V každém případě

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise Evropských společenství K(2009) 7492 v konečném znění, ze dne 30. září 2009, týkajícího se řízení podle článku 65 UO (COMP/37.956 — Kruhová ocel pro výztuž do betonu), doplněného a změněného rozhodnutím Evropské komise K(2009) 9912 v konečném znění, ze dne 8. prosince 2009. Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává osmi důvodů směřujících ke zrušení.

V prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise není příslušná k tomu, aby určila porušení čl. 65 odst.1 UO z důvodu skutečností, které spadají do působnosti tohoto ustanovení i po pozbytí platnosti Smlouvy o UO, a aby ji potrestala na základě čl. 7 odst. 1 a čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾, ačkoli se tato ustanovení vztahují výlučně na porušení článků 81 a 82 ES (nyní články 101 a 102 SFEU).

Ve druhém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že sporné rozhodnutí porušuje čl.10 odst. 3 a 5 nařízení (EHS) č. 17 (2) a čl. 14 odst. 1 a 3 nařízení č. 1/2003 z důvodu, že z rozhodnutí nevyplývá, že by Komise konzultovala poradní výbor podle výše uvedených článků a že by tento výbor získal všechny potřebné informace k tomu, aby plně věcně posoudil protiprávní jednání vytykané podnikům, jimž bylo rozhodnutí určeno.

Ve třetím žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 36 první pododstavec UO, neboť tím, že odmítla zveřejnit kritéria, která použila pro stanovení výše pokut, jež měly být uloženy, omezila možnost osob, kterým byly námitky určeny, aby předložily svá vyjádření.

Ve čtvrtém žalobním důvodu žalobkyně poukazuje na to, že sporné rozhodnutí porušuje články 10 a 11 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 (3), ve znění zcela změněném Komisí, jakož i práva dotčených podniků na obhajobu, protože v důsledku zrušení původního rozhodnutí Komise Tribunálem přijala Komise znovu napadené rozhodnutí, aniž by podnikům zaslala nové oznámení námitek.

V pátém žalobním důvodu se žalobkyně dovolává nedostatku a rozpornosti odůvodnění rozhodnutí, neboť Komise jednak omezuje referenční zeměpisný trh na území Italské republiky, a jednak tvrdí, že údajná kartelová dohoda může ovlivnit obchod ve Společenství za účelem uplatnění zásady *lex mitior*.

V šestém žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že analýza Komise, která byla popsána v rozhodnutí, je stížena vadami spočívajícími v nesprávném posouzení skutkového stavu, které vedly k nesprávnému uplatnění článku 65 UO, pokud jde o různé aspekty vytykaného protiprávního jednání a zejména části kartelové dohody týkající se stanovení základních cen kruhové oceli pro výztuž do betonu, stanovení cenové přírážky související s průměrem, jakož i omezení nebo kontroly výroby nebo prodeje.

V sedmém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nedostatečně odůvodněné (rovněž z důvodu nedostatečného šetření), neboť je jí přičítáno celé protiprávní jednání.

V osmém žalobním důvodu se žalobkyně dovolává porušení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, sdělení Komise o schovávavosti z

roku 1996 a pokynů Komise o metodě stanovování pokut z roku 1998.

-
- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).
 (2) Rada EHS: Nařízení č. 17: První nařízení, kterým se provádějí články 85 a 86 Smlouvy (Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204).
 (3) Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 123, s. 18).

Žaloba podaná dne 18. února 2010 — Alfa Acciai v. Komise

(Věc T-85/10)

(2010/C 100/97)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alfa Acciai SpA (Brescia, Itálie) (zástupci: D. Fosselard, S. Amoruso, L. Vitolo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2009) 7492 v konečném znění ze dne 30. září 2009 (věc COMP/37.956 — Armatura do železobetonové konstrukce) přijaté v návaznosti na zrušení původního rozhodnutí („rozhodnutí“), ve znění rozhodnutí Komise K(2009) 9912 v konečném znění ze dne 8. prosince 2009 („doplňující rozhodnutí“), v části, v níž konstatuje porušení článku 65 Smlouvy o ES/EO ze strany Alfa Acciai SpA a ukládá této společnosti sankci ve výši 7,175 milionů eur;

nebo:

— zrušit článek 2 rozhodnutí, který ukládá žalobkyni sankci;

podpůrně:

— snížit výši sankce;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými ve věcech T-70/10, Feralpi Holding Spa v. Komise a T-83/10, Riva Fire Spa v. Komise.

Žalobkyně zejména uplatňuje:

- nepřislusnost Komise k sankcionování porušení článku 65 Smlouvy o ESUO po jejím uplynutí a v každém případě k používání čl. 7 odst. 1 a čl. 23 odst. 2 nařízení ES č. 1/2003⁽¹⁾ jako právního základu;
- porušení práv žalobkyně na obhajobu během správního řízení v tom, že Komise nezaslala nové sdělení o vytýkaných skutečnostech a omezila se na sdělení dopisem o svém záměru znovu přijmout rozhodnutí. Členské státy nebyly dotázány a ani se neúčastnily závěrečného jednání; mimoto nebylo žalobkyni fakticky umožněno sdělit svůj postoj ke znovupřijetí rozhodnutí;
- porušení čl. 65 odst. 1 ESUO v rozsahu, v němž skutkové okolnosti popsané v rozhodnutí nepředstavují jedinou a pokračující kartelovou dohodu;
- porušení hlavních zásad pro výpočet pokut uložených na základě čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003, jakož i porušení zásad rovnosti a proporcionality v rámci kvalifikace chování žalobkyně a stanovení výše pokuty.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 23. února 2010 — Chestnut Medical Technologies v. OHIM (PIPELINE)

(Věc T-87/10)

(2010/C 100/98)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chestnut Medical Technologies, Inc. (Menlo Park, Spojené státy) (zástupci: R. Kunz Hallstein, H. Kunz Hallstein, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. prosince 2009 ve věci R 968/2009-2 a
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „PIPELINE“ pro výrobky zařazené do třídy 10.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady č. 207/2009 v tom, že odvolací senát učinil nesprávný závěr, že dotčená ochranná známka Společenství má popisnou povahu; porušení článku 75 nařízení Rady č. 207/2009 v tom, že odvolací senát porušil povinnost uvést odůvodnění rozhodnutí tím, že pominul argumenty žalobkyně.

Žaloba podaná dne 24. února 2010 — Maďarsko v. Komise

(Věc T-89/10)

(2010/C 100/99)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maďarská republika (zástupci: J. Fazekas, M.Z. Fehér a K. Szíjjártó, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit za neplatný čl. 1 odst. 3 a 4, přílohu I č. 3.3, jakož i přílohu II rozhodnutí Komise K(2009)10151 ze dne 14. prosince 2009 o velkém projektu „Úsek dálnice M43 mezi Szegedem a Makó“, který je součástí operačního programu „Doprava“, který je zahrnut do strukturální podpory Unie Evropským fondem pro regionální rozvoj a Fondem soudržnosti v rámci cíle „Konvergence“ v rozsahu, ve kterém jsou těmito ustanoveními vyloučeny platby daně z přidané hodnoty ze způsobilých výdajů;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně částečně napadá rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 2009 o velkém projektu „Úsek dálnice M43 mezi Szegedem a Makó“, který je součástí operačního programu „Doprava“, který je zahrnut do strukturální podpory Unie Evropským fondem pro regionální rozvoj a Fondem soudržnosti v rámci cíle „Konvergence“. Tímto rozhodnutím Komise schválila poskytnutí příspěvku tomuto velkému projektu z Fondu soudržnosti. Kromě toho odmítá Komise v příloze I („Nezpůsobilé výdaje“) napadeného rozhodnutí návrh maďarské správy, zařadit mezi způsobilé výdaje v rámci tohoto projektu platby daně z přidané hodnoty.

Žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila napadeným rozhodnutím ustanovení práva Unie, především čl. 56 odst. 4 nařízení (ES) č. 1083/2006 ⁽¹⁾ a článek 3 nařízení (ES) č. 1057/2006 ⁽²⁾.

Článek 3 písm. e) nařízení č. 1084/2006 jednoznačně stanoví, že na daň z přidané hodnoty s nárokem na odpočet nelze poskytnout příspěvek z Fondu soudržnosti. Z tohoto ustanovení bezpochyby vyplývá, že daň z přidané hodnoty bez nároku na odpočet je způsobilým výdajem. Komise tedy nemohla vyloučit platby daně z přidané hodnoty z poskytnutí příspěvku, neboť příjemce velkého projektu, kterého se napadené rozhodnutí týká, není osobou povinnou k dani ve smyslu ujednání nebo vnitrostátních ustanovení o dani z přidané hodnoty, a nemůže

tedy požadovat odpočet na něj uvalené zálohy na daň z přidané hodnoty.

Komise připravila členské státy napadeným rozhodnutím o jejich pravomoci podle čl. 56 odst. 4 nařízení č. 1083/2006, neboť také výdaje, které v nařízení č. 1084/2006 nebyly počítány mezi způsobilé považovala za nezpůsobilé, i když byly v příslušných vnitrostátních ustanoveních uvedeny výslovně jako způsobilé výdaje.

Názor Komise, že pro daň z přidané hodnoty uvalená na příjemce podpory existuje „nárok na odpočet“ ve formě daně z přidané hodnoty, která bude provozovatelem příjemcem vytvořené infrastruktury účtována společně s mýtem, je velmi širokým výkladem pojmu „daň z přidané hodnoty s nárokem na odpočet“ v čl. 3 písm. e) nařízení č. 1084/2006, který neodpovídá znění tohoto ustanovení a krom toho odporuje právu Unie v oblasti daně z přidané hodnoty.

Konečně neumožňuje ani nařízení č. 1083/2006 ani nařízení č. 1084/2006 výklad, podle kterého by se Komise při rozhodování o způsobilosti výdajů včetně daně z přidané hodnoty mohla opírat o okolnost, že se členský stát ohledně rozvoje projektu a provozu infrastruktury mohl rozhodnout pro jiné právní řešení. Organizace správy vnitrostátních infrastruktur a s nimi souvisejících veřejných služeb je zásadně věcí členských států. Proto musí Komise, pokud jsou splněny podmínky práva Unie, akceptovat volbu provedenou členským státem, i když to má v závislosti na tom, zda je příjemce osobou povinnou k dani z přidané hodnoty nebo nikoliv, důsledky pro přiznání způsobilosti výdajů.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, s. 25).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ze dne 11. července 2006 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1164/94 (Úř. věst. L 210, s. 79).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 15. ledna 2010 — AB v. Evropská komise

(Věc F-3/10)

(2010/C 100/100)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: AB (Brusel, Belgie) (zástupce: S. Pappas)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí delegace Evropské komise v Laosu ze dne 4. února 2009, kterým bylo žalobci oznámeno, že jeho zaměstnanecká smlouva smluvního zaměstnance nebude obnovena, a rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv o žalobcově stížnosti.

Návrhová žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadená rozhodnutí tak, aby byl žalobce znovu zaměstnán Generálním ředitelstvím RELEX nebo Evropskou službou pro vnější činnost, která bude zřízena od 1. dubna 2010;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2010 — Garcia Lledo a další v. OHIM

(Věc F-7/10)

(2010/C 100/101)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Inès Garcia Lledo a další (Alicante, Španělsko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí předsedy OHIM o ukončení pracovního poměru žalobců, jakožto dočasných zaměstnanců z důvodu, že nejsou úspěšnými kandidáty otevřeného výběrového řízení

Návrhové žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí předsedy OHIM ze dne 12. března 2009 o zrušení pracovního poměru žalobců jakožto dočasných zaměstnanců;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Gheysens v. Rada

(Věc F-8/10)

(2010/C 100/102)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Johan Gheysens (Mechelen, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Rady o neprodloužení smlouvy žalobci a tudíž o ukončení jeho pracovního poměru s Radou.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí o neprodloužení smlouvy žalobce po dni 30. září 2009 a odmítnutí přijmout jakékoliv opatření k nápravě administrativní situace žalobce, který již 16 let plní stálé úkoly orgánu;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Hecq v. Komise**(Věc F-10/10)**

(2010/C 100/103)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise, kterým se zamítá žádost o proplacení různých léčebných výloh až do výše 100 %.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit implicitní rozhodnutí, které údajně přijal orgán oprávněný ke jmenování dne 7. dubna 2009 a kterým byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 7. prosince 2008, jíž podle článku 73 služebního řádu požadoval úplné proplacení tří služeb lékařské péče, a sice konzultace u psychiatra ze dne 6. října 2008, předepsaných léků tímtež psychiatrem a vydaných žalobci dne 21. října 2008, jakož i konzultace u lékaře ze dne 1. prosince 2008;
- případně zrušit rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 20. října 2009, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce podaná dne 25. června 2009 proti uvedenému implicitnímu rozhodnutí ze dne 7. dubna 2009;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 100/91	Věc T-70/10: Žaloba podaná dne 19. února 2010 — Feralpi v. Komise	61
2010/C 100/92	Věc T-71/10: Žaloba podaná dne 18. února 2010 — Xeda International a Pace International v. Komise	62
2010/C 100/93	Věc T-73/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2010 S. Apostolovem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. prosince 2009 ve věci F-8/09, Apostolov v. Komise	63
2010/C 100/94	Věc T-74/10: Žaloba podaná dne 16. února 2010 — Flaco Geräte v. OHIM — Delgado Sánchez (FLACO)	64
2010/C 100/95	Věc T-81/10: Žaloba podaná dne 24. února 2010 — Tempus Vade v. OHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE)	64
2010/C 100/96	Věc T-83/10: Žaloba podaná dne 19. února 2010 — Riva Fire v. Komise	65
2010/C 100/97	Věc T-85/10: Žaloba podaná dne 18. února 2010 — Alfa Acciai v. Komise	66
2010/C 100/98	Věc T-87/10: Žaloba podaná dne 23. února 2010 — Chestnut Medical Technologies v. OHIM (PIPELINE)	67
2010/C 100/99	Věc T-89/10: Žaloba podaná dne 24. února 2010 — Maďarsko v. Komise	67

Soud pro veřejnou službu

2010/C 100/100	Věc F-3/10: Žaloba podaná dne 15. ledna 2010 — AB v. Evropská komise	69
2010/C 100/101	Věc F-7/10: Žaloba podaná dne 19. ledna 2010 — Garcia Lledo a další v. OHIM	69
2010/C 100/102	Věc F-8/10: Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Gheysens v. Rada	69
2010/C 100/103	Věc F-10/10: Žaloba podaná dne 29. ledna 2010 — Hecq v. Komise	70

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

